II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1996

με την οποία μια συγκέντρωση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ

(Υπόθεση IV/M.774 — Saint-Gobain/Wacker-Chemie/NOM)

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου

(Το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(97/610/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 57,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, της 21 Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων [1], όπως τροποποιήθηκε με την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 3,

την απόφαση της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 1996 σχετικά με την κίνηση διαδικασίας για την παρούσα υπόθεση,

Έχοντας παραχωρήσει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους επί των αιτιάσεων της Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής συγκεντρώσεων [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Την 1η Ιουλίου 1996 η Société Européenne des Produits Réfractaires, Courbevoie («SEPR»), η Elektroschmelzwerk Kempten GmbH, München («ESK») και η NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, Groningen («NOM») κοινοποίησαν από κοινού τη δημιουργία κοινής επιχείρησης σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία για την παραγωγή, την επεξεργασία, το μάρκετινγκ και την πώληση καρβιδίου του πυριτίου. Η SEPR θα έχει το 60 %, ενώ η ESK και η NOM θα έχουν εκάστη το 20 % αντιστοίχως του μετοχικού κεφαλαίου της νεοδημιουργηθείσας εταιρείας.

(2) Μετά την εξέταση της κοινοποίησης, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κοινοποιηθείσα πράξη αποτελεί συγκέντρωση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 («κανονισμός συγκεντρώσεων»).

(3) Για να εξασφαλισθεί ότι οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 ή 4 θα παράγει πλήρη αποτελέσματα, η Επιτροπή, στις 22 Ιουλίου 1996, αποφάσισε σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 και το άρθρο 18 παράγραφος 2 του κανονισμού συγκεντρώσεων, την παράταση της αναστολής της εξεταζόμενης συγκέντρωσης έως ότου λάβει οριστική απόφαση για την παρούσα υπόθεση.

(4) Με απόφαση της 31ης Ιουλίου 1996, η Επιτροπή συμπέρανε ότι η προτεινόμενη συγκέντρωση προκαλεί σοβαρές αμφιβολίες ως προς το εάν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κίνησε για την υπόθεση αυτή τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού συγκεντρώσεων. Στις 20 Σεπτεμβρίου 1996 η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων, κοινοποίησε τις αιτιάσεις της για την παρούσα υπόθεση στα μέρη της προτεινόμενης πράξης.

[1] ΕΕ L 395 της 30. 12. 1989, σ. 1, διορθωμένη έκδοση στην ΕΕ L 257 της 21. 9. 1990, σ. 13.
[2] ΕΕ C 274 της 10. 9. 1997.

I. ΤΑ ΜΕΡΗ

(5) Η SEPR είναι γαλλική επιχείρηση που αναπτύσσει δραστηριότητα στην παραγωγή χυτευμένων πυρίμαχων προϊόντων που χρησιμοποιούνται κυρίως σε κλιβάνους υαλουργίας. Η αρχική μητρική της εταιρεία είναι η γαλλική Compagnie de Saint-Gobain SA («Saint-Gobain»)([3]). Η SEPR έχει αναλάβει, σε παγκόσμιο επίπεδο, τις δραστηριότητες του τμήματος της Saint-Gobain που φορούν τα κεραμικά προϊόντα βιομηχανικής χρήσης. Εκτός από τα προϊόντα αυτά, ο όμιλος Saint-Gobain αναπτύσσει δραστηριότητα κυρίως στην παραγωγή και την πώληση επιπέδου υάλου, μονωτικών προϊόντων, ενισχυτικών ινών και δομικών υλικών, λειαντικών, σωλήνων και υάλινων δοχείων. Οι θυγατρικές της, Norton AS, Νορβηγία («Norton») και Intermat SA, Βέλγιο («Intermat»), έχουν αναλάβει τις δραστηριότητες του ομίλου που αφορούν το καρβίδιο του πυριτίου. Ο όμιλος επιχειρήσεων της Saint-Gobain είχε κατά το 1995 συνολικό παγκόσμιο κύκλο εργασιών 10 775 εκατομμύρια Ecu, από τα οποία τα [...]([4]) εκατομμύρια Ecu εντός της Κοινότητας.

(6) Η ESK αποτελεί μονάδα της Wacker-Chemie GmbH, Μόναχο («Wacker-Chemie»)([5]) που αναπτύσσει δραστηριότητα στον κλάδο των υλικών. Η Wacker-Chemie είναι γερμανικός όμιλος χημικών προϊόντων που ελέγχεται από κοινού από τη Hoechst AG και από την οικογένεια Wacker([6]). Εκτός από τις δραστηριότητες στον κλάδο των υλικών, η επιχείρηση αναπτύσσει δραστηριότητες στην παραγωγή και την πώληση σιλικονών, πολυμερών, πολυσιλικόνης και ημιαγωγών που βασίζονται σε σιλικόνη μεγάλης καθαρότητας. Οι δραστηριότητες της ESK που αφορούν το καρβίδιο του πυριτίου υλοποιούνται από την ολλανδική θυγατρική της, την Elektroschmelzwerk Delfzijl BV, Delfzijl («ESD») και τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας της στο Grefrath και στο Kempten στη Γερμανία. Η Wacker-Chemie είχε κατά το 1995 συνολικό παγκόσμιο κύκλο εργασιών ύψους 2 091 εκατομμυρίων Ecu. Η Hoechst AG είναι ένας από τους μεγαλύτερους κατασκευαστές χημικών και φαρμακευτικών προϊόντων στον κόσμο και είχε συνολικό παγκόσμιο κύκλο εργασιών 28 181 εκατομμύρια Ecu, από τα οποία τα [...] εκατομμύρια Ecu εντός της Κοινότητας.

(7) Η NOM αποτελεί ιδιωτική επενδυτική και αναπτυξιακή εταιρεία για τις βόρειες επαρχίες της Ολλανδίας. Οι μετοχές της ανήκουν στην κεντρική ολλανδική κυβέρνηση (κατά 99,97 %). Η NOM προσφέρει στους επιχειρηματίες υπηρεσίες συμβουλών και χρηματοδότησης και συμμετέχει, ειδικότερα, στο μετοχικό κεφάλαιο εταιρειών που θεωρούνται σημαντικές για την οικονομία της βορείου Ολλανδίας. Κατά το 1995 ο κύκλος εργασιών της εταιρείας ανήλθε σε 10 εκατομμύρια Ecu.

II. Η ΠΡΑΞΗ

(8) Στις 27 Ιουνίου 1996 η ESP, η ESK και η NOM υπέγραψαν σύμβαση για την ίδρυση μιας ολλανδικής κοινής επιχείρισης με τη μορφή BV (εταιρεία περιορισμένης ευθύνης). Μετά τη σύστασή της, η νέα κοινή επιχείρηση θα ιδρύσει σύντομα μια γερμανική θυγατρική με τη μορφή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης (GmbH). Σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας η νέα ολλανδική κοινή επιχείρηση θα αποκτήσει όλα τα περιουσιακά στοιχεία της ESD, η οποία αποτελεί την ολλανδική θυγατρική της ESK και, μέσω της νέας γερμανικής θυγατρικής που θα δημιουργηθεί, θα αποκτήσει όλα τα περιουσιακά στοιχεία της εγκατάστασης επεξεργασίας της ESK στο Grefrath καθώς επίσης και ορισμένα περιουσιακά στοιχεία της εγκατάστασης επεξεργασίας της ESK στο Kempten. Οι εγκαταστάσεις αυτές ασχολούνται αποκλειστικά με το καρβίδιο του πυριτίου. Τα προς μεταβίβαση στοιχεία της ESD είναι ο εξοπλισμός παραγωγής της εγκατάστασης της ESD στο Delfzijl, τα αποθέματα πρώτων υλών και τελικών προϊόντων, οι εισπρακτέοι λογαριασμοί, το βιβλίο παραγγελιών καρβιδίου του πυριτίου της ESK καθώς επίσης και τα άυλα στοιχεία ενεργητικού που αφορούν το καρβίδιο του πυριτίου. Τα στοιχεία του ενεργητικού της εγκατάστασης της ESK στο Grefrath που θα αποκτηθούν είναι το γήπεδο και τα κτίρια, ο εξοπλισμός του εργοστασίου και όλα τα άλλα στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητες που αφορούν το καρβίδιο του πυριτίου. Δεν περιλαμβάνονται στην κοινή επιχείρηση, και για το λόγο αυτό θα παραμείνουν στην ESK, τα γήπεδα και τα κτίρια του εργοστασίου της στο Kempten και όλα τα στοιχεία που αφορούν ειδικά τις άλλες δραστηριότητες της ESK ή της Wacker-Chemie, στο εργοστάσιο του Kempten τα οποία δεν αφορούν το καρβίδιο του πυριτίου. Η κοινή επιχείρηση θα ελέγχει την παραγωγή καρβιδίου του πυριτίου στο Delfzijl και, μέσω της νεοδημιουργηθείσας γερμανικής θυγατρικής, θα συντονίζει την επεξεργασία του στο Grefrath.

(9) Η κοινοποιηθείσα πράξη δεν περιλαμβάνει τη συμμετοχή της Wacker-Chemie στην αμερικανική εταιρεία Exolon-ESK, Tonawanda/Νέα Υόρκη, που ανέρχεται σε 50 %. Συνεπώς, δεν περιλαμβάνεται ούτε η κατά 50 % συμμετοχή της Exolon-ESK στη νορβηγική εταιρεία Orkla-Exolon AS KS. [...]. Στο άρθρο 9 παράγραφος 1 της σύμβασης για την ίδρυση της κοινής επιχείρησης, τα μέρη συμφώνησαν ότι η έναρξη ισχύος της προτεινόμενης συγκέντρωσης εξαρτάται από την ικανοποίηση του όρου, ότι η Wacker-Chemie δεν θα διαθέτει πλέον έμμεσα μετοχές σε καμία από τις ανωτέρω εταιρείες. Στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της σύμβασης, τα μέρη συμφώνησαν ότι η συμφωνία κοινής επιχείρησης δεν θα αρχίσει να ισχύει εφόσον η Wacker-Chemie εξακολουθεί να είναι μέτοχος στις εν λόγω εταιρείες έξι μήνες από

([3]) Στη Saint-Gobain ανήκει άμεσα το 20,5 % του μετοχικού κεφαλαίου και έμμεσα το 79,4 % μέσω της θυγατρικής της Vertec.

([4]) Στη δημοσιευμένη έκδοση της απόφασης έχουν παραλειφθεί ορισμένες πληροφορίες (υποδεικνύονται με [...]), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου σχετικά με τη μη κοινολόγηση επιχειρηματικών απορρήτων. Πάντως, για την καλύτερη κατανόηση του κειμένου, τα ακριβή στοιχεία έχουν αντικατασταθεί από εύρος τιμών ή έχουν δοθεί γενικές πληροφορίες σε υποσημείωση στις περιπτώσεις όπου είναι δυνατόν να γίνει αυτό χωρίς να παραβιασθεί το επιχειρηματικό απόρρητο.

([5]) Το 99,67 % του μετοχικού κεφαλαίου της ESK ανήκει στην Wacker-Chemie.

([6]) Βλέπε υπόθεση IV/M.284 — Hoechst/Wacker, ΕΕ C 171 της 22. 6. 1993, σ. 4, παράγραφος 3.

την ημερομηνία της σύναψης της εν λόγω συμφωνίας.

(10) Πέραν των ανωτέρω μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων, τα μέρη συμφώνησαν επίσης ότι η νέα ολλανδική κοινή επιχείρηση θα συνάψει με τη Norton συμφωνία για τη χορήγηση αδείας και για την παροχή τεχνικής βοήθειας, με σκοπό τη μεταβίβαση ορισμένης τεχνολογίας και τεχνικής βοήθειας από τη Norton προς την κοινή επιχείρηση, πληρώνοντας ως αντίτιμο, με τη μορφή δικαιωμάτων (royalties), ποσοστό [...] επί της αξίας των καθαρών πωλήσεων της κοινής επιχείρησης. Επιπλέον, τα μέρη συμφώνησαν ότι η κοινή επιχείρηση θα συνάψει με την ESK μια συμφωνία παραγωγής, για να παράγει η ESK κόκκους μικρού μεγέθους και σκόνη καρβιδίου του πυριτίου για λογαριασμό της κοινής επιχείρησης για μια μεταβατική περίοδο 3 ετών. Μετά τη λήξη της τριετούς περιόδου θα κλείσει η γραμμή παραγωγής στην εγκατάσταση της ESK στο Kempten και ορισμένα από τα στοιχεία του ενεργητικού της (μηχανήματα) θα μεταφερθούν στις εγκαταστάσεις της κοινής επιχείρησης στο Grefrath ή στο Delfzijl.

III. Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Κοινός έλεγχος

(11) Η προτεινόμενη κοινή επιχείρηση θα ελέγχεται από κοινού από την SEPR, την ESK και την NOM. Οι μητρικές εταιρείες θα έχουν διαφορετικά ποσοστά στην κοινή επιχείρηση. Πάντως, κανείς μέτοχος δεν θα έχει μόνος του την εξουσία να λαμβάνει τις στρατηγικές αποφάσεις της κοινής επιχείρησης. Η συμφωνία για την κοινή επιχείρηση προβλέπει την ύπαρξη μιας συνέλευσης μετόχων, ενός εποπτικού συμβουλίου και ενός διοικητικού συμβουλίου. Το διοικητικό συμβούλιο της προτεινόμενης κοινής επιχείρησης θα είναι αρμόδιο για την καθημερινή διαχείριση και θα αποφασίζει με απλή πλειοψηφία. Η SEPR θα έχει το δικαίωμα να προτείνει τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου, ο οποίος θα είναι αρμόδιος για να καθορίζει τον αριθμό και τις αρμοδιότητες των άλλων μελών του διοικητικού συμβουλίου. Ο πρόεδρος θα ορίζεται με ομοφωνία της συνέλευσης των μετόχων. Εφόσον δεν μπορεί να επιτευχθεί ομοφωνία, η SEPR έχει το δικαίωμα να προτείνει άλλον υποψήφιο. Μολονότι η SEPR θα αποφασίζει για τα θέματα που αφορούν την καθημερινή διαχείριση, ορισμένες στρατηγικές αποφάσεις σχετικά με τις υποθέσεις της κοινής επιχείρησης θα απαιτούν την ομοφωνία του εποπτικού συμβουλίου. Το εποπτικό συμβούλιο θα αποτελείται από 5 μέλη, 3 από τα οποία θα ορίζονται από την SEPR και τα υπόλοιπα 2 από την ESK και από τη NOM αντιστοίχως. Οι στρατηγικές αποφάσεις, που θα λαμβάνονται με ομοφωνία από τα μέλη του εποπτικού συμβουλίου, θα περιλαμβάνουν, ειδικότερα, την έγκριση του ισολογισμού και του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως, την έγκριση των τριετών επιχειρηματικών προγραμμάτων, του ετήσιου προϋπολογισμού και των επενδύσεων ή των κεφαλαιουχικών δαπανών της κοινής επιχείρησης που υπερβαίνουν τα [...] εκατομμύρια ολλανδικά φιορίνια και οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στον εγκεκριμένο από το εποπτικό συμβούλιο προϋπολογισμό.

Αυτόνομη οικονομική οντότητα με πλήρη λειτουργία σε διαρκή βάση

(12) Η προτεινόμενη κοινή επιχείρηση θα λειτουργεί ως ανεξάρτητη για την παραγωγή και επεξεργασία καρβιδίου του πυριτίου σε διαρκή βάση. Θα διαθέτει τις δικές της εγκαταστάσεις παραγωγής και επεξεργασίας και θα κατέχει όλα τα άυλα περιουσιακά στοιχεία που αφορούν τις σημερινές επιχειρήσεις της ESK σχετικά με το καρβίδιο του πυριτίου που λειτουργούν στο Delfzijl και στο Grefrath, όπως ευρεσιτεχνίες, τεχνογνωσία και εμπορικά σήματα. Η προτεινόμενη κοινή επιχείρηση θα παράγει και θα πωλεί καρβίδιο του πυριτίου με τη δική της επωνυμία και δεν έχει καμία υποχρέωση να συνάπτει συμβάσεις προμηθείας με τις μητρικές της εταιρείες. Σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας παραγωγής, η ESK θα παράγει καρβίδιο του πυριτίου με τη μορφή σκόνης και κόκκων μικρού μεγέθους αποκλειστικά για την προτεινόμενη κοινή επιχείρηση για μια περίοδο μέχρι 3 έτη (βλέπε ανωτέρω). Το γεγονός ότι η προτεινόμενη κοινή επιχείρηση θα αγοράζει, για μια μεταβατική περίοδο, τα επεξεργασμένα προϊόντα από την ESK δεν επηρεάζει τον χαρακτήρα της πλήρους λειτουργίας της, διότι το αντικείμενο της συμφωνίας αυτής είναι περιορισμένο και η κοινή επιχείρηση θα μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες της σε σκόνη και σε κόκκους μικρού μεγέθους καρβιδίου του πυριτίου από τη δική της παραγωγή. Η κοινή επιχείρηση θα λειτουργεί εξαρχής τη δική της εγκατάσταση επεξεργασίας στο Grefrath. Κατά συνέπεια, η κοινή επιχείρηση θα είναι πλήρους λειτουργίας.

(13) Τα μέρη συμφώνησαν να παραμείνουν μέτοχοι της προτεινόμενης κοινής επιχείρησης κατά τα πρώτα επτά έτη και να μην πωλήσουν τα αντίστοιχα μερίδιά τους κατά την περίοδο αυτή. Για το λόγο αυτό η κοινή επιχείρηση θα ιδρυθεί σε διαρκή βάση.

Απουσία συντονισμού της ανταγωνιστικής συμπεριφοράς

(14) Μετά την ολοκλήρωση της προτεινόμενης συγκέντρωσης ο όμιλος επιχειρήσεων Saint-Gobain θα αναπτύσσει, μέσω των θυγατρικών του Norton και Intermat, δραστηριότητες στις ίδιες αγορές όπως η κοινή επιχείρηση. Η ESK δεν θα συνεχίσει τη δραστηριότητά της στις εν λόγω αγορές. Μετά τη λήξη της σύμβασης παραγωγής με την κοινή επιχείρηση θα κλείσει η γραμμή παραγωγής κόκκων μικρού μεγέθους και σκόνης καρβιδίου του πυριτίου στην εγκατάσταση της ESK στο Kempten. Σύμφωνα με τα μέρη, τα προϊόντα, εξαιρουμένου του καρβιδίου του πυριτίου, τα οποία σήμερα κατασκευάζει και προωθεί στο εμπόριο η ESK και τα οποία περιλαμβάνουν καρβίδιο του βορίου σε κόκκους και μείγματα κόκκων για λείανση και στίλβωση καθώς επίσης και για πυροσυσσωματωμένα τεμάχια, βορίδια και νιτρίδια με τη μορφή σκόνης ή πυροσυσσωματωμένων τεμα-

χίων και συνθετικούς αδάμαντες σε κόκκους μικρού μεγέθους, έχουν εντελώς διαφορετικές χρήσεις απ' ό,τι το καρβίδιο του πυριτίου και δεν μπορούν να θεωρηθούν ως υποκατάστατα προϊόντα του καρβιδίου του πυριτίου. Το καρβίδιο του βορίου που χρησιμοποιείται για τη λείανση και τη στίλβωση κεραμικών τεμαχίων και σκληρών μετάλλων δεν μπορεί, σύμφωνα με τα μέρη, να αντικατασταθεί από το καρβίδιο του πυριτίου διότι αυτό είναι πολύ σκληρότερο από τα δύο υλικά και πολύ ακριβότερο. Επιπλέον, το καρβίδιο του βορίου, σε θερμοκρασίες μεγαλύτερες των 500 °C, οξειδούται σε βορικό οξύ. Κατά συνέπεια δεν ενδείκνυται για την κατασκευή λειαντικών τροχών. Όσον αφορά τη χρήση συνθετικών αδαμάντων, η ESK αναλαμβάνει την επικάλυψη εξαρτημάτων των μηχανημάτων της κλωστοϋφαντουργίας με στρώση νίκελ/αδαμάντων. Τα βορίδια και τα νιτρίδια αποτελούν πρώτες ύλες για πυροσυσσωματωμένα τεμάχια.

(15) Όσον αφορά τη συμμετοχή της Wacker-Chemie στην αμερικανική εταιρεία Exolon-ESK και στη νορβηγική εταιρεία Orkla-Exolon, αποκλείεται κάθε συντονισμός ανταγωνιστικής συμπεριφοράς μεταξύ των μητρικών εταιρειών της προτεινόμενης κοινής επιχείρησης, διότι η σχετική συμφωνία θα αρχίσει να ισχύει υπό τον όρο ότι η Wacker-Chemie δεν θα έχει πλέον καμία συμμετοχή στην Exolon-ESK πριν από την ίδρυση της κοινής επιχείρησης.

Συμπέρασμα

(16) Για τους παραπάνω λόγους η κοινή επιχείρηση που προκύπτει από την κοινοποιηθείσα πράξη αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού συγκεντρώσεων.

IV. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

(17) Ο συνδυασμένος συνολικός παγκόσμιος κύκλος εργασιών της Saint-Gobain, της Wacker-Chemie, της Hoechst AG και της NOM υπερβαίνει τα 5 000 εκατομμύρια Ecu. Δύο από τις σχετικές επιχειρήσεις, η Saint-Gobain και η Wacker-Chemie/Hoechst AG έχουν κοινοτικό κύκλο εργασιών που υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια Ecu, αλλά δεν έχουν περισσότερο από τα 2/3 του συνολικού κοινοτικού κύκλου εργασιών σε ένα και το αυτό κράτος μέλος. Για το λόγο αυτό η κοινοποιηθείσα πράξη έχει κοινοτική διάσταση σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

V. ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

(18) Η προτεινόμενη κοινή επιχείρηση θα αναπτύσσει δραστηριότητα στην παραγωγή, την επεξεργασία, την εμπορική προώθηση και την πώληση καρβιδίου του πυριτίου (SiC).

Α. ΑΓΟΡΕΣ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

A.1. Ορισμός της αγοράς του προϊόντος

Διαδικασία παραγωγής

(19) Το καρβίδιο του πυριτίου (SiC) είναι ένα συνθετικό ανόργανο υλικό, το οποίο παράγεται από πυριτιακή άμμο που έχει υποστεί πλύση (SiO_2) και από άνθρακα (C) με τη μορφή κωκ πετρελαίου χαμηλού υπολείμματος τέφρας. Οι πρώτες ύλες, με συγκεκριμένη αναλογία άνθρακα προς πυριτιακή άμμο, τήκονται σε ηλεκτρικό κλίβανο με αντίσταση. Σε πολύ υψηλές θερμοκρασίες, μεταξύ 1 600 °C και 2 500 °C, λαμβάνει χώρα κρυστάλλωση του SiC. Η παραγωγή του SiC απαιτεί μεγάλη κατανάλωση ενέργειας(7) και απελευθερώνει αέρια που περιέχουν ενώσεις του θείου και CO (μονοξείδιο του άνθρακος).

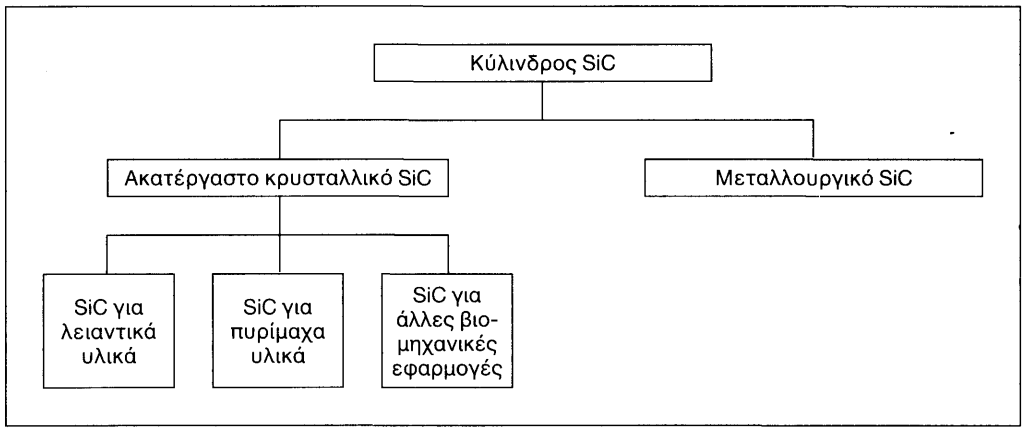
(20) Οι κλίβανοι SiC αποτελούνται από δύο ενεργοποιημένα ηλεκτρόδια τα οποία συνδέονται με έναν πυρήνα γραφίτη. Ο πυρήνας γραφίτη καλύπτεται με το μείγμα αντίδρασης, το οποίο με τη θέρμανση μετατρέπεται σε SiC σχηματίζοντας έναν πολυκρυσταλλικό, συμπαγή κύλινδρο γύρω από τον πυρήνα του γραφίτη. Ο κύλινδρος αυτός αποτελείται από μερικά εσωτερικά στρώματα κρυσταλλικού SiC και από ένα εξωτερικό στρώμα που περιέχει λιγότερο κρυσταλλικό υλικό, το οποίο είναι γνωστό με τον όρο μεταλλουργικό SiC. Η πυκνότερη δομή κρυσταλλικού SiC βρίσκεται πλησιέστερα στον πυρήνα του κυλίνδρου. Όσο μεγαλύτερη είναι η απόσταση από τα εσωτερικά στρώματα τόσο περισσότερο μειώνεται η περιεκτικότητα σε SiC.

(21) Το κρυσταλλικό SiC παράγεται βασικά με τη μορφή «πράσινου» ή «μαύρου» SiC. Η διαφορά οφείλεται σε διαφορές των χημικών στοιχείων (άζωτο, αργίλιο ή βόριο) ίχνη των οποίων περιέχονται στο κρυσταλλικό πλέγμα. Το πράσινο SiC χαρακτηρίζεται από πολύ μεγάλη χημική καθαρότητα ενώ το μαύρο SiC έχει μεγαλύτερη περιεκτικότητα σε αργίλιο. Για το λόγο αυτό το πράσινο SiC είναι περισσότερο εύθραυστο απ' ό,τι το μαύρο SiC αλλά έχει μικρότερη αντοχή. Επιπλέον, το πράσινο SiC εμφανίζει πολύ μεγαλύτερη ηλεκτρική αγωγιμότητα, γεγονός που το καθιστά χρήσιμο για την παραγωγή θερμαντικών στοιχείων, ηλεκτρικών αντιστάσεων και φωτοδιόδων. Το πράσινο SiC μπορεί να παραχθεί μόνο με τη χρήση νέων πρώτων υλών, ενώ το μαύρο SiC μπορεί να παραχθεί από υλικό που δεν έχει αντιδράσει και που αποτελεί υπόλοιπο προηγούμενων κλιβανισμών.

(7) Η κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος εξαρτάται από το μέγεθος και το είδος των κλιβάνων και κυμαίνεται μεταξύ 6,3 kWh/kg (εγκατάσταση της ESK στο Delfzijl), 7,1 kWh/kg (Arendal) και 7,7 kWh/kg (Zaporozshje). Βλέπε K.-H. Mehrwald: History and Economic Aspects of Industrial SiC Manufacture, ανατύπωση από το Ceramic Forum International/ Berichte der DKG, 69 (1992), αριθ. 3, σ. 57.

(22) Το εξωτερικό στρώμα του λιγότερο κρυσταλλικού SiC πωλείται στη χαλυβουργία ως μεταλλουργικό SiC και χρησιμοποιείται ως πρόσθετο στην παραγωγή χάλυβα. Τα εσωτερικά στρώματα του κυλίνδρου, μεγάλης περιεκτικότητας σε κρυσταλλικό υλικό, το καλούμενο ακατέργαστο SiC, διαχωρίζονται προσεκτικά ανάλογα με την περιεκτικότητα σε SiC και υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία. Ανάλογα με την τελική χρήση του προϊόντος, το ακατέργαστο SiC θραύεται, αλέθεται, λειοτριβείται σε μέγεθος μικρών, αφαιρείται ο σίδηρος, πλένεται με νερό και υφίσταται χημική επεξεργασία. Τέλος, οι γωνιώδεις κόκκοι του SiC κατατάσσονται με κοσκίνισμα, διαχωρισμό με αέρα και καθίζηση σε νερό, σε καθορισμένες κοκκομετρικές διαβαθμίσεις και πωλούνται είτε ως λειαντικό είτε ως πυρίμαχο SiC ή υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία και πωλούνται με τη μορφή σκόνης SiC. Η διαδικασία παραγωγής και διαχωρισμού του SiC εμφανίζεται με απλοποιημένη μορφή στο σχήμα 1.

Σχήμα 1

(23) Οι παραγωγοί SiC, όπως η Saint-Gobain και η ESK, αναπτύσσουν δραστηριότητες σε όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας. Παράγουν ακατέργαστο SiC σε εγκαταστάσεις κλιβάνων και κατόπιν το επεξεργάζονται. Πάντως, στην αγορά υφίστανται επίσης εταιρείες οι οποίες απλώς επεξεργάζονται το SiC. Οι εν λόγω εταιρείες είτε λειτουργούν ως ανακυκλωτές είτε αγοράζουν ακατέργαστο ή ημικατεργασμένο SiC από τους παραγωγούς εντός του ΕΟΧ ή εισάγουν το ακατέργαστο υλικό από χώρες εκτός του ΕΟΧ. Οι εταιρείες αυτές αποκαλούνται εταιρείες επεξεργασίας.

Το ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC αποτελεί χωριστή αγορά σχετικού προϊόντος από το μεταλλουργικό SiC

(24) Το μεταλλουργικό SiC και το ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC λόγω των διαφορετικών φυσικών και χημικών χαρακτηριστικών τους χρησιμοποιούνται σε διαφορετικές εφαρμογές. Υπάρχει μικρή δυνατότητα υποκατάστασης των δύο προϊόντων λόγω της διαφοράς τους στην περιεκτικότητα σε SiC. Η περιεκτικότητα σε SiC αποτελεί ένδειξη της ποσότητας ακαθαρσιών που περιέχει το υλικό. Το ποσό και το είδος των ακαθαρσιών (αργίλιο, σίδηρος, ελεύθερο πυρίτιο και άνθρακας) επηρεάζουν το χρώμα του SiC και το μέγεθος, το σχήμα και τη μορφή των κρυστάλλων του [8]. Για λειαντικά απαιτείται μεγαλύτερη περιεκτικότητα σε SiC διότι η περιεκτικότητα σε SiC, εκτός άλλων παραμέτρων, καθορίζει το σχήμα των κρυστάλλων και έχει, συνεπώς, άμεση επίδραση στη λειαντική ικανότητα και στις λειαντικές επιδόσεις του υλικού. Όσον αφορά τα πυρίμαχα προϊόντα, το υλικό με χαμηλή περιεκτικότητα σε SiC δεν έχει τη χημική καθαρότητα που απαιτείται για την παραγωγή πυρίμαχων προϊόντων. Κατά συνέπεια, για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα χρησιμοποιούνται, σχεδόν αποκλειστικά, οι μορφές κρυσταλλικού SiC με μεγάλη περιεκτικότητα σε SiC, ενώ το μεταλλουργικό SiC που χρησιμοποιείται στη χαλυβουργία, έχει σημαντικά χαμηλότερη περιεκτικότητα σε SiC. Σύμφωνα με το άρθρο «Silicon Carbide» του Roger Loughborough στο περιοδικό «Industrial Minerals», Νοέμβριος 1994 (παράρτημα 12 της κοινοποίησης, σ. 47) το μεταλλουργικό SiC έχει, γενικά, περιεκτικότητα σε SiC 85-94 %, το πυρίμαχο SiC 92-99 % και το

[8] K.-H. Mehrwald: History and Economic Aspects of Industrial SiC Manufacture, ανατύπωση από το Ceramic Forum International/Berichte der DKG, 69 (1992), αριθ. 3 σ. 54. Η αναλογία διαφόρων ειδών κρυστάλλων στο SiC εξαρτάται σημαντικά από την περιεκτικότητα σε αργίλιο. Βλέπε επίσης Ullman's Encyclopedia of Industrial Chemistry, 1993: Silicon Carbide, σσ. 750, 752.

λειαντικό SiC 98-100 %. Αυτό επιβεβαιώθηκε από έρευνα της Επιτροπής (9).

(25) Τα μέρη υποστήριξαν την άποψη ότι η περιεκτικότητα σε SiC δεν λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά τη διάκριση σε μεταλλουργικό και σε κρυσταλλικό SiC. Πάντως, σύμφωνα με τις απαντήσεις στην έρευνα της Επιτροπής μεταξύ 67 παραγωγών λειαντικών, 26 παραγωγών πυρίμαχων προϊόντων καθώς επίσης και 5 πελατών που χρησιμοποιούν κρυσταλλικό SiC για άλλες βιομηχανικές χρήσεις, οι τελικοί χρήστες θεωρούν ότι η περιεκτικότητα σε SiC αποτελεί σημαντικό χαρακτηριστικό για την κατασκευή των τελικών τους προϊόντων. Επιπλέον, αρκετοί προμηθευτές ανέφεραν ότι η περιεκτικότητα σε SiC, μαζί με τη διαβάθμιση, τη χημική σύσταση και την πυκνότητα αποτελούν τα κύρια χαρακτηριστικά διάκρισης των διαφόρων κατηγοριών και ποιοτήτων του SiC. Όλοι οι προμηθευτές που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή θεωρούν ότι η περιεκτικότητα σε SiC είναι σημαντική για τη διάκριση μεταξύ μεταλλουργικού και κρυσταλλικού SiC.

(26) Το μεταλλουργικό SiC, που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί σε χυτήρια και σε υψικαμίνους, μπορεί από τεχνική άποψη να αντικατασταθεί από το κρυσταλλικό SiC. Πάντως, από οικονομική άποψη, το κρυσταλλικό SiC δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υποκατάστατό του λόγω της μεγάλης διαφοράς τιμής. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας της Επιτροπής, η τιμή του μεταλλουργικού SiC που πωλείται στον ΕΟΧ ήταν περίπου 445 Ecu ανά τόνο κατά το 1995 ενώ η τιμή του ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC ήταν περίπου 471 Ecu ανά τόνο. Εξάλλου το μεταλλουργικό SiC δεν αποτελεί υποκατάστατο του κρυσταλλικού SiC διότι, γενικά, δεν έχει τις κρυσταλλικές ιδιότητες που απαιτούνται για λειαντικά και τη χημική καθαρότητα που απαιτείται για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις.

(27) Σύμφωνα με τα μέρη «η τεχνολογία παραγωγής του SiC αποτελεί κλασική περίπτωση κοινής παραγωγής, δηλαδή το μεταλλουργικό και το κρυσταλλικό SiC λαμβάνονται ταυτόχρονα ...» (απάντηση στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής («απάντηση»), σ. 20). Το ποσοστό του μεταλλουργικού και του κρυσταλλικού SiC που προκύπτει από τη διαδικασία κλιβανισμού εξαρτάται από την κατασκευή, το μέγεθος του κλιβάνου και την ποιότητα των πρώτων υλών. Ο κλίβανος μπορεί να λειτουργήσει με τρόπο ώστε να παράγεται μόνο μεταλλουργικό SiC. Πάντως, από τεχνική άποψη, η αναλογία κρυσταλλικού SiC δεν μπορεί να υπερβεί ένα συγκεκριμένο όριο. Στους συνήθεις κλιβάνους Acheson που χρησιμοποιούνται από τους περισσότερους παραγωγούς, συμπεριλαμβανομένης και της Norton, η αναλογία κρυσταλλικού SiC μπορεί να αυξηθεί μέχρι ποσοστό 80 % περίπου, ενώ στους μεγάλους κλιβάνους που χρησιμοποιούνται από την ESK στο Kempten η αναλογία μεταλλουργικού SiC προς κρυσταλλικό SiC είναι περίπου [...]. Η σημαντική αύξηση της αναλογίας κρυσταλλικού υλικού πέραν των ορίων αυτών θα προκαλούσε μεγάλη αύξηση της κατανάλωσης ενέργειας και των δαπανών για τη χημική επεξεργασία.

(28) Στον ΕΟΧ η παραγωγή μεταλλουργικού SiC γίνεται ως υποπροϊόν της παραγωγής κρυσταλλικού SiC διότι, με τις σημερινές τιμές, η παραγωγή μεταλλουργικού SiC είναι λιγότερο αποδοτική. Τα μέρη, στην απάντησή τους στη σ. 15, στην τρίτη παράγραφο, αναγνωρίζουν ότι το μεταλλουργικό SiC αποτελεί απλώς υποπροϊόν. Τούτο συνάγεται επίσης από το γεγονός ότι μια από τις κύριες συνεργείες που θα επιτευχθούν από την πράξη είναι η δυνατότητα αύξησης της αναλογίας κρυσταλλικού SiC που παράγεται στην εγκατάσταση της ESK στο Kempten (απάντηση, σ. 16, παράγραφοι 4 και 5).

(29) Τα μέρη υποστήριξαν ότι το μεταλλουργικό SiC μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, με χημική επεξεργασία να μετατραπεί σε SiC για πυρίμαχα προϊόντα. Για το λόγο αυτό υποστήριξαν ότι «η δυνατότητα υποκατάστασης από την πλευρά της προσφοράς δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι υφίσταται μια ενιαία αγορά SiC που περιλαμβάνει τόσο το μεταλλουργικό όσο και το κρυσταλλικό SiC» (απάντηση, σ. 22). Πάντως, τούτο δεν ταυτίζεται με τη δυνατότητα υποκατάστασης στην πλευρά της προσφοράς διότι απαιτείται περαιτέρω επεξεργασία. Πράγματι, η πώληση μεταλλουργικού SiC δεν θα ήταν λογική, εάν αυτό μπορούσε να υποστεί απλή επεξεργασία ώστε να μετατραπεί σε πυρίμαχο υλικό που είναι περισσότερο αποδοτικό. Σε μια διαδικασία κοινής παραγωγής, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την ταυτόχρονη παραγωγή μεταλλουργικού και κρυσταλλικού SiC και όπου στόχος είναι η κατά το δυνατόν μείωση της παραγωγής μεταλλουργικού SiC, δύσκολα θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι υφίσταται σημαντική δυνατότητα υποκατάστασης στην πλευρά της προσφοράς. Πράγματι, εάν συνέβαινε αυτό, θα ήταν περισσότερο ορθολογικό να παράγεται κυρίως κρυσταλλικό SiC και να αποφεύγεται έτσι η παραγωγή μεταλλουργικού SiC ως υποπροϊόντος. Η κοινή παραγωγή αποτελεί ισχυρό περιορισμό της δυνατότητας υποκατάστασης στην πλευρά της προσφοράς, που αποδεικνύεται από το γεγονός ότι συνεχίζεται η παραγωγή μεταλλουργικού SiC, παρά το γεγονός ότι είναι λιγότερο αποδοτικό προϊόν.

(9) Σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, οι κόκκοι SiC για πυρίμαχα προϊόντα έχουν κατά μέσο όρο περιεκτικότητα σε SiC 96 %, ενώ οι κόκκοι SiC για λειαντικά έχουν μια μέση περιεκτικότητα σε SiC 98,4 %.

(30) Για τους παραπάνω λόγους υφίστανται ενδείξεις ότι η δυνατότητα υποκατάστασης στην πλευρά της προσφοράς μεταξύ του ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC και του μεταλλουργικού SiC είναι πολύ περιορισμένη και ανεπαρκής και ότι το κρυσταλλικό και το μεταλλουργικό SiC αποτελούν δύο χωριστές αγορές σχετικών προϊόντων. Η εξέταση της ζήτησης επιβεβαιώνει το συμπέρασμα αυτό. Πάντως, δεν απαιτείται καθορισμός της αγοράς, διότι δεν υπάρχουν προβλήματα ανταγωνισμού στις δύο αυτές αγορές.

Το κατεργασμένο κρυσταλλικό SiC για λειαντικά και εκείνο για πυρίμαχα προϊόντα αποτελούν χωριστές αγορές σχετικού προϊόντος

(31) Το κατεργασμένο SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα παράγεται σχεδόν αποκλειστικά από ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC. Κατ' αρχάς, το ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC κατατάσσεται ανάλογα με την περιεκτικότητα σε SiC και κατόπιν θραύεται, αλέθεται, αφαιρείται ο σίδηρος και κοσκινίζεται. Οι κόκκοι του SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα διαβαθμίζονται κατά διαφόρους τρόπους. Οι κόκκοι SiC για λειαντικά διαβαθμίζονται σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα FEPA, τα οποία θεσπίζονται από την ευρωπαϊκή βιομηχανία λειαντικών([10]) ενώ οι κόκκοι SiC για πυρίμαχα προϊόντα διαβαθμίζονται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες προδιαγραφές των πελατών.

(32) Υπάρχουν δύο διαφορετικά πρότυπα της FEPA, το πρότυπο P για επιχρισμένα λειαντικά και το πρότυπο F για συνδεδεμένα λειαντικά. Τα συνδεδεμένα λειαντικά περιλαμβάνουν τροχούς, τμήματα κύκλων, πλίνθους και ράβδους, όπου οι κόκκοι λείανσης συγκρατούνται με ένα συνδετικό υλικό, συνήθως με βάση το γυαλί, μια ρητίνη, τη γομαλάκα, ή το ελαστικό. Στα επιχρισμένα λειαντικά αφετέρου, το στρώμα των κόκκων του λειαντικού, χωρίς να υπάρχει πρόσφυση μεταξύ των μεμονωμένων κόκκων, είναι σταθερά στερεωμένο πάνω σε εύκαμπτα υποστρώματα, όπως χαρτί, ύφασμα, ίνες χαρτιού ή ίνες υφάσματος. Και τα δύο πρότυπα της FEPA περιλαμβάνουν διάφορες διαβαθμίσεις SiC που αναφέρονται στο μέσο μεγέθος κόκκων και τη μεταβλητότητα του μεγέθους των σωματιδίων μέσα σε μια συγκεκριμένη παρτίδα. Οι διαβαθμίσεις P έχουν μικρότερες ανοχές απ' ό,τι οι διαβαθμίσεις F. Κάθε απόκλιση από την καθορισμένη κοκκομετρική διαβάθμιση θα μείωνε την επίδοση του λειαντικού υλικού διότι οι κόκκοι μεγαλύτερου μεγέθους θα προκαλούσαν αμυχές στην επιφάνεια επεξεργασίας ενώ οι κόκκοι μικρότερου μεγέθος δεν θα ενίσχυαν την ικανότητα λείανσης του υλικού. Για το λόγο αυτό, όλοι οι παραγωγοί λειαντικών υλικών στους οποίους απευθύνθηκε η Επιτροπή θεωρούν ότι τα πρότυπα της FEPA είναι σημαντικά τόσο για την παραγωγή των τελικών τους προϊόντων όσο και για την επιλογή των προμηθευτών τους.

(33) Όσον αφορά τα πυρίμαχα υλικά, οι κόκκοι του SiC που προορίζονται για πλίνθους και ειδικά τεμάχια για επένδυση κλιβάνων θα πρέπει να έχουν συμπαγή μορφή ώστε να επιτυγχάνεται η μέγιστη πυκνότητα για να υπάρχει αντοχή και θερμική αγωγιμότητα. Τα προϊόντα για τον εξοπλισμό κλιβάνων θα πρέπει να έχουν όσο το δυνατόν μικρότερο βάρος, αλλά και επαρκή αντοχή ώστε να φέρουν τα προς κλιβανισμό προϊόντα κατά τη διάρκεια των κύκλων κλιβανισμού. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να προτιμούνται γωνιώδεις κόκκοι με χαμηλότερη φαινόμενη πυκνότητα.

(34) Η επεξεργασία κόκκων για πυρίμαχα υλικά είναι, γενικά, απλούστερη από την επεξεργασία κόκκων για λειαντικά, διότι οι κόκκοι του SiC για την παραγωγή λειαντικών, εκτός της θραύσης, του κοσκινίσματος και της αφαίρεσης σιδήρου, υφίστανται συχνά χημική επεξεργασία, πλένονται και ορισμένες φορές κοσκινίζονται σε νερό (βλέπε παράρτημα 13 της κοινοποίησης). Η πρόσθετη επεξεργασία αυξάνει το κόστος παραγωγής του SiC για λειαντικά σε σχέση με το κόστος των κόκκων που προορίζονται για πυρίμαχα υλικά και η διαφορά τιμής μεταξύ των κόκκων για λειαντικά και των κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα αντανακλά, σε ορισμένο βαθμό, τη διαφορά στο κόστος επεξεργασίας. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έρευνας της Επιτροπής, η τιμή των κόκκων SiC για πυρίμαχα προϊόντα που πωλείται στον ΕΟΧ ήταν περίπου 835 Ecu ανά τόνο κατά το 1995, ενώ του SiC για λειαντικά ήταν περίπου 1 255 Ecu ανά τόνο.

(35) Το υλικό για πυρίμαχα προϊόντα υφίσταται επεξεργασία ανάλογα με τις συγκεκριμένες προδιαγραφές του πελάτη, ενώ το υλικό για τα λειαντικά υφίσταται επεξεργασία ανάλογα με το πρότυπο της FEPA. Για το λόγο αυτό, λαμβάνοντας υπόψη τη χαμηλότερη γενικά περιεκτικότητα σε SiC των κόκκων για πυρίμαχα υλικά σε σχέση με το υλικό για λειαντικά και τη διαφορετική διαβάθμιση των κόκκων για λειαντικά υλικά, οι παραγωγοί λειαντικών δεν πρόκειται να αγοράσουν ποτέ υλικό για πυρίμαχα προϊόντα διότι τούτο δεν θα ικανοποιούσε τις απαιτήσεις τους. Αντιθέτως, μολονότι θεωρητικά θα ήταν δυνατόν σε μερικές περιπτώσεις οι παραγωγοί πυρίμαχων προϊόντων να χρησιμοποιήσουν υλικό για λειαντικά, στην πράξη αυτό δεν συμβαίνει ποτέ λόγω των ειδικών απαιτήσεων των παραγωγών των πυρίμαχων προϊόντων και της σημαντικά υψηλότερης τιμής του υλικού για λειαντικά. Για το λόγο αυτό, από την πλευρά της ζήτησης το SiC για λειαντικά και το SiC για πυρίμαχα προϊόντα αποτελούν δύο χωριστές αγορές σχετικού προϊόντος.

(36) Το SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα θραύεται, κοσκινίζεται και υφίσταται αφαίρεση σιδήρου με τα ίδια μηχανήματα τα οποία απλώς ρυθμί-

([10]) FEPA — Fédération Européenne des Fabricants de Produits Abrasifs: Standard for coated abrasive grains of fused aluminium oxide and silicon carbide, 1984, και: Standard for bonded abrasive grains of fused aluminium oxide and silicon carbide, 1984.

ζονται ανάλογα με το είδος των κόκκων που θα πρέπει να παραχθούν. Πάντως, η πρόσθετη επεξεργασία που απαιτούν τα διάφορα είδη κόκκων που προορίζονται για λειαντικά σημαίνει ότι υπάρχουν περιορισμένες δυνατότητες αλλαγής από την παραγωγή κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα σε παραγωγή κόκκων για λειαντικά, ενώ αντίθετα είναι δυνατή η αλλαγή από την παραγωγή κόκκων για λειαντικά σε παραγωγή κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα. Θα πρέπει, πάντως, να σημειωθεί ότι σημαντική αλλαγή προς την παραγωγή κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα θα σήμαινε ότι οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας υλικού για λειαντικά, όπως η χημική επεξεργασία και το κοσκίνισμα σε νερό, θα υποαπασχολούντο, γεγονός που θα μείωνε το εμπορικό κίνητρο αλλαγής από την επεξεργασία κόκκων για λειαντικά σε επεξεργασία κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα.

(37) Συμπεραίνεται ότι το κατεργασμένο SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα αποτελούν δύο χωριστές αγορές σχετικού προϊόντος. Στο σημείο αυτό θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι οι αγοραστές κόκκων για λειαντικά και οι αγοραστές κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα είναι δύο εντελώς διαφορετικές ομάδες πελατών και ότι η διαφοροποίηση στις τιμές μεταξύ των δύο αυτών ομάδων πελατών είναι δυνατή λόγω των διαφορών του προϊόντος.

Το κατεργασμένο SiC για άλλες βιομηχανικές χρήσεις αποτελεί χωριστή αγορά σχετικού προϊόντος που διαφέρει από το κατεργασμένο SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα

(38) Εκτός από τις ανωτέρω χρήσεις, μικρές σχετικά ποσότητες SiC υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία, δηλαδή αλέθονται σε μορφή σκόνης SiC και χρησιμοποιούνται σε ορισμένες άλλες διαφορετικές βιομηχανικές εφαρμογές. Οι εφαρμογές αυτές περιλαμβάνουν ιδίως σκόνη SiC για σύμμεικτα υλικά μεταλλικής βάσης και SiC για την παραγωγή υλικών για δάπεδα, θερμαντικών στοιχείων, αλεξικεραύνων, ηλεκτρικών αντιστάσεων που μεταβάλλονται με την τάση και για αμμοβολή.

Συμπέρασμα όσον αφορά τις αγορές προϊόντων SiC

(39) Με βάση τα ανωτέρω οι σχετικές αγορές προϊόντων είναι:

— η αγορά SiC για μεταλλουργική χρήση,

— η αγορά ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC,

— η αγορά κατεργασμένου SiC για λειαντικά,

— η αγορά κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα,

— η αγορά SiC για άλλες βιομηχανικές χρήσεις.

(40) Η προσέγγιση της Επιτροπής για τον καθορισμό της αγοράς στην παρούσα υπόθεση είναι συνεπής με την προσέγγιση που ακολούθησε σε προηγούμενες υποθέσεις. Έτσι, η ανωτέρω διάκριση των πέντε διαφορετικών αγορών SiC συμφωνεί με τη θέση της Επιτροπής στην υπόθεση Starck/Wienerberger που αφορούσε μια συγκέντρωση στην αγορά κορουνδίου (ηλεκτρικά τηγμένου οξειδίου του αργιλίου), πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται επίσης στον κλάδο των λειαντικών και των πυρίμαχων προϊόντων καθώς επίσης και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις [11]. Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή κατέληξε στην άποψη ότι δεν υφίσταται ενιαία αγορά για το κορούνδιο, αλλά αντίθετα χωριστές αγορές προϊόντων ανάλογα με την κύρια χρήση τους και με τις διαφορές όσον αφορά τους πελάτες και τον τρόπο διανομής, τις απαιτούμενες ποιότητες, τα επίπεδα τιμών και το εύρος των δυνητικών προϊόντων υποκατάστασης. Πράγματι, και στην παρούσα υπόθεση οι πελάτες και οι ανταγωνιστές που ρώτησε η Επιτροπή συμφώνησαν, σχεδόν ομόφωνα, με την παραπάνω διάκριση σε πέντε διαφορετικές αγορές SiC.

(41) Επιπλέον στην υπόθεση IV/M.619 — Gencor/Lonrho [12], τα μέταλλα της ομάδας της πλατίνας (πλατίνα, παλλάδιο, ρόδιο, ιρίδιο, όσμιο και ρουθήνιο) παράγονται σαφώς με μια κοινή διαδικασία παραγωγής. Πάντως, η Επιτροπή παρόλα αυτά κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κάθε μέταλλο αποτελεί χωριστή αγορά σχετικού προϊόντος, διότι οι τρόποι καθορισμού της τιμής, τα επίπεδα τιμών και οι χρήσεις των μετάλλων διαφέρουν.

(42) Τα μέρη υποστήριξαν (απάντηση, σ. 22, τέταρτη παράγραφος), ότι το SiC για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις δεν αποτελούν χωριστές αγορές αλλά τμήμα μιας συνολικής αγοράς SiC. Πάντως, όπως εξετάσθηκε ανωτέρω, οι κόκκοι SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα παράγονται από ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC. Τα μέρη, για το λόγο αυτό, υποστήριξαν ουσιαστικά ότι η πρώτη ύλη κατατάσσεται στην ίδια αγορά σχετικού προϊόντος όπως οι κατεργασμένοι κόκκοι. Το επιχείρημα αυτό θα ήταν λογικό μόνον εφόσον η επεξεργασία ήταν συνήθης και οι τιμές στις αγορές πρώτων υλών και τελικών προϊόντων κατά το μάλλον ή ήττον οι ίδιες, το οποίο όμως δεν συμβαίνει. Από τις έρευνες της Επιτροπής προέκυψε ότι, κατά μέσον όρο, η τιμή του ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC που πωλείται στον ΕΟΧ κατά το 1995 ήταν περίπου 471 Ecu ανά τόνο, ενώ η τιμή του SiC για πυρίμαχα προϊόντα ήταν περίπου 835 Ecu και η τιμή του SiC για λειαντικά περίπου 1 255 Ecu.

[11] Υπόθεση IV/M.702 — Starck/Wienerberger, ΕΕ C 102 της 4. 4. 1996, σ. 18, παράγραφος 13. Επιβεβαιώθηκε στην υπόθεση IV/M.811 — Creditanstalt-Bankverein/Treibacher, ΕΕ C 8 της 11. 1. 1997, σ. 4.

[12] ΕΕ L 11 της 14. 1. 1997, σ. 30.

(43) Η περιορισμένη δυνατότητα υποκατάστασης της προσφοράς μεταξύ των διαφόρων μορφών SiC είναι επίσης εμφανής από τα διαφορετικά περιθώρια κέρδους για κάθε μορφή. Τα μέρη, στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, αναγνωρίζουν ότι [...] (απάντηση, σ. 4). Επιπλέον, [...] (απάντηση, σ. 15). Εάν υπήρχε σημαντική δυνατότητα υποκατάστασης της προσφοράς δεν θα μπορούσαν να διατηρούνται τέτοιες διαφορές στα περιθώρια κέρδους, διότι η δυνατότητα υποκατάστασης της προσφοράς θα οδηγούσε σε σχετικά ομοιόμορφα περιθώρια κέρδους για όλες τις μορφές του SiC. Για το λόγο αυτό είναι προφανές ότι υπάρχει μικρή δυνατότητα υποκατάστασης της προσφοράς μεταξύ των διαφόρων μορφών SiC.

(44) Τα μέρη, στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, υποστηρίζουν ότι σε υπόθεση αντιντάμπινγκ του 1994 «η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, όσον αφορά την προσφορά υπάρχουν βάσιμα επιχειρήματα ώστε να μην δικαιολογείται καθορισμός της αγοράς του SiC ανάλογα με τις τελικές χρήσεις» (απάντηση, σ. 19). Σύμφωνα με τα μέρη, η Επιτροπή δεν θα ήταν συνεπής με τον κανονισμό αντιντάμπινγκ του Συμβουλίου του Απριλίου 1994, εάν για την παρούσα διαδικασία([13]) καθόριζε τις πέντε ανωτέρω αγορές ως αγορές σχετικού προϊόντος.

(45) Θα πρέπει να σημειωθεί σχετικά ότι ο σκοπός της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της διαδικασίας συγκέντρωσης δεν είναι ο ίδιος. Η διαδικασία αντιντάμπινγκ έχει στόχο τη διόρθωση στρεβλώσεων στο διεθνές εμπόριο έτσι ώστε να μπορούν να ληφθούν μέτρα εναντίον των πρακτικών ντάμπινγκ οι οποίες προκαλούν ζημίες στους παραγωγούς στην Κοινότητα, κατά το βαθμό που τα εν λόγω μέτρα αντισταθμίζουν τη ζημία που υφίστανται οι εν λόγω παραγωγοί.

(46) Σε μια διαδικασία αντιντάμπινγκ, μπορούν να ληφθούν μέτρα μόνον εφόσον διαπιστωθεί ότι το προϊόν που παράγεται από την κοινοτική βιομηχανία είναι «ομοειδές προϊόν» με το εξεταζόμενο εισαγόμενο προϊόν. Ο ορισμός αυτός του ομοειδούς προϊόντος σε μια διαδικασία αντιντάμπινγκ μπορεί συνεπώς να είναι διαφορετικής φύσης από τον ορισμό της(-ων) αγοράς(-ών) του σχετικού προϊόντος κατά την έννοια του κανονισμού συγκεντρώσεων.

(47) Κατά την εξέταση σύμφωνα με τον κανονισμό συγκεντρώσεων δίδεται, μεταξύ άλλων, μεγαλύτερη έμφαση στη λεπτομερή εκτίμηση των χρήσεων ενός προϊόντος στην Κοινότητα, των ομάδων πελατών ή των υποκατάστατων προϊόντων. Για το λόγο αυτό, η εξέταση μπορεί να οδηγήσει σε έναν ευρύτερο ή στενότερο καθορισμό της αγοράς του σχετικού προϊόντος απ' ό,τι κατά την αξιολόγηση σύμφωνα με τη νομοθεσία αντιντάμπινγκ.

(48) Στην παρούσα υπόθεση θεωρήθηκε ότι η κοινοποιηθείσα πράξη απαιτεί επίσης την εξέταση των μεταγενέστερων σταδίων της αγοράς κρυσταλλικού SiC που προορίζεται για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις, ενώ ο κανονισμός του Συμβουλίου που θέσπισε μέτρα αντιντάμπινγκ θεώρησε ότι μολονότι υπάρχουν διαφορετικά είδη SiC με διαφορετικές χρήσεις, τα παρόμοια φυσικά χαρακτηριστικά, η παρόμοια παραγωγική διαδικασία και η ύπαρξη ενός ορισμένου βαθμού δυνατότητας υποκατάστασης μεταξύ του μεταλλουργικού και του ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC, αποτελούν επαρκή βάση για να αποφασιστεί ότι, γενικά, το SiC που πωλούν οι παραγωγοί της Κοινότητας θα πρέπει να θεωρηθεί ως ομοειδές προϊόν με εκείνο που εισάγεται από τις σχετικές χώρες. Πάντως, στη διαδικασία αντιντάμπινγκ η δυνατότητα υποκατάστασης της προσφοράς εξετάσθηκε μόνο κατά το μέτρο που αναγνωρίσθηκε ότι το ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως υποκατάσταστο του μεταλλουργικού SiC, αλλά αναφέρθηκε σαφώς ότι το μεταλλουργικό SiC δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί υποκατάστατο του κρυσταλλικού SiC που προορίζεται για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις.

(49) Για όλους τους παραπάνω λόγους, η Επιτροπή δικαιολογημένα διακρίνει, για την παρούσα διαδικασία συγκέντρωσης, τις ανωτέρω πέντε υφιστάμενες αγορές. Πάντως, είναι επίσης σαφές, ότι οι αγορές SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα είναι διαφορετικές αγορές προϊόντος και, συνεπώς, κάθε μια από τις αγορές αυτές αποτελείται από μερικούς διαφορετικούς τομείς προϊόντων. Πάντως δεν θα ήταν αιτιολογημένο να υποστηρίζεται ότι καθένας από τους εν λόγω τομείς αποτελεί χωριστή αγορά σχετικού προϊόντος διότι υπάρχουν δυνατότητες υποκατάστασης στην πλευρά της ζήτησης και στην πλευρά της προσφοράς τόσο στην αγορά των λειαντικών όσο και στην αγορά των πυρίμαχων προϊόντων.

(50) Τα μέρη υποστήριξαν ότι υφίστανται προϊόντα υποκατάστασης του SiC για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για μεταλλουργικές χρήσεις και ότι αυτά τα υποκατάστατα προϊόντα θα πρέπει, συνεπώς, να περιληφθούν στις αγορές του σχετικού προϊόντος. Όπως εξετάζεται κατωτέρω τούτο δεν επιβεβαιώθηκε από την έρευνα της Επιτροπής.

([13]) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 821/94 του Συμβουλίου, (ΕΕ L 94 της 13. 4. 1994, σ. 21) επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές καρβιδίου του πυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Πολωνίας, Ρωσικής Ομοσπονδίας και Ουκρανίας. Ο εν λόγω κανονισμός καθορίζει το σχετικό προϊόν («το υπό εξέτασιν προϊον») ως καρβίδιο του πυριτίου τόσο κρυσταλλικής όσο και μεταλλουργικής μορφής. Το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται στα βασικά φυσικά χαρακτηριστικά του SiC, αλλά αναγνωρίσθηκε ρητά ότι το SiC παράγεται σε διαφορετικές ποιότητες για διαφορετικές χρήσεις με μια κοινή παραγωγική διαδικασία.

Α.2. Καρβίδιο του πυριτίου για μεταλλουργικές χρήσεις

(51) Τα μέρη υποστήριξαν ότι το SiC για μεταλλουργικές χρήσεις μπορεί να αντικατασταθεί από μείγμα 75 % σιδηροπυριτίου (FeSi) με κανονική ή χαμηλή περιεκτικότητα σε αργίλιο, διότι και τα δύο υλικά έχουν τις ίδιες εφαρμογές. Σύμφωνα με τα μέρη οι τιμές του μεταλλουργικού SiC και του FeSi βασίζονται στην περιεκτικότητα του αντίστοιχου υλικού σε πυρίτιο. Οι τελικοί χρήστες, στους οποίους απευθύνθηκε η Επιτροπή, ανέφεραν ότι, όσον αφορά τις μεταλλουργικές χρήσεις, το SiC παρουσιάζει ιδιαίτερα πλεονεκτήματα. Πάντως, δεν απαιτείται απάντηση στο ερώτημα κατά πόσον το μεταλλουργικό SiC και το FeSi ανήκουν και τα δύο στην ίδια αγορά σχετικού προϊόντος, διότι η προτεινόμενη συγκέντρωση δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να δημιουργήσει ή να ενισχύσει μια δεσπόζουσα θέση.

Α.3. Ακατέργαστο κρυσταλλικό καρβίδιο του πυριτίου

(52) Το ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC πωλείται σε εταιρείες επεξεργασίας, οι οποίες επεξεργάζονται την πρώτη ύλη σε διάφορες ποιότητες SiC για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις. Σε αυτό το στάδιο παραγωγής καμία άλλη πρώτη ύλη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υποκατάστατο του SiC, διότι μόνο το ακατέργαστο SiC μπορεί να υποστεί επεξεργασία για να χρησιμοποιηθεί για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις. Πάντως, δεν απαιτείται καθορισμός της αγοράς διότι δεν δημιουργείται ούτε ενισχύεται δεσπόζουσα θέση.

Α.4. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για λειαντικά

(53) Τα συμβαλλόμενα μέρη της συγκέντρωσης υποστήριξαν την άποψη ότι το SiC, παρά τις διαφορές στις φυσικές του ιδιότητες και τις υφιστάμενες προτιμήσεις των τελικών χρηστών της βιομηχανίας λειαντικών, βρίσκεται σε ανταγωνισμό με άλλες πρώτες ύλες για λειαντικά όσον αφορά ορισμένες χρήσεις. Σύμφωνα με τα μέρη, ορισμένα από τα υλικά αυτά μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν μια ενιαία αγορά προϊόντος μαζί με το SiC. Τα μέρη, για το λόγο αυτό, υποστήριξαν την άποψη ότι δεν υφίσταται χωριστή αγορά προϊόντος όσον αφορά το SiC για λειαντικά, αλλά ότι, αντιθέτως, το SiC αποτελεί τμήμα της συνολικής αγοράς πρώτων υλών για τη βιομηχανία λειαντικών μαζί με ορυκτά λειαντικά όπως οι συνθετικοί αδάμαντες, το κυβικό νιτρίδιο του βορίου (CBN), το λευκό και το φαιό οξείδιο του αργιλίου, η ηλεκτρικά τηγμένη αλουμίνα, το οξείδιο ζιρκονίου-αργιλίου και το οξείδιο του αργιλίου «seeded gel» ([14]). Πάντως, τα μέρη παραδέχθηκαν ότι το SiC δεν μπορεί να αντικατασταθεί πλήρως, σε όλες τις χρήσεις του, από τα εν λόγω υλικά, αλλά μόνον μέχρις ενός ορισμένου βαθμού. Σύμφωνα με τα μέρη, το SiC μπορεί να αντικατασταθεί απευθείας από συνθετικούς αδάμαντες στο 40 % των χρήσεών του και από το λευκό οξείδιο του αργιλίου στο 10 % των χρήσεών του ([15]). Για το λόγο αυτό θεωρήθηκε ότι πρέπει να προστεθεί το 40 % των πωλήσεων συνθετικών αδαμάντων και το 10 % των πωλήσεων λευκού οξειδίου του αργιλίου στη βιομηχανία λειαντικών, στο μέγεθος της αγοράς SiC για λειαντικά ([16]). Τα μέρη τόνισαν ότι η αγορά, κατά την άποψή τους, έχει καθοριστεί με πολύ στενή έννοια και ότι τούτο θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση της επίπτωσης της προτεινόμενης συγκέντρωσης στον ανταγωνισμό.

(54) Για να επαληθεύσει την άποψη που υποστήριξαν μέρη, η Επιτροπή διεξήγαγε εκτεταμένη έρευνα μεταξύ των σημαντικότερων παραγωγών λειαντικών στον ΕΟΧ. Από το σύνολο των 67 παραγωγών λειαντικών που απάντησαν στην έρευνα, οι 32 παράγουν συνδεδεμένα λειαντικά, οι 16 παράγουν επιχρισμένα λειαντικά και οι 19 παράγουν και τα δύο είδη λειαντικών ή δεν ανέφεραν το είδος λειαντικών που παράγουν. Οι παραγωγοί λειαντικών που απάντησαν στην έρευνα της Επιτροπής, αντιστοιχούν στο ένα τρίτο περίπου της αγοράς του ΕΟΧ κατά το 1995 (εξαιρουμένης της εσωτερικής κατανάλωσης των μερών) ([17]). Από το σύνολο των 67 παραγωγών λειαντικών που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, οι 10 (το 14,9 %) αγόρασαν περισσότερο από 500 τόνους SiC κατά το 1995, οι 19 (28,4 %) περισσότερο από 250 τόνους και οι 37 (το 55,2 %) περισσότερο από 100 τόνους. Οι παραγωγοί λειαντικών αγόρασαν, κατά μέσο όρο, 238 τόνους SiC το 1995. Ο μεγαλύτερος πελάτης αντιστοιχούσε στο 2,7 % του συνολικού SiC που πουλήθηκε στον ΕΟΧ για λειαντικά.

Ορυκτά λειαντικά υλικά — φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά

(55) Το μέγεθος των κόκκων του λειαντικού έχει μεγάλη σημασία για τους πελάτες, διότι οι μεγάλου μεγέθους κόκκοι κόβουν ταχύτερα και με χαμηλότερη θερμοκρασία, αλλά για ομαλότερη κοπή χρησιμοποιούνται κόκκοι με μικρότερο μέγεθος. Γενικά οι χονδροί κόκκοι χρησιμοποιούνται για βαρεία εργασία που έχει στόχο την ταχεία απομάκρυνση υλικού από τα επεξεργαζόμενα τεμάχια με αδρό τελείωμα, ενώ οι μικρότεροι κόκκοι χρησιμοποιούνται για το τελείωμα και τη στίλβωση. Το κρυσταλλικό σχήμα και το μέγεθος του κόκκου καθορίζουν τη λειαντική ικανότητα του υλικού, ενώ η χημική καθαρότητά του

([14]) Σελίδα 35 της κοινοποίησης.

([15]) Σελίδα 37 της κοινοποίησης.

([16]) Σελίδες 37 και 55 της κοινοποίησης.

([17]) Τα στοιχεία αυτά περιέχουν μόνο αγορές SiC του οποίου η παραγωγή ή η παράδοση έγινε στον ΕΟΧ. Λίγοι μόνον από τους παραγωγούς λειαντικών του ΕΟΧ ανήκουν σε όμιλο ο οποίος διαθέτει εγκαταστάσεις παραγωγής λειαντικών σε άλλα μέρη του κόσμου, δηλαδή 3M, Tyrolit.

επηρεάζει την παραγωγική διαδικασία των τελικών λειαντικών προϊόντων. Όσο μεγαλύτερη είναι η χημική καθαρότητα τόσο καλύτερα αντιδρούν οι κόκκοι του λειαντικού με το συνδετικό υλικό (ρητίνες, κεραμικά). Τούτο έχει ιδιαίτερη σημασία για την παραγωγή λειαντικών τροχών με συνδετικό υλικό, οι οποίοι θα πρέπει να παρουσιάζουν αντίσταση στις υψηλές θερμοκρασίες που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας λείανσης διότι η σημαντική αύξηση της θερμοκρασίας μπορεί να αυξήσει τη χημική αντιδραστικότητα.

(56) Εκτός από το μέγεθος των κόκκων, το συνδετικό υλικό και το σχήμα των κρυστάλλων, αποφασιστική σημασία, όσον αφορά τη λειαντική ικανότητα και την επίδοση του τελικού λειαντικού προϊόντος, έχουν το είδος του λειαντικού και τα χαρακτηριστικά του. Κάθε είδος λειαντικού υλικού χαρακτηρίζεται από διαφορετικές ιδιότητες όσον αφορά τη σκληρότητα, την ανθεκτικότητα, τη χημική αδράνεια, τη θερμική αγωγιμότητα και τη γεωμετρία των κοπτικών ακμών. Για παράδειγμα, όσο σκληρότερο είναι το λειαντικό τόσο μεγαλύτερη είναι η ικανότητά του να διεισδύει σε άλλα υλικά (επεξεργαζόμενα τεμάχια) και να αποσπά ποσότητες υλικού. Όσο ανθεκτικότερο είναι το λειαντικό τόσο μεγαλύτερη είναι η ικανότητά του να αντέχει για μεγάλο χρονικό διάστημα σε υψηλή θερμοκρασία, πίεση, κρούσεις και τριβή. Πάντως, τα λειαντικά που είναι ιδιαίτερα εύθραυστα, αφού παρουσιάσουν στόμωση, θραύονται και παράγουν έτσι νέες κοπτικές ακμές έτσι ώστε να συνεχίζεται η διαδικασία λείανσης.

Καρβίδιο του πυριτίου

(57) Το καρβίδιο του πυριτίου παρουσιάζει μεγάλη σκληρότητα, έχει καλή αντοχή και ανθίσταται σε θερμοκρασίες 1 500 °C περίπου. Λόγω της σκληρότητάς του σε συνδυασμό με το ότι είναι εύθραυστο, το SiC αποτελεί ένα εξαιρετικό υλικό για λειαντικά, ιδίως, σύμφωνα με τα μέρη, για λείανση σε τόρνο, λείανση κυλίνδρων (χάλυβας και χαρτί), λείανση και στίλβωση υποδερμικών βελόνων και συγκολλήσεων καθώς και επίσης και για την κοπή καρβιδίων. Το καρβίδιο του πυριτίου χρησιμοποιείται ευρύτατα για το φαιό σίδηρο, για σκληρά μη σιδηρούχα μέταλλα όπως ο μαλακός μπρούντζος, ο χαλκός, το αλουμίνιο, ο ορείχαλκος και για μη μεταλλικά υλικά όπως το γυαλί, το ελαστικό, ξύλινα εξαρτήματα, φυσική πέτρα, μάρμαρο και συγκολλημένα καρβίδια([18]). Οι παραγωγοί επιχρισμένων λειαντικών συνιστούν το SiC για χρώματα, βερνίκια, λάκα, πλαστικά και γύψο([19]). Το πράσινο SiC είναι σκληρότερο αλλά περισσότερο εύθραυστο απ' ό,τι το μαύρο SiC([20]). Για το λόγο αυτό χρησιμοποιείται κατά πρώτο λόγο σε λειάνσεις ακριβείας και για τη στίλβωση σκληρών μη σιδηρούχων μετάλλων όπου απαιτούνται κοπτικές ακμές με αιχμηρά άκρα για την απομάκρυνση υλικού, π.χ. για την απομάκρυνση της σκληρής επικάλυψης ρόλων χάλυβα σε χαλυβουργίες. Το μαύρο SiC, αφετέρου, χρησιμοποιείται κυρίως για τη λείανση μη μεταλλικών υλικών. Οι παραγωγοί συνδεδεμένων λειαντικών μπορούν προφανώς να αντικαστήσουν το μαύρο SiC με πράσινο SiC σε μεγαλύτερο βαθμό, αλλά για ορισμένες χρήσεις λειαντικών το πράσινο SiC, λόγω της υψηλής καθαρότητας και της σκληρότητάς του, δεν μπορεί να αντικατασταθεί από το μαύρο SiC([21]).

(58) Σύμφωνα με τις απαντήσεις στην έρευνα της Επιτροπής, το 95,7 % των παραγωγών λειαντικών θεωρούν ότι η σκληρότητα του SiC είναι τουλάχιστον «αρκετά σημαντική» για την παραγωγή των τελικών τους προϊόντων, ενώ το 75,4 % από τους εν λόγω παραγωγούς τη θεωρεί «πολύ σημαντική». Σε σύγκριση με άλλα ορυκτά λειαντικά υλικά μόνον οι συνθετικοί αδάμαντες, το κυβικό νιτρίδιο του βορίου (CBN) και το καρβίδιο του βορίου είναι σκληρότερα από το SiC. Το λευκό ή φαιό, ηλεκτρικά τηγμένο οξείδιο του αργιλίου και το οξείδιο του ζιρκονίου-αργιλίου έχουν σημαντικά μικρότερη σκληρότητα απ' ό,τι το SiC (βλέπε κατωτέρω πίνακα 1).

(59) Σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, όλοι οι παραγωγοί λειαντικών χρησιμοποιούν ήδη, εκτός του SiC, και άλλα λειαντικά υλικά για την παραγωγή των τελικών τους προϊόντων. Οι περισσότεροι χρησιμοποιούν επίσης λευκό και φαιό οξείδιο του αργιλίου, ορισμένοι χρησιμοποιούν οξείδιο ζιρκονίου-αργιλίου και διάλυμα «seeded gel» ενώ μικρός αριθμός παραγωγών λειαντικών χρησιμοποιεί συνθετικούς αδάμαντες ή επίσης CBN. Πάντως, οι περισσότεροι ανέφεραν ότι το SiC δεν μπορεί να αντικατασταθεί από άλλα ορυκτά λειαντικά. Επιπλέον, λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών του, το SiC είναι απαραίτητο σε εφαρμογές λείανσης και στίλβωσης. Η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών δήλωσε ότι θα χρησιμοποιούσαν SiC σε χρήσεις άλλες εκτός των λειαντικών και ότι η υποκατάσταση του SiC από άλλα ορυκτά λειαντικά θα ήταν δυνατή σε πολύ περιορισμένο μόνον βαθμό. Εν πάση περιπτώσει, επειδή αυτά τα ορυκτά λειαντικά έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά και επιδόσεις, η αντικατάσταση του SiC θα απαιτούσε προσπάθειες έρευνας και ανάπτυξης, δοκιμές και αλλαγές στην παραγωγική διαδικασία. Οι παραγωγοί λειαντικών ανέφεραν ότι οι δαπάνες για την αλλαγή από ένα προϊόν με βάση το SiC σε κάποιο άλλο λειαντικό θα ξεπερνούσαν το 5-10 % των συνολικών δαπανών. Για τους λόγους αυτούς, η συντρι-

([18]) Βλέπε το εγχειρίδιο προδιαγραφών της Norton, General Information on Conventional Abrasives, παράρτημα 12 της κοινοποίησης, έγγραφο D.27, σ. 85. Βλέπε επίσης τον Catalog 400 της Norton, παράρτημα 12 της κοινοποίησης, σ. 10. William W. Wellborn: The Expanding Role of Synthetic Minerals in Industry, Industrial Minerals, Απρίλιος 1991, σ. 53.

([19]) Βλέπε απάντηση της 3M (Ηνωμένο Βασίλειο).

([20]) Βλέπε Bruce McMichael: Abrasive Minerals. Taking the Rough With the Smooth. Industrial Minerals, Φεβρουάριος 1990, σ. 26.

([21]) Σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, η σημαντική μειοψηφία (30,2 %) των παραγωγών λειαντικών που σήμερα χρησιμοποιούν πράσινο SiC, θα μπορούσαν να κατασκευάσουν τα τελικά προϊόντα τους χωρίς πράσινο SiC και να το αντικαταστήσουν με μαύρο SiC. Πάντως, το 65,1 % ανέφεραν ότι δύσκολα θα μπορούσαν να αλλάξουν και επίσης το 69,8 % δήλωσε ότι δεν θα άλλαζε το πράσινο SiC με μαύρο SiC εάν η τιμή του πράσινου SiC αυξηθεί κατά 5-10 %.

Πίνακας 1

Σύγκριση χαρακτηριστικών των διαφόρων λειαντικών υλικών(1)

Ορυκτά λειαντικά υλικά	Σκληρότητα		Ανθεκτικότητα	Πυκνότητα
	Κλίμακα Moh's	Κλίμακα Knoop	Rank/batelle	g/cm^3
Συνθετικοί αδάμαντες	10	6 000-6 500	7	3,50
Κυβικό νιτρίδιο του βορίου (CBN)	—	4 700	6	3,47
Καρβίδιο του βορίου	—	2 760-3 580	6	2,5
Πράσινο SiC	9,75	2 600	5	3,2
Μαύρο SiC	9,5	2 480	4/2,62	3,2
Λευκό τηγμένο οξείδιο του αργιλίου	9	2 100	3	3,95
Φαιό τηγμένο οξείδιο του αργιλίου	9	2 050	2	3,95
Κολλώδες διάλυμα	—	—	—	3,87-3,95
Οξείδιο ζιρκονίου-αργιλίου	7,5	1 450-1 700	1/3,26	4,3-4,6

(1) *Πηγές:* The Industrial Minerals HandyBook II; Mitchell Market Report: Silicon Carbide, 3η έκδοση 1992, τόμος 1, σ. 105· E. H. Peter Wacht: Feuerfest-Siliciumcarbid, Βιέννη 1977· πληροφορίες που παρείχαν τα μέρη.

πτική πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών ανέφερε ότι δεν θα εξέταζαν την αντικατάσταση του SiC από άλλα λειαντικά υλικά, εφόσον η τιμή του SiC αυξηθεί μόνιμα κατά 5-10 % (βλέπε κατωτέρω).

(60) Τα μέρη στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων ανέφεραν ότι «... η Επιτροπή αγνοεί ότι, στην αγορά λειαντικών, οι τελικοί χρήστες δεν ενδιαφέρονται για τις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούν αλλά για την προσφερόμενη λύση όσον αφορά την επεξεργασία ενός συγκεκριμένου υλικού» (απάντηση, σ. 70). Τούτο δεν επιβεβαιώθηκε από την έρευνα της Επιτροπής μεταξύ των παραγωγών λειαντικών του ΕΟΧ.

Οξείδιο του αργιλίου

(61) Το ηλεκτρικά τηγμένο οξείδιο του αργιλίου είναι συνθετικό ανόργανο υλικό που παράγεται από το βωξίτη με θέρμανση σε υψηλές θερμοκρασίες. Η τηγμένη αλουμίνα παράγεται σε δύο κυρίως ποιότητες, το λευκό οξείδιο του αργιλίου, που χαρακτηρίζεται από τη χημική καθαρότητά του (περιεκτικότητα σε Al_2O_3 τουλάχιστον 98 %) και το φαιό οξείδιο του αργιλίου που έχει μεγαλύτερη περιεκτικότητα προσμίξεων (περιεκτικότητα σε Al_2O_3 μικρότερη του 98 %). Η σκληρότητα του SiC είναι σημαντικά υψηλότερη από τη σκληρότητα των διαφόρων μορφών οξειδίου του αργιλίου, η οποία καθιστά το SiC χρήσιμο σε διάφορους τομείς. Επιπλέον, η λείανση που επιτυγχάνεται με το SiC είναι διαφορετική από αυτήν με το οξείδιο του αργιλίου, διότι το δεύτερο έχει μεγαλύτερη αντοχή. Για το λόγο αυτό, οι τελικοί χρήστες αποφασίζουν να χρησιμοποιήσουν είτε το SiC είτε το οξείδιο του αργιλίου ανάλογα με την αδρότητα της επιφάνειας που επιθυμούν. Η τηγμένη αλουμίνα, λόγω της υψηλότερης αντοχής της χρησιμοποιείται ευρύτατα για τη λείανση σκληρών μετάλλων όπως οι χάλυβες εργαλείων με υψηλή περιεκτικότητα σε άνθρακα, τα χαλυβοκράματα, ο ανοξείδωτος χάλυβας, ο χάλυβας ταχείας κατεργασίας, ο όλκιμος χυτοσίδηρος, ο συγκολλητός χάλυβας και ο σκληρός μπρούντζος(22). Για το λόγο αυτό χρησιμοποιείται κυρίως για τον καθαρισμό και για τη λείανση στη χαλυβουργία και σε χυτήρια. Τα χαρακτηριστικά προϊόντα που υφίστανται επεξεργασία με οξείδιο του αργιλίου είναι χυτοχάλυβες, στροφαλοφόροι άξονες και όλα τα είδη χαλύβδινων εργαλείων καθώς επίσης έμβολα και ελάσματα. Λόγω της μικρότερης σκληρότητάς του το οξείδιο του αργιλίου δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επεξεργασία υλικών όπως το γυαλί, τα κεραμικά και ο χυτοσίδηρος.

(22) Βλέπε το εγχειρίδιο προδιαγραφών της Norton, General Information on Conventional Abrasives, παράρτημα 12 της κοινοποίησης, έγγραφο D.27, σ. 85.

(62) Αντίθετα, το SiC χρησιμοποιείται ευρύτατα για τη λείανση και τη στίλβωση φαιού χυτοσιδήρου, σκληρών μη σιδηρούχων μετάλλων όπως ο μαλακός μπρούντζος, χαλκού, αλουμινίου, ορείχαλκου και μη μεταλλικών υλικών όπως το γυαλί, το ελαστικό, τα ξύλινα τεμάχια, η πέτρα, το μάρμαρο και συγκολλημένα καρβίδια([23]). Ο λόγος για τον οποίο το SiC δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά για τη λείανση σιδηρούχων μετάλλων, χαλύβων εργαλείων με υψηλή περιεκτικότητα σε άνθρακα και χαλυβοκραμάτων είναι η τάση του να αντιδρά χημικά με τα υλικά αυτά στις θερμοκρασίες που αναπτύσσονται συνήθως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας λείανσης([24]). Το SiC αντιδρά ιδίως με όλα τα είδη οξειδίων όπως το οξείδιο του χαλκού, το οξείδιο του νικελίου, το οξείδιο του μαγγανίου, το οξείδιο του χρωμίου, το οξείδιο του σιδήρου, το οξείδιο του ασβεστίου και το οξείδιο του μαγνησίου και θα είχε ανεπιθύμητα αποτελέσματα στο τεμάχιο που υφίσταται επεξεργασία. Το οξείδιο του αργιλίου είναι, αντίθετα, πολύ αδρανές ακόμα και σε υψηλές θερμοκρασίες και υπάρχουν μόνο μερικά υλικά με τα οποία αντιδρά([25]). Υπέρ του συμπεράσματος αυτού συνηγορεί το εγχειρίδιο προδιαγραφών της Norton, το οποίο για τα περισσότερα μέταλλα συνιστά δίσκους κοπής από οξείδιο του αργιλίου, ενώ οι δίσκοι κοπής από SiC συνιστώνται για μη μεταλλικά τεμάχια όπως πλαστικά, γυαλί και κεραμικά([26]). Επιπλέον υπάρχουν διαφορετικά πρότυπα της FEPA για τη χημική ανάλυση του SiC([27]) και της τηγμένης αλουμίνας([28]).

(63) Οι λειαντικοί τροχοί από SiC ή από τηγμένη αλουμίνα που κατασκευάζονται με συνδετικό μέσο ρητίνη ή γυαλί, μπορούν να παραχθούν με τα ίδια μηχανήματα. Οι διαφορές είναι μικρής σημασίας και αφορούν τη συμπύκνωση που γίνεται με υδραυλικές πρέσες και τη θερμοκρασία ψησίματος. Πάντως, η αντικατάσταση του SiC με τηγμένη αλουμίνα θα απαιτούσε την προσαρμογή των αντιστοίχων υλικών βάσης και της σύνθεσης των συνδετικών υλικών. Επειδή και τα δύο είναι μεγάλης σημασίας για την επιθυμητή επίδοση του λειαντικού, κάθε αλλαγή στη σύνθεση των συνδετικών υλικών θα απαιτούσε επενδύσεις έρευνας και ανάπτυξης και μια φάση δοκιμών σε στενή συνεργασία με τους δυνητικούς πελάτες([29]). Αρκετοί παραγωγοί λειαντικών ανέφεραν ότι διατηρούν αμφιβολίες κατά πόσον οι πελάτες τους θα δέχονταν σε όλες τις περιπτώσεις υποκατάστατα υλικά. Εν πάση περιπτώσει, η αντικατάσταση θα απαιτούσε πρόσθετες δαπάνες που θα προέκυπταν από την υποστήριξη του πελάτη, τις πωλήσεις και την εμπορική προώθηση.

(64) Πάντως, υπάρχουν ενδείξεις ότι ο κύριος λόγος για τον οποίο η αντικατάσταση του SiC από τηγμένη αλουμίνα δεν θεωρείται πιθανή ακόμα και εάν οι τιμές του SiC αυξηθούν κατά 5-10 %, είναι κυρίως τα διαφορετικά φυσικά χαρακτηριστικά του υλικού και τα χαρακτηριστικά του προϊόντος. Σύμφωνα με τις απαντήσεις στην έρευνα της Επιτροπής, το μεγαλύτερο ποσοστό των παραγωγών λειαντικών, από φυσική/τεχνική άποψη, δεν θα μπορούσε να παράγει τα τελικά του προϊόντα χωρίς SiC και να το αντικαταστήσει με λευκό οξείδιο του αργιλίου. Εάν υποτεθεί ότι οι τιμές του SiC θα αυξηθούν μόνιμα κατά 5-10 % ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό πελατών δεν θα αντικαθιστούσαν το SiC με λευκό οξείδιο του αργιλίου. Όσον αφορά το φαιό οξείδιο του αργιλίου, οι παραγωγοί λειαντικών θεωρούν ότι αυτό έχει ακόμη λιγότερες πιθανότητες να αντικαταστήσει το SiC.

(65) Τα μέρη υποστήριξαν ότι τα ανωτέρω αποτελέσματα δεν αξιολογήθηκαν με μεθοδολογικά συνεπή τρόπο, διότι προέκυψαν καταμετρώντας απλώς τις ληφθείσες απαντήσεις χωρίς να ληφθεί υπόψη η οικονομική σημασία των εταιρειών που έδωσαν τις συγκεκριμένες απαντήσεις. Έτσι, όσον αφορά τη δυνατότητα χρήσης άλλων υλικών, η άποψη ενός παραγωγού λειαντικών που καταναλώνει περίπου 5 τόνους SiC ανά έτος, έχει το ίδιο βάρος με την άποψη μιας εταιρείας που καταναλώνει περίπου 850 τόνους SiC ανά έτος.

(66) Πάντως, επειδή η Επιτροπή απευθύνθηκε σε όλους σχεδόν τους μεγαλύτερους παραγωγούς λειαντικών στον ΕΟΧ, φαίνεται μάλλον πιθανόν ότι για τη μεγάλη πλειοψηφία των πελατών οι δυνατότητες αντικατάστασης του SiC είναι ακόμα περισσότερο περιορισμένες απ' ό,τι φαίνεται από το αποτέλεσμα της έρευνας της Επιτροπής. Τα μέρη παραδέχθηκαν τούτο έμμεσα όταν ανέφεραν ότι «... ένας μικρός παραγωγός ειδικευμένων προϊόντων SiC μπορεί, προφανώς, να χρησιμοποιήσει μόνο το SiC για την παραγωγή των εργαλείων αυτών»([30]). Η Tyrolit, μεγάλος παραγωγός λειαντικών, ανέφερε ότι μπορούσε μόνον εν μέρει να αντικαταστήσει το SiC με οξείδιο

([23]) Βλέπε το εγχειρίδιο προδιαγραφών της Norton, General Information on Conventional Abrasives, παράρτημα 12 της κοινοποίησης, έγγραφο D.27, σ. 85. Βλέπε επίσης τον κατάλογο της Norton Catalog 400, παράρτημα 12 της κοινοποίησης, σ. 10 και William W. Wellborn: The Expanding Role of Synthetic Minerals in Industry, Industrial Minerals, Απρίλιος 1991, σ. 53.

([24]) E. H. Peter Wacht: Feuerfest-Siliciumcarbid, Βιέννη 1977, σ. 7. Η αντίδραση αρχίζει στους 800 °C περίπου. Βλέπε επίσης Saint-Gobain/Norton Industrial Ceramics Corporation (παράρτημα 12 της κοινοποίησης): Study on SiC Abrasive Grain Opportunities, 1994, σ. 3.

([25]) William W. Wellborn: The Expanding Role of Synthetic Minerals in Industry, Industrial Minerals, Απρίλιος 1991, σ. 53.

([26]) Βλέπε εγχειρίδιο προδιαγραφών της Norton, Conventional Abrasives, Cutting-off, παράρτημα 12 της κοινοποίησης, έγγραφο D.27, σ. 111.

([27]) Βλέπε χημική ανάλυση του καρβιδίου του πυριτίου, FEPA Standard 45-1986, R 1993.

([28]) Βλέπε χημική ανάλυση του τηγμένου οξειδίου του αργιλίου, FEPA Standard 46-1986, R 1993.

([29]) Σύμφωνα με την Tyrolit, η προσαρμογή και οι δοκιμές ενός συστήματος συνδετικού υλικού σε ένα νέο ορυκτό λειαντικό θα μπορούσαν να διαρκέσουν μέχρι ένα έτος. Άλλος παραγωγός λειαντικών ανέφερε ότι η αντικατάσταση του SiC στις κύριες γραμμές των προϊόντων του θα απαιτούσε τουλάχιστον δύο έτη.

([30]) Σελίδα 7 της απάντησης των μερών.

του αργιλίου. Πάντως, άλλοι μεγάλοι χρήστες SiC δεν ανέφεραν ότι έχουν μεγάλη δυνατότητα αντικατάστασης του SiC από άλλες πρώτες ύλες, διότι οι παραγωγοί λειαντικών που αγοράζουν τις ίδιες ή και μεγαλύτερες ποσότητες κόκκων SiC από την Tyrolit ανέφεραν ότι δεν μπορούν να παράγουν τα τελικά τους προϊόντα χωρίς SiC και να το αντικαταστήσουν με άλλες πρώτες ύλες. Επιπλέον, επειδή η πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών στον ΕΟΧ είναι μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις, μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η συνολική ζήτηση SiC, ως απάντηση σε μια μικρή και μόνιμη αύξηση τιμών, θα ήταν ακόμα περισσότερο ανελαστική απ' όσο εμφανίζουν οι απαντήσεις στην έρευνα της Επιτροπής. Οι συλλογισμοί αυτοί υποδεικνύουν ότι μια μικρή αλλά σημαντική αύξηση της τιμής θα απέφερε κέρδη.

Πίνακας 2

Καθαρές τιμές των διαφόρων ορυκτών λειαντικών που πωλούνται στη Γερμανία [1]

Λειαντικό ορυκτό (κατηγορίες προϊόντων)	Μέσες τιμές (σε γερμανικά μάρκα/τόνο, γερμανικά μάρκα/1 000 καράτια)		Μεταβολή
	1. 2. 1995	1. 2. 1996	(%)
Συνθετικοί αδάμαντες, FEPA-D 852	1 525	—	—
Συνθετικοί αδάμαντες, FEPA-D 252	1 860	1 684	-9,46
Διαβαθμισμένο CBN	1 677	1 789	+6,68
Πράσινο SiC, ελάχιστο 98,5 % SiC, διαβάθμιση FEPA-F 60-120	2 676	2 746	+2,62
Μαύρο SiC, ελάχιστο 98 % SiC, διαβάθμιση FEPA-F 60-120	2 379	2 475	+4,04
Λευκή τηγμένη αλουμίνα, πρώτης ποιότητος, διαβάθμιση FEPA-F 60-120	1 580	1 637	+3,61
Φαιά τηγμένη αλουμίνα, διαβάθμιση, FEPA-F 60-120	1 440	1 353	-6,04

(1) Μέση τιμή καθαρών τιμών στο εργοστάσιο του προμηθευτή.
Πηγή: Έρευνα της Επιτροπής μεταξύ των παραγωγών του ΕΟΧ (περιλαμβάνονται και τα μέρη).

(67) Για τους ανωτέρω λόγους, η Επιτροπή θεωρεί ότι η λευκή και η φαιά αλουμίνα δεν είναι άμεσα και αποτελεσματικά υποκατάστατα του SiC. Η άποψη αυτή στηρίζεται από το γεγονός ότι η τηγμένη αλουμίνα δεν εκτόπισε το SiC στα λειαντικά, μολονότι το τελευταίο είναι πολύ ακριβότερο. Υπάρχουν ενδείξεις ότι η μέση τιμή ανά τόνο του οξειδίου του αργιλίου για λειαντικά είναι σημαντικά χαμηλότερη από τη μέση τιμή ανά τόνο των κόκκων SiC για λειαντικά. Στη Γερμανία, για παράδειγμα, στις 1. 2. 1996 η μέση τιμή του λευκού τηγμένου οξειδίου του αργιλίου (FEPA-F 60-120) ήταν περίπου 1 637 γερμανικά μάρκα ανά τόνο, ενώ η μέση τιμή των κόκκων μαύρου SiC για λειαντικά (FEPA-F 60-120) ήταν 2 475 γερμανικά μάρκα ανά τόνο (βλέπε ανωτέρω πίνακα 2). Έτσι η διαφορά τιμής ανέρχεται σε 51,2 %. Η μέση τιμή των κόκκων πράσινου SiC (FEPA-F 60-120) ήταν κατά 67,8 % μεγαλύτερη. Η Επιτροπή θεώρησε, σε προηγούμενες υποθέσεις, ότι η σημαντική και μόνιμη διαφορά τιμής μεταξύ παρομοίων προϊόντων αποτελούν ένδειξη χωριστής αγοράς προϊόντος [31]. Επιπλέον, ακόμα και η εξέλιξη της μέσης τιμής κατά τα τελευταία 5 έτη ήταν διαφορετική. Από το 1991, η τιμή του τηγμένου λευκού οξειδίου του αργιλίου μειώθηκε κατά 14,3 % ενώ η τιμή των κόκκων μαύρου SiC για λειαντικά μειώθηκε μόνο κατά 3,7 %. Κατά την ίδια χρονική περίοδο η τιμή του φαιού τηγμένου οξειδίου του αργιλίου μειώθηκε ομοίως κατά 14,8 %.

(68) Για τους ανωτέρω λόγους, από την άποψη των παραγωγών λειαντικών, το λευκό και το φαιό οξείδιο του αργιλίου δεν θεωρούνται άμεσα και αποτελεσματικά υποκατάστατα του SiC.

(31) Βλέπε υπόθεση IV/M.53 — Aerospatiale/Alenia/De Havilland, ΕΕ L 334 της 5. 12. 1991, σ. 42, υπόθεση IV/M.214 — Du Pont/ICI, ΕΕ L 7 της 13. 1. 1993, σ. 13, υπόθεση IV/M.190 — Nestlé/Perrier, ΕΕ L 356 της 5. 12. 1992, σ. 1.

Συνθετικοί αδάμαντες

(69) Οι τροχοί με αδάμαντες δεν μπορούν να παραχθούν με τον εξοπλισμό με τον οποίο παράγονται οι λειαντικοί τροχοί από συνήθη λειαντικά, όπως το SiC ή η τηγμένη αλουμίνα. Η τεχνολογία που εφαρμόζεται για την παραγωγή τροχών με αδάμαντες είναι διαφορετική, διότι οι συνθετικοί αδάμαντες συνδέονται με ένα λεπτό στρώμα ρητίνης, υαλοποιημένης ρητίνης ή μετάλλου το οποίο τελικά συνδέεται σε ένα σώμα από αλουμίνιο. Όλοι οι παραγωγοί λειαντικών που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή δήλωσαν ότι δεν μπορούν να παράγουν τροχούς με αδάμαντες με τον ίδιο εξοπλισμό και με τα ίδια μηχανήματα που χρησιμοποιούν για την παραγωγή λειαντικών τροχών από SiC ή άλλα συνήθη λειαντικά. Εφόσον ο πελάτης δεν παράγει ήδη τροχούς με αδάμαντες, τότε η αλλαγή από SiC σε συνθετικούς αδάμαντες θα απαιτήσει δαπάνες που θα περιλαμβάνουν μεγάλες επενδύσεις σε νέο εξοπλισμό([32]). Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των διαφόρων παραγωγών λειαντικών, οι συνολικές δαπάνες για την αλλαγή ανέρχονται σε 2,5-15 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα περίπου([33]). Επιπλέον, κάθε αλλαγή στο προϊόν θα αποτελούσε μια σημαντική στρατηγική απόφαση και θα απαιτούσε μια συνεχή δέσμευση του παραγωγού λειαντικών έναντι πολύ διαφορετικών ομάδων πελατών. Επιπλέον, θα επικρατούσε αβεβαιότητα σχετικά με το εάν οι πελάτες των τελικών λειαντικών προϊόντων θα ήταν διατεθειμένοι να δεχθούν αλλαγές στη σύνθεση των λειαντικών, διότι η αλλαγή αυτή θα απαιτούσε επίσης και από αυτούς σημαντικές επενδύσεις σε νέα μηχανήματα (βλέπε κατωτέρω). Λαμβάνοντας υπόψη τους δύο αυτούς παράγοντες δεν θεωρείται πιθανόν ότι οι παραγωγοί συμβατικών λειαντικών θα προτιμήσουν τους συνθετικούς αδάμαντες από το SiC, εάν υπάρξει μικρή αλλά σημαντική μεταβολή των σχετικών τιμών([34]).

(70) Σύμφωνα με παραγωγούς λειαντικών, οι συνθετικοί αδάμαντες μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την παραγωγή μεταλλικών ή επενδεδυμένων με μέταλλο τροχών, και όχι για την παραγωγή εύκαμπτων λειαντικών τροχών. Επιπλέον, όσον αφορά την παραγωγή επιχρισμένων λειαντικών, η αντικατάσταση του SiC από αδάμαντες δεν θα ήταν δυνατή, διότι οι αδάμαντες, λόγω της μεγαλύτερης διάρκειας ζωής έναντι αυτής των συνήθως χρησιμοποιουμένων υλικών βάσεως, δεν θα ήταν αποδοτικοί σε αυτές τις χρήσεις. Επιπλέον, δεν είναι δυνατόν, από τεχνική άποψη, να παραχθούν λειαντικοί τροχοί με αδάμαντες χρησιμοποιώντας ως συνδετικό υλικό ρητίνη ή γυαλί.

(71) Λόγω της μεγαλύτερης σκληρότητας των αδαμάντων, οι λειαντικοί τροχοί με αδάμαντες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα απ' όσο οι τροχοί από συνήθη λειαντικά, όπως το SiC. Πάντως, λόγω της υψηλής τιμής των αδαμάντων, θα χρησιμοποιούνται μόνο για πολύ σκληρά μέταλλα, γυαλί, κεραμικά και πέτρα, σε χρήσεις οι οποίες λόγω της προστιθέμενης αξίας τους μπορούν να καλύψουν τις μεγαλύτερες δαπάνες. Στον κλάδο της κατεργασίας φυσικών λίθων και στον κατασκευαστικό κλάδο καθώς και σε λειάνσεις σε εργαστήρια στον κλάδο της μεταλλουργίας, τα εργαλεία με αδάμαντες αντικατέστησαν σε μεγάλο βαθμό αυτά από SiC. Αυτή η διαδικασία αντικατάστασης έχει σχεδόν περατωθεί. Στις υπόλοιπες χρήσεις, όπου το SiC εξακολουθεί να χρησιμοποιείται, δεν αναμένεται καμία περαιτέρω αντικατάσταση του SiC από συνθετικούς αδάμαντες, λόγω της πολύ υψηλής τιμής τους. Οι χρήσεις αυτές είναι μη συνεχείς, μικρής χρονικής διάρκειας, στις οποίες το SiC έχει καλύτερη σχέση κόστους/απόδοσης έναντι των αδαμάντων.

(72) Η αποδοτικότητα των σύγχρονων εργαλειομηχανών απαιτεί λειαντικούς τροχούς από συνθετικούς αδάμαντες ακόμα και αν υποτεθεί ότι η τιμή των κόκκων των συνήθων λειαντικών, μεταξύ των οποίων και το SiC, θα μειωθεί μόνιμα κατά 5-10 %. Οι δαπάνες που προκαλούνται από κάθε διακοπή της διαδικασίας επεξεργασίας στις εργαλειομηχανές είναι πολύ σημαντικότερες από την ανωτέρω οικονομία στο κόστος συνήθων ορυκτών λειαντικών([35]). Οι δαπάνες για την αλλαγή από συνθετικούς αδάμαντες σε SiC δεν φαίνεται να επιτρέπουν στα συνήθη λειαντικά να ανακτήσουν το έδαφος που έχασαν ήδη έναντι των πλέον προηγμένων προϊόντων, ακόμη και εάν πρόκειται να μειωθούν οι τιμές τους([36]). Η αντικατάσταση των συνήθων λειαντικών στον τομέα αυτό, και ειδικότερα του SiC, οφείλεται σε τεχνολογικές καινοτομίες και δεν προέρχεται από τον ανταγωνισμό

([32]) Όσον αφορά τη σημασία των δαπανών για την αλλαγή όσον αφορά τον ορισμό της αγοράς προϊόντος βλέπε υπόθεση IV/M.603 — Crown Cork & Seal/Carnauld Metalbox, ΕΕ L 75 της 23. 3. 1996, σ. 38, παράγραφος 19. Βλέπε επίσης υπόθεση IV/M.214 — Du Pont/ICI, ΕΕ L 7 της 13. 1. 1993, σ. 13, παράγραφοι 43 και 44.

([33]) Το μεγάλο εύρος των απαιτουμένων επενδύσεων οφείλεται στο διαφορετικό αριθμό των γραμμών παραγωγής SiC που διαθέτουν οι εν λόγω εταιρείες.

([34]) Βλέπε υπόθεση IV/M.475 — Elf Atochem/Shell Chimie, C 35 της 11. 2. 1995, σ. 4.

([35]) Σύμφωνα με τη σύγκριση των συνολικών δαπανών ανά τεμάχιο για τη λείανση σιδηρούχων μεταλλικών τεμαχίων που πραγματοποίησε η GE Superabrasives, το CBN είναι κατά 30 % φθηνότερο από το οξείδιο του αργιλίου. Βλέπε παράρτημα 6 στην επιστολή των μερών της 11ης Ιουλίου 1996.

([36]) Το γεγονός αυτό αναγνωρίζεται επίσης από τα μέρη όταν αναφέρουν, σε σχέση με άλλο θέμα, ότι το χαμηλό επίπεδο επενδύσεων στην E&A σε βασικά προϊόντα όπως το κορούνδιο και το SiC εξηγείται από το γεγονός ότι δεν θεωρείται πιθανό τα βασικά αυτά προϊόντα να ανακτήσουν το έδαφος που έχασαν έναντι των πλέον προηγμένων προϊόντων όπως το οξείδιο του αργιλίου «seeded gel», το CBN και οι συνθετικοί αδάμαντες, ακόμη και εάν αυξηθούν οι δαπάνες E&A. Βλέπε σελίδα 72 της κοινοποίησης.

τιμών μεταξύ του SiC και των αδαμάντων([37]). Πιστεύεται, αντιθέτως, ότι οι συνήθεις λειαντικοί τροχοί για τη χρήση αυτή έχασαν έδαφος και οι παραγωγοί δεν θεωρούνται ικανοί να αναστρέψουν αυτή την πορεία([38]).

(73) Για τον ανωτέρω λόγο, από την άποψη των παραγωγών λειαντικών, οι συνθετικοί αδάμαντες δεν θεωρούνται άμεσο και αποτελεσματικό υποκατάστατο των συνήθων λειαντικών, και ειδικότερα του SiC. Σύμφωνα με το συμπέρασμα της έρευνας της Επιτροπής η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών, από φυσική/τεχνική άποψη, δεν θα μπορούσαν να παράγουν τα τελικά τους προϊόντα χωρίς SiC και να το αντικαταστήσουν με συνθετικούς αδάμαντες. Πάντως, ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό πελατών δεν θα αντικαθιστούσε το SiC με αδάμαντες, εάν υποτεθεί ότι οι τιμές του SiC θα αυξηθούν μόνιμα κατά 5-10 %.

(74) Επιπλέον, επειδή η Επιτροπή απευθύνθηκε σε όλους τους κυριότερους παραγωγούς λειαντικών στον ΕΟΧ, οι δυνατότητες αντικατάστασης του SiC με συνθετικούς αδάμαντες είναι μάλλον ακόμα μικρότερες όπως δείχνει η έρευνα της Επιτροπής, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού μικρών παραγωγών. Αρκετοί μεγάλοι παραγωγοί λειαντικών με μεγάλο φάσμα λειαντικών προϊόντων έχουν ήδη εγκαταστάσεις για την παραγωγή εργαλείων με αδάμαντες. Κανείς όμως από τους εν λόγω παραγωγούς δεν ανέφερε ότι θα μπορούσε να παράγει λειαντικά προϊόντα από συμβατικούς κόκκους και λειαντικά προϊόντα από αδάμαντες με τον ίδιο εξοπλισμό ή με την ίδια τεχνολογία παραγωγής. Ούτε τα μέρη υποστήριξαν ότι αυτό θα ήταν δυνατό. Πάντως, η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών στον ΕΟΧ, δεν παράγει εργαλεία με αδάμαντες και, για το λόγο αυτό, θα έπρεπε να πραγματοποιήσει σημαντικές επενδύσεις σε νέες γραμμές παραγωγής εάν επιθυμούσε να αντικαταστήσει το SiC με συνθετικούς αδάμαντες (βλέπε ανωτέρω).

(75) Για τους ανωτέρω λόγους η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι οι συνθετικοί αδάμαντες αποτελούν άμεσο και αποτελεσματικό υποκατάσταστο του SiC για λειαντικά. Αυτές οι διαφορετικές τάσεις που παρουσιάζουν οι τιμές στηρίζουν την άποψη αυτή. Από το 1995 η τιμή των συνθετικών αδαμάντων (FEPA-D 252) μειώθηκε κατά 9,5 %, ενώ η τιμή των κόκκων μαύρου SiC για λειαντικά (FEPA-F 60-120) αυξήθηκε (βλέπε πίνακα 2).

Άλλα ορυκτά λειαντικά υλικά

(76) Τα άλλα ορυκτά λειαντικά υλικά που τα μέρη πιστεύουν ότι μπορούν να αντικαταστήσουν αμοιβαία το SiC είναι το κυβικό νιτρίδιο του βορίου (CBN), το οξείδιο του ζιρκονίου-αργιλίου και το διάλυμα αλουμίνας «seeded gel».

(77) Το CBN χρησιμοποιείται σε παρόμοιες χρήσεις όπως οι συνθετικοί αδάμαντες. Το CBN, για παράδειγμα, προτιμάται από τους συνθετικούς αδάμαντες σε χρήσεις όπου η θερμότητα που προκαλείται από τη διαδικασία λείανσης υπερβαίνει τους 800 °C, διότι οι συνθετικοί αδάμαντες στη θερμοκρασία αυτή αρχίζουν να μετατρέπονται σε γραφίτη. Εάν υποτεθεί ότι η τιμή του SiC θα αυξάνεται συνεχώς κατά 5-10 %, σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών δεν θα παρήγαγαν καθόλου τα προϊόντα τους χωρίς SiC και δεν θα το αντικαθιστούσαν με CBN. Επιπλέον, από το 1991 η τιμή του CBN μειώθηκε κατά 13 % ενώ η τιμή των κόκκων μαύρου SiC για λειαντικά μειώθηκε κατά 3,7 % μόνο.

(78) Το οξείδιο ζιρκονίου-αργιλίου («ζιρκόνια») παράγεται από οξείδιο του αργιλίου μεγάλης καθαρότητας και βαδελεΐτη (άμμο ζιρκονίου) και εφευρέθηκε από τη Norton στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Σήμερα, η Saint-Gobain είναι ο ηγετικός προμηθευτής ζιρκόνιας. Η ζιρκόνια έχει καλύτερη δυνατότητα να σπάει όταν η θερμότητα από την επιφάνεια του επεξεργαζομένου τεμαχίου φθάνει σε κρίσιμα επίπεδα. Η ζιρκόνια έχει το πλεονέκτημα ότι αναγεννάται αυτόματα η κοπτική ικανότητά της και ότι ανθίσταται σε πίεση για μεγάλο χρονικό διάστημα([39]). Πάντως, είναι ένα πολύ δαπανηρό προϊόν και έχει αντικαταστήσει κυρίως τη συνήθη αλουμίνα για την αρχική λείανση σιδηρούχων μετάλλων και εξοπλισμού. Σε πρόσφατη απόφαση, η Επιτροπή θεώρησε ότι η ζιρκόνια ανήκει σε μια χωριστή αγορά σχετικού

([37]) Τούτο επιβεβαιώθηκε από τη μελέτη της Saint-Gobain/Norton Industrial Ceramics σχετικά με τις προοπτικές των κόκκων SiC για λειαντικά (παράρτημα 12 της κοινοποίησης), σ. 3, όπου αναφέρεται ότι: «... η εισαγωγή μηχανημάτων λείανσης CNC προκάλεσε τη στροφή των πελατών σε τροχούς με αδάμαντες λόγω του πολύ χαμηλού ρυθμού φθοράς των. Οι τροχοί από SiC, αν και φθηνότεροι, απαιτούν συνεχείς ρυθμίσεις των μηχανημάτων και αυξημένη προσοχή του χειριστή λόγω της συνεχούς φθοράς του τροχού και της μεταβολής των διαστάσεων.»

([38]) Στη μελέτη σχετικά με τις προοπτικές των κόκκων SiC για λειαντικά (βλέπε προηγούμενη υποσημείωση) σ. 3 αναφέρεται: «Αν δεν βελτιωθεί κατά πολύ ο χρόνος ζωής των προϊόντων από SiC εξελίσσοντας το συνδετικό υλικό ή το λειαντικό, δεν θεωρείται πιθανόν τα υλικά από SiC να ανακτήσουν αυτό το συγκεκριμένο τμήμα της αγοράς (λείανση σε εργαλειομηχανές).»

([39]) Βλέπε Bruce McMichael: Abrasive Minerals. Taking the Rough With the Smooth. Industrial Minerals, Φεβρουάριος 1990, σσ. 19, 31.

προϊόντος από το λευκό και φαιό τηγμένο οξείδιο του αργιλίου([40]). Αν υποτεθεί ότι η τιμή του SiC θα αυξάνεται συνεχώς κατά 5-10 %, σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών δεν θα παρήγαγαν τα προϊόντα τους χωρίς SiC και ούτε θα το αντικαθιστούσαν με ζιρκόνια.

(79) Το κολλοειδές οξείδιο του αργιλίου «seeded gel» είναι οξείδιο του αργιλίου ανώτερης ποιότητας με μεγάλη καθαρότητα που παράγεται με τη διαδικασία «seeded gel» και που ανέπτυξε η Norton το 1987. Η Saint-Gobain και η 3M έχουν τις ευρεσιτεχνίες του προϊόντος αυτού και θα είναι οι μόνοι προμηθευτές στο ορατό μέλλον. Το «seeded gel» είναι ένα σκληρό, τραχύ, μικροκρυσταλλικό λειαντικό που χρησιμοποιείται, κυρίως, για τη λείανση ακριβείας χαλύβων με υψηλή περιεκτικότητα σε άνθρακα και κραμάτων χάλυβα που λειαίνονται δύσκολα([41]). Αυτό το νέο λειαντικό συνδυάζει αντοχή, λόγω της φαιάς τηγμένης αλουμίνας και τραχύτητα μεγαλύτερη των κόκκων λευκής αλουμίνας και, για το λόγο αυτό, θεωρείται ανταγωνιστικό κυρίως της λευκής αλουμίνας([42]). Εάν υποτεθεί ότι η τιμή του SiC αυξηθεί μόνιμα κατά 5-10 %, η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών, σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, δεν θα εξέταζε τη δυνατότητα να κατασκευάζει τα προϊόντα της χωρίς SiC και να το αντικαταστήσει με «seeded gel».

(80) Το καρβίδιο του βορίου είναι ένα ορυκτό λειαντικό με εξαιρετική σκληρότητα και καλές μηχανικές ιδιότητες. Χρησιμοποιείται για λείανση, στίλβωση και κοπή, όπου είναι οικονομικότερο έναντι των αδαμάντων. Τα μέρη δεν το ανέφεραν ως λειαντικό που θα πρέπει να περιληφθεί στη αγορά σχετικού προϊόντος. Η ESK κατέχει ηγετική θέση, παγκοσμίως, στην προσφορά καρβιδίου του βορίου. Εάν υποτεθεί ότι η τιμή το SiC αυξηθεί μόνιμα κατά 5-10 %, η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών, σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, δεν θα εξέταζε τη δυνατότητα να κατασκευάζει τα προϊόντα της χωρίς SiC και να το αντικαταστήσει με καρβίδιο του βορίου.

Συμπέρασμα

(81) Τα μέρη υποστήριξαν ότι το SiC και τα ανωτέρω αναφερθέντα υλικά, με εξαίρεση το καρβίδιο του βορίου, είναι αμοιβαία υποκατάστατα, ιδίως, όμως με τους συνθετικούς αδάμαντες και σε μικρότερο βαθμό με το οξείδιο του αργιλίου. Για το λόγο αυτό, σύμφωνα με τα μέρη, είναι απόλυτα αιτιολογημένο να περιληφθεί το 40 % των πωλήσεων συνθετικών αδαμάντων και το 10 % των πωλήσεων λευκού οξειδίου του αργιλίου στο σύνολο της αγοράς.

(82) Δεν είναι σαφές γιατί θα πρέπει να περιληφθεί στο σύνολο της αγοράς μόνο το 40 % των συνθετικών αδαμάντων και το 10 % του λευκού οξειδίου του αργιλίου. Εάν οι συνθετικοί αδάμαντες και το λευκό οξείδιο του αργιλίου ήταν, σε σημαντικό βαθμό, υποκατάστατα του SiC, θα ήταν λογικότερο να καθορισθεί η αγορά του σχετικού προϊόντος ως αυτή που περιέχει το SiC, τους συνθετικούς αδάμαντες και το οξείδιο του αργιλίου. Πάντως, εάν συνέβαινε αυτό θα υπήρχε μια εναλλαγή των προτιμήσεων από το ένα υλικό στο άλλο. Η Επιτροπή δεν γνωρίζει την ύπαρξη τέτοιας εναλλαγής.

(83) Για τους λόγους που αναφέρθηκαν προηγουμένως, η Επιτροπή έχει την άποψη ότι οι συνθετικοί αδάμαντες και το οξείδιο του αργιλίου δεν αποτελούν τμήμα της ίδιας αγοράς σχετικού προϊόντος όπως το SiC για λειαντικά. Τα παρόμοια χαρακτηριστικά από άποψη λειτουργικότητας δεν αρκούν για να θεμελιώσουν δυνατότητα υποκατάστασης από άποψη ανταγωνισμού([43]). Μολονότι το SiC και τα άλλα ορυκτά λειαντικά υλικά χρησιμοποιούνται για τις ίδιες χρήσεις, είναι προφανές ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές στις τιμές μεταξύ των εν λόγω ορυκτών λειαντικών και ειδικότερα, μεταξύ του SiC και του οξειδίου του αργιλίου. Οι διατηρούμενες διαφορές τιμής μεταξύ των διαφόρων ορυκτών λειαντικών για τις ίδιες χρήσεις αποτελούν ισχυρές ενδείξεις ότι, από την άποψη του πελάτη, τα εν λόγω ορυκτά λειαντικά έχουν διαφορετικές επιδόσεις και δεν αποτελούν άμεσα και αποτελεσματικά υποκατάστατα([44]). Οι διαφορές στα φυσικά χαρακτηριστικά και στις λειαντικές επιδόσεις, καθώς επίσης και οι σημαντικές δαπάνες αλλαγής του υλικού, αποτελούν ενδείξεις ύπαρξης μιας χωριστής αγοράς κόκκων SiC για λειαντικά, όπου οι προμηθευτές είναι σε θέση να αναπτύσσουν δραστηριότητα ανεξάρτητα από τη δραστηριότητα των εταιρειών που πωλούν άλλα ορυκτά λειαντικά, και ειδικότερα οξείδιο του αργιλίου και συνθετικούς αδάμαντες.

(84) Πράγματι, η άποψη που εξέφρασαν τα μέρη, να συμπεριληφθούν δηλαδή οι συνθετικοί αδάμαντες και το οξείδιο του αργιλίου στην ίδια αγορά με το SiC, θα μπορούσε επίσης να ισχύσει για το CBN, τη ζιρκόνια, το οξείδιο του αργιλίου «seeded gel» και το καρβίδιο του βορίου (τα μέρη δεν ανέφεραν το τελευταίο ως τμήμα της αγοράς σχετικού προϊόντος).

([40]) Υπόθεση IV/M.811 — Creditanstalt-Bankverein/Treibacher, ΕΕ C 8 της 11. 1. 1997, σ. 4, παράγραφος 18.

([41]) Βλέπε το εγχειρίδιο προδιαγραφών της Norton, General Information on Conventional Abrasives, παράρτημα 12 της κοινοποίησης, έγγραφο D.27, σ. 85. Bruce McMichael: Abrasive Minerals. Taking the Rough With the Smooth. Industrial Minerals, Φεβρουάριος 1990, σ. 29.

([42]) Βλέπε Bruce McMichael: Abrasive Minerals. Taking the Rough With the Smooth. Industrial Minerals, Φεβρουάριος 1990, σσ. 19, 29.

([43]) Υπόθεση IV/M.190 — Nestlé/Perrier, ΕΕ L 356 της 5. 12. 1992, σ. 1, παράγραφος 9.

([44]) Σχετικά με τη σημασία της διαφοράς τιμής για τον ορισμό της αγοράς προϊόντος βλέπε υπόθεση IV/M.603 — Crown Cork & Seal/Carnauld Metalbox, ΕΕ L 75 της 23. 3. 1996, σ. 38, παράγραφος 15.

Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπη έχει την άποψη ότι καμία από τις εν λόγω πρώτες ύλες δεν αποτελεί τμήμα της ίδιας αγοράς σχετικού προϊόντος με το SiC, κατ' επέκταση του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε για τους συνθετικούς αδάμαντες και για το οξείδιο του αργιλίου.

Α.5. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για πυρίμαχα προϊόντα

(85) Ο κλάδος των πυρίμαχων προϊόντων παράγει πυρίμαχα τούβλα και ειδικά τεμάχια συμπεριλαμβανομένων μονολίθων και εξαρτημάτων κλιβάνων. Τα τούβλα, τα ειδικά τεμάχια και τα μονολιθικά πυρίμαχα προϊόντα χρησιμοποιούνται ως εσωτερικές επενδύσεις υψικαμίνων και κλιβάνων ψευδαργύρου, για αποτεφρωτές αποβλήτων, για μονάδες καθαρισμού αλουμινίου, για την παραγωγή χωνευτηρίων και κάδων χύτευσης και ως εσωτερική επένδυση σε μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν ως καύσιμο πετρέλαιο ή άνθρακα. Τα εξαρτήματα κλιβάνων χρησιμοποιούνται κυρίως στον κλάδο των κεραμικών και της πορσελάνης.

(86) Το SiC, λόγω των ιδιοτήτων του (χημική αδράνεια σε σχετικά υψηλές θερμοκρασίες, υψηλή αντίσταση στην τριβή, πολύ μικρή θερμική διαστολή, υψηλή αντίσταση σε θερμικό σοκ και μεγάλη θερμική αγωγιμότητα), είναι υλικό που ενδείκνυται για την παραγωγή διαφόρων πυρίμαχων προϊόντων. Επιπλέον, το SiC έχει μεγάλη θερμική αγωγιμότητα σε υψηλές θερμοκρασίες και ανθίσταται στα οξέα και στις βάσεις. Τα κεραμικά αποτελούν μικρό τμήμα της συνολικής αγοράς πυρίμαχων. Στον τομέα αυτό το SiC χρησιμοποιείται για την παραγωγή προστατευτικών ενδυμασιών, τεμαχίων που υφίστανται μεγάλη τριβή, ακροφυσίων καθαρισμού με υψηλή πίεση και κεραμικών που χρησιμοποιούνται στον τομέα των κατασκευών. Το πράσινο SiC χρησιμοποιείται χαρακτηριστικά για κεραμικές εφαρμογές, ενώ το μαύρο SiC, λόγω ιχνών ελεύθερης σιλικόνης και άνθρακα που περιέχει, είναι λιγότερο καθαρό αλλά παράγεται σε πολλά σύνθετα σχήματα που χρησιμοποιούνται στην κεραμική και στον τομέα των πυρίμαχων υλικών([45]).

(87) Τα μέρη ανέφεραν στην κοινοποίηση ότι η μέση τιμή του SiC για πυρίμαχα υλικά στον ΕΟΧ κατά το 1995 ήταν περίπου 800 Ecu ανά τόνο. Πάντως, υπάρχουν μεγάλες διαφορές τιμών, ιδίως, για το υλικό για ειδικευμένες χρήσεις. Έτσι η σκόνη SiC για την παραγωγή κεραμικών τεμαχίων βρίσκεται στο ανώτερο τμήμα της αγοράς υλικών για τη βιομηχανία πυρίμαχων. Τα κεραμικά τεμάχια κατασκευάζονται με πίεση και μεγάλη θερμοκρασία χρησιμοποιώντας σκόνη SiC. Οι κόκκοι της σκόνης έχουν μέσο μέγεθος μικρότερο των 2 microns. Η τιμή της σκόνης αυτής είναι περίπου 10 φορές μεγαλύτερη από την τιμή του συνήθους SiC για πυρίμαχα υλικά και ανέρχεται κατά μέσον όρο σε 5 300 Ecu ανά τόνο. Η τιμή εξαρτάται από το μέγεθος των κόκκων, από την καθαρότητα και από τη μορφή των κόκκων της σκόνης.

([45]) William W. Wellborn: The Expanding Role of Synthetic Minerals in Industry, Industrial Minerals, Απρίλιος 1991, σ. 59.

(88) Σύμφωνα με τα μέρη, το SiC για πυρίμαχα προϊόντα μπορεί, μέχρις ορισμένου βαθμού, να αντικατασταθεί από άλλες πρώτες ύλες:

— το τηγμένο οξείδιο του αργιλίου ανταγωνίζεται το SiC, ιδίως, ως πρώτη ύλη για την εσωτερική επένδυση υψικαμίνων και για την παραγωγή μονολίθων. Σύμφωνα με τα μέρη το 50 % του εσωτερικού της υψικαμίνου μπορεί να επενδυθεί με τούβλα που περιέχουν τηγμένο οξείδιο του αργιλίου ή SiC. Εκτιμούν ότι περίπου το 27 % (8 500 εκατομμύρια Ecu) των συνολικών πωλήσεων τηγμένου οξειδίου του αργιλίου στον κλάδο των πυρίμαχων ύψους 32,3 εκατομμυρίων Ecu στον ΕΟΧ (1995) μπορούν να υποκατασταθούν άμεσα από το SiC. Η μέση τιμή του τηγμένου λευκού οξειδίου του αργιλίου κατά το 1995 στον ΕΟΧ ήταν περίπου 580 Ecu ανά τόνο,

— ο άνθρακας και ο γραφίτης ανταγωνίζονται το SiC στη βιομηχανία αλουμινίου για την επικάλυψη των τοιχωμάτων των μονάδων καθαρισμού (το [...] % των μονάδων έχουν σήμερα επικάλυψη με SiC),

— ο κορδιερίτης είναι μια ουσία από οξείδιο/άργιλο που χρησιμοποιείται για την επένδυση κλιβάνων, για την παραγωγή πορσελάνης και άλλων κεραμικών προϊόντων και για την παραγωγή εξαρτημάτων κλιβάνων. Ανταγωνίζεται το SiC σε όλες τις χρήσεις όπου γίνεται έκθεση σε θερμοκρασίες μικρότερες από 1 380 °C. Η μέση τιμή στον ΕΟΧ κατά το 1995 ήταν 560 Ecu ανά τόνο,

— ο μουλίτης παράγεται σε δύο βασικές μορφές, τηγμένος και πυροσυσσωματωμένος μουλίτης. Ανταγωνίζεται το SiC ειδικότερα για την παραγωγή εξαρτημάτων κλιβάνων. Η μέση τιμή του μουλίτη στον ΕΟΧ ανερχόταν σε 790 Ecu ανά τόνο,

— τα μέρη δεν έχουν συμπεριλάβει το οξείδιο του μαγνησίου και άλλα οξείδια στον ορισμό της αγοράς, διότι η επικάλυψη των δραστηριοτήτων είναι μικρή, αλλά σύμφωνα με τα μέρη, κατά την αξιολόγηση της προτεινόμενης πράξης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η επίδραση των εν λόγω προϊόντων.

(89) Ως απόδειξη της δυνατότητας υποκατάστασης μεταξύ του SiC και των ανωτέρω αναφερομένων υλικών, τα μέρη αναφέρουν διάφορα άρθρα και τεκμηρίωση από παραγωγούς πυρίμαχων προϊόντων:

α) τα μέρη υποστηρίζουν ότι η αναφορά των προϊόντων στους καταλόγους των δύο παραγωγών πυρίμαχων υλικών, [δύο μεγάλοι παραγωγοί], αποδεικνύει ότι υπάρχει υποκατάσταση μεταξύ του SiC και των άλλων υλικών που χρησιμοποιούνται σε επενδύσεις υψικαμίνων. Πάντως, οι κατάλογοι αυτοί δεν μπορούν να αποτελέσουν άμεσα απόδειξη υποκατάστασης. Πράγματι, όπως αναγνωρίζεται από τα μέρη, η επιλογή του υλικού εξαρτάται από το είδος του κλιβάνου. Το SiC είναι, για παράδειγμα, απαραίτητο σε υψικαμίνους που ψύχονται με νερό λόγω της καλής θερμικής αγωγιμότητάς του. Το οξείδιο του αργιλίου δεν αποτελεί εναλλακτική λύση. Για το λόγο αυτό, μόνο από το γεγονός ότι εταιρείες όπως

[δύο μεγάλοι παραγωγοί] παρουσιάζουν στους καταλόγους των προϊόντων τους τα προϊόντα από SiC μαζί με τα προϊόντα από οξείδιο του αργιλίου δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι τα προϊόντα αυτά είναι υποκατάστατα. Τούτο επιβεβαιώθηκε από τους παραγωγούς πυρίμαχων προϊόντων, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι για τις δικές τους χρήσεις δεν υπάρχουν υποκατάστατα του SiC (βλέπε κατωτέρω).

β) Τα μέρη υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με ένα άρθρο στο «Eisen und Stahl» αριθ. 11, Νοέμβριος 1995, η Thyssen χρησιμοποιεί μόνον οξείδιο του αργιλίου για την επένδυση υψικαμίνων. Τούτο δεν είναι ορθό σύμφωνα με τον πίνακα 5 του άρθρου, όπου αναφέρεται ότι στη νέα υψικάμινο αριθ. 2 της Thyssen χρησιμοποιούνται τούβλα από SiC.

γ) Τα μέρη υποστηρίζουν ότι επιστημονική τεκμηρίωση από τον Ray, εμπειρογνώμονα βιομηχανίας, αποδεικνύει ότι το SiC στις υψικαμίνους μπορεί να υποκατασταθεί από άλλα υλικά. Τα άρθρα του Ray εξετάζουν, μεταξύ άλλων, την επιλογή πυρίμαχων προϊόντων για επενδύσεις υψικαμίνων. Τα άρθρα δεν τονίζουν τη δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ SiC και άλλων υλικών, αλλά περισσότερο τις ανώτερες επιδόσεις του SiC για τις συγκεκριμένες χρήσεις στις υψικαμίνους.

δ) Όσον αφορά τα εξαρτήματα κλιβάνων, τα μέρη υποστηρίζουν ότι από τα φυλλάδια προϊόντων της Annawerk αποδεικνύεται ότι το SiC, ο κορδιερίτης, ο μουλίτης και το οξείδιο του αλουμινίου έχουν μόνο πολύ μικρές διαφορές όσον αφορά τις χρήσεις τους. Πάντως, στα φυλλάδια αυτά αναφέρεται σαφώς ότι τα εξαρτήματα κλιβάνων από SiC έχουν διαφορετικές ιδιότητες από τα εξαρτήματα κλιβάνων από κορδιερίτη, μουλίτη και από οξείδιο του αργιλίου. Τα προϊόντα από SiC έχουν, σύμφωνα με το εν λόγω φυλλάδιο, μεγαλύτερη αντοχή εν ψυχρώ, αντοχή σε κάμψη εν θερμώ και θερμική αγωγιμότητα. Οι ιδιότητες αυτές είναι σημαντικές για την επιλογή του υλικού για ένα συγκεκριμένο είδος κλιβάνου και για μια συγκεκριμένη χρήση. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίον υπάρχουν διάφορα είδη προϊόντων, μολονότι τα προϊόντα με βάση το SiC είναι ακριβότερα.

(90) Τα μέρη, συμπεραίνοντας, εκτιμούν ότι το 27 % του λευκού οξειδίου του αργιλίου που χρησιμοποιείται στον κλάδο των πυρίμαχων και περίπου το 40 % της κατανάλωσης μουλίτη, κορδιερίτη και γραφίτη θα πρέπει να περιληφθούν στην αγορά του σχετικού προϊόντος.

(91) Η Επιτροπή, για να εξακριβώσει την άποψη των μερών, διεξήγαγε έρευνα μεταξύ των κυριοτέρων παραγωγών πυρίμαχων προϊόντων και κεραμικών του ΕΟΧ. Ελήφθησαν συνολικά 26 απαντήσεις. Οι παραγωγοί πυρίμαχων που απάντησαν στην έρευνα της Επιτροπής, αντιστοιχούν στο 50 % περίπου της αγοράς του ΕΟΧ (εξαιρουμένης της εσωτερικής χρήσης από τα μέρη). Ο μεγαλύτερος πελάτης αντιστοιχούσε στο 10,5 % της συνολικής ποσότητας SiC που πωλήθηκε στον ΕΟΧ για πυρίμαχα προϊόντα.

(92) Σύμφωνα με τις απαντήσεις στην έρευνα της Επιτροπής, κανείς από τους παραγωγούς πυρίμαχων προϊόντων δεν μπορεί, για φυσικούς και τεχνικούς λόγους, να παράγει τα προϊόντα του χωρίς SiC και να το αντικαταστήσει με τηγμένο λευκό ή φαιό οξείδιο του αργιλίου, κορδιερίτη, μουλίτη, άνθρακα ή γραφίτη. Ομοίως, εάν υποτεθεί μόνιμη αύξηση της τιμής του SiC κατά 5-10 % κανείς από τους μεγάλους παραγωγούς που ρωτήθηκαν δεν θα εξέταζε τη δυνατότητα να αντικαταστήσει σε κάποιο από τα τελικά του προϊόντα το SiC με λευκό οξείδιο του αργιλίου, κορδιερίτη, μουλίτη, άνθρακα ή γραφίτη. Ακόμα και η Carborundum GmbH, θυγατρική του ομίλου Saint-Gobain, ανέφερε ότι δεν θα μπορούσε να κατασκευάσει τα τελικά της προϊόντα χωρίς SiC και να το αντικαταστήσει με άλλες πρώτες ύλες.

(93) Τα μέρη θεωρούν ότι υποκατάσταση δεν μπορεί να απορριφθεί γενικά, διότι δεν είναι ορθό να βασίζεται ο καθορισμός της αγοράς του προϊόντος σε μια ενιαία αγορά πυρίμαχου SiC, εφόσον η δυνατότητα υποκατάστασης εμφανίζεται σε τρία διαφορετικά επίπεδα: μονόλιθους, τούβλα/ειδικά τεμάχια και εξοπλισμός κλιβάνων. Αυτά τα τμήματα της αγοράς θα πρέπει να εξετασθούν χωριστά όσον αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης. Πάντως, οι παραγωγοί πυρίμαχων που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή, καλύπτουν όλα αυτά τα διαφορετικά τελικά προϊόντα. Επιπλέον, οι παραγωγοί αυτοί είναι οι μεγαλύτεροι παραγωγοί πυρίμαχων προϊόντων που θα πρέπει, γενικά να διαθέτουν μεγαλύτερες δυνατότητες υποκατάστασης από ό,τι οι μικροί παραγωγοί. Η άποψή τους, για το λόγο αυτό, θα πρέπει να θεωρηθεί ως αντιπροσωπευτική του συνόλου της αγοράς.

(94) Επιπλέον, όπως συμβαίνει με την αγορά λειαντικών, τα διάφορα πυρίμαχα υλικά έχουν πολύ διαφορετικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά. Πράγματι, όπως και τα ίδια τα μέρη υποστηρίζουν, οι πρώτες ύλες αυτές, σε πολλές περιπτώσεις, δεν χρησιμοποιούνται χωριστά, αλλά αναμειγνύονται σε πολλές παραλλαγές για να δημιουργήσουν τελικά προϊόντα με ειδικές επιδόσεις για μια συγκεκριμένη χρήση. Για το λόγο αυτό φαίνεται, μάλλον, ότι τα προϊόντα αυτά είναι συμπληρωματικά και όχι υποκατάστατα. Έτσι, συχνά χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα, αλλά σε διαφορετικά σημεία και για διαφορετικούς σκοπούς σε μια υψικάμινο ή σε κεραμικά. Πράγματι, οι σημαντικότεροι παραγωγοί που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή, ανέφεραν ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των πωλήσεών τους πραγματοποιείται σε πελάτες που έχουν ειδικές απαιτήσεις από το προϊόν ή απαιτούν χαρακτηριστικά που είναι τυπικά για το SiC. Επιπλέον, ανέφεραν ότι απαιτούνται πολύχρονες έρευνες για τον προσδιορισμό της κατάλληλης αναλογίας SiC, ώστε να επιτυγχάνονται οι απαιτούμενες επιδόσεις.

(95) Τα στοιχεία για τις τιμές ενισχύουν την άποψη ότι το SiC για πυρίμαχα προϊόντα αποτελεί χωριστή αγορά προϊόντος από το οξείδιο του αργιλίου, τον κορδιερίτη, το μουλίτη, τον άνθρακα ή τον γραφίτη. Όσον αφορά το οξείδιο του αργιλίου, τούτο αποδεικνύεται από τα στοιχεία για τις τιμές που παρείχαν τα μέρη.

Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, η τιμή του SiC για πυρίμαχα προϊόντα (με περιεκτικότητα σε SiC 98 %) αυξήθηκε από 874 Ecu ανά μετρικό τόνο το 1993 σε 962 Ecu ανά μετρικό τόνο το 1995, δηλαδή αύξηση περίπου 10 %, ενώ η τιμή του φαιού και του λευκού οξειδίου του αργιλίου μειώθηκε κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών. Σ' αυτές τις συνθήκες δεν θα ήταν λογικό να συνεχίζεται η χρήση ενός ακριβότερου προϊόντος, δηλαδή του SiC, εάν υπήρχε ένα φθηνότερο υποκατάστατο προϊόν, π.χ. το οξείδιο του αργιλίου. Για το λόγο αυτό, αυτά τα στοιχεία τιμών φαίνεται, αντίθετα, να δείχνουν ότι το πυρίμαχο SiC αποτελεί μια χωριστή αγορά του προϊόντος από την αγορά του λευκού και του φαιού οξειδίου του αργιλίου.

(96) Ειδικότερα, από τα στοιχεία που παρείχαν τα μέρη δεν προκύπτει σαφώς ότι στην πλευρά της ζήτησης υφίσταται μια απλή δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ του SiC και των άλλων υλικών με την έννοια, ότι εάν η τιμή του SiC αυξηθεί κατά ένα μικρό ποσοστό, οι πελάτες θα στραφούν απλά, για παράδειγμα, προς το οξείδιο του αργιλίου. Τούτο σημαίνει, αντιθέτως, ότι κάθε αλλαγή των υλικών θα απαιτούσε νέα εξέλιξη του προϊόντος από τους παραγωγούς πυρίμαχων προϊόντων.

(97) Μετά την έρευνα μεταξύ των παραγωγών πυρίμαχων προϊόντων και λαμβάνοντας υπόψη την άποψη που υποστήριξαν τα μέρη, θα πρέπει να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ του SiC, του τηγμένου οξειδίου του αργιλίου και των άλλων υλικών. Το SiC για πυρίμαχα προϊόντα αποτελεί χωριστή αγορά σχετικού προϊόντος.

Α.6. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για άλλες βιομηχανικές χρήσεις

(98) Όπως αναφέρθηκε στο τμήμα Α.1 ανωτέρω, μικρές σχετικά ποσότητες κατεργασμένου SiC χρησιμοποιούνται επίσης για διάφορες άλλες βιομηχανικές χρήσεις (βλέπε ανωτέρω). Τα μέρη υποστήριξαν την άποψη ότι το SiC μπορεί να αντικατασταθεί εξ ολοκλήρου από άλλα υλικά. Για υλικά δαπέδων το φαιό οξείδιο του αργιλίου χρησιμοποιείται επίσης για τον ίδιο σκοπό. Όσον αφορά αλεξικέραυνα και ηλεκτρικές αντιστάσεις, το οξείδιο του ψευδαργύρου αποτελεί πλήρες υποκατάστατο του SiC([46]). Φαίνεται ότι δεν απαιτείται ακριβής ορισμός της αγοράς του προϊόντος, διότι δεν υπάρχει πρόβλημα ανταγωνισμού ακόμα και με τον πλέον περιορισμένο ορισμό της αγοράς.

Β. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Γενικές παρατηρήσεις για τα στοιχεία εισαγωγών

(99) Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat το σύνολο των εισαγωγών SiC στην ΕΕ (12 χώρες) κατά το 1995 ανήλθε σε 141 254 τόνους (88 εκατομμύρια Ecu). Οι εισαγωγές από τη Νορβηγία αντιστοιχούν στο 41,4 % κατ' όγκο και στο 59,5 % κατ' αξία του συνόλου των εισαγωγών, ενώ το SiC προέλευσης Κίνας στο 16,1 % και 6,7 % και οι εισαγωγές από τη Ρωσία στο 10,3 % και 6,7 % αντιστοίχως.

(100) Κατά το 1995 το σύνολο των εισαγωγών SiC στην ΕΕ (12 χώρες), εξαιρουμένων των εισαγωγών από τη Νορβηγία, ανήλθε σε 82 832 τόνους (35,7 εκατομμύρια Ecu). Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat οι εισαγωγές από χώρες εκτός ΕΟΧ στα τρία νέα κράτη μέλη Σουηδία, Φινλανδία και Αυστρία ανήλθαν σε 109 τόνους (71 000 Ecu). Τέλος, σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία εισαγωγών της Νορβηγίας, οι εισαγωγές SiC από χώρες εκτός ΕΕ στη Νορβηγία ανήλθαν σε 3 716 τόνους (1,5 εκατομμύρια Ecu). Αθροίζοντας όλα τα στοιχεία, κατά το 1995 το σύνολο των εισαγωγών SiC στον ΕΟΧ ανήλθε σε 86 657 τόνους (37,2 εκατομμύρια Ecu).

(101) Τα μέρη υποστήριξαν ότι τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat δεν λαμβάνουν υπόψη τους ορισμένες εισαγωγές SiC από χώρες εκτός ΕΟΧ στα τρία νέα κράτη μέλη (εισαγωγή 1 038 τόνων στη Σουηδία και 415 τόνων στην Αυστρία και στη Φινλανδία). Επιπλέον, σύμφωνα με τα μέρη, η εισαγωγή 3 603 τόνων SiC στη Δανία εμφανίζεται από λάθος στα στοιχεία της Eurostat ως εισαγωγή που προέρχεται από τη Νορβηγία, ενώ ως προέλευση θα πρέπει να αναφέρεται η Ουκρανία. Αθροίζοντας τις ποσότητες αυτές, σύμφωνα με τα μέρη, το σύνολο των εισαγωγών στον ΕΟΧ θα πρέπει να ανέρχεται σε [> 90 000] τόνους. Το στοιχείο αυτό είναι κατά [5-10] % μεγαλύτερο από τις εισαγωγές που προκύπτουν από τα επίσημα στατιστικά στοιχεία. Πάντως, σύμφωνα με τους πίνακες με τα μερίδια αγοράς που παρείχαν τα μέρη, οι συνολικές εισαγωγές SiC ανήλθαν σε [> 90 000] τόνους ([> 40] εκατομμύρια Ecu)([47]). Τα στοιχεία αυτά υπερβαίνουν τα στοιχεία εισαγωγών που προκύπτουν από τα στοιχεία της Eurostat κατά [...] ή [...] αντιστοίχως.

(102) Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat αποτελούν αξιόπιστη πηγή πληροφοριών για το σύνολο των εισαγωγών SiC στην Κοινότητα. Τα μέρη δεν παρείχαν πληροφορίες που να είναι δυνατόν να επιβεβαιωθούν σχετικά με τη χώρα προέλευσης και την ποιότητα των υποτιθέμενων εισαγωγών ή σχετικά με τις εταιρείες επεξεργασίας ή τους τελικούς χρήστες στους οποίους παραδόθηκαν. Τα μέρη δεν ανέφεραν εάν το υλικό αυτό ήταν πλήρως κατεργασμένο SiC ή ημικατεργασμένο που προοριζόταν για περαιτέρω επεξεργασία από τις εταιρείες επεξεργασίας στην Κοινότητα. Επιπλέον, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι διαφορές αυτές οφείλονται σε λανθασμένες δηλώσεις ορισμένων εισαγωγών στα στοιχεία εισαγωγών της Δανίας. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή αποφάσισε να μη λάβει υπόψη της τις ποσότητες αυτές. Συνεπώς, κατά το 1995 σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat και τα στοιχεία των εισαγωγών της Νορβηγίας το σύνολο των εισαγωγών SiC στον ΕΟΧ ανήλθε σε 86 657 τόνους (37,2 εκατομμύρια Ecu).

([46]) Βλέπε κοινοποίηση, σ. 44.

([47]) Τα εν λόγω στοιχεία προέκυψαν από την άθροιση των εισαγωγών όπως αυτές αναφέρονται στους πίνακες μεριδίων αγοράς για τις αντίστοιχες χρήσεις. Σύμφωνα με τον πίνακα των μεριδίων αγοράς των μερών για το σύνολο της αγοράς SiC, οι εισαγωγές ανέρχονται σε [> 90 000] τόνους ([> 40] εκατομμύρια Ecu).

Πίνακας 3

Σύγκριση στοιχείων εισαγωγών που υπολόγισαν τα μέρη και η Επιτροπή

Εισαγωγές SiC	Στοιχεία των μερών		Στοιχεία της Επιτροπής	
	σε τόνους	σε χιλιάδες Ecu	σε τόνους	σε χιλιάδες Ecu
Εισαγωγές στην ΕΕ (12 χώρες) εξαιρουμένης της Νορβηγίας σύμφωνα με την Eurostat	82 832	35 665	82 832	35 665
Εισαγωγές από χώρες εκτός ΕΕ στη Νορβηγία σύμφωνα με στοιχεία εισαγωγών Νορβηγίας	3 716	1 497	3 716	1 497
Εισαγωγές από χώρες εκτός ΕΟΧ στην Αυστρία, Φινλανδία και Σουηδία (Eurostat)	109	71	109	71
Εισαγωγές, εκτός της Νορβηγίας, στην ΕΕ (15 χώρες) που φέρονται ως μη περιεχόμενες στα στοιχεία της Eurostat	5 056	Δ.Υ.	—	—
Εισαγωγές στη Νορβηγία που φέρονται ότι δεν περιέχονται στα στοιχεία εισαγωγών της Νορβηγίας	15	Δ.Υ.	—	—
Σύνολα	**91 728**	**Δ.Υ.**	**86 657**	**37 233**
Εισαγωγές μεταλλουργικού SiC	[>45 000]	[>15 000]	51 362	23 330
Εισαγωγές ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC	[<25 000]	[<10 000]	21 284	9 180
Εισαγωγές κατεργασμένων κόκκων λειαντικών	[>10 000]	[>10 000]	9 100	8 188
Εισαγωγές κατεργασμένων κόκκων πυρίμαχων	[>10 000]	[>5 000]	4 911	3 015
Εισαγωγές κόκκων για άλλες βιομηχανικές χρήσεις	—	—	556	425
Εισαγωγές σύμφωνα με τον πίνακα μεριδίων αγοράς (βλέπε τμήμα Γ)	**[>90 000]**	**[>40 000]**	**87 213**	**44 138**

(103) Δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία εισαγωγών στα οποία να γίνεται διάκριση μεταξύ του μεταλλουργικού SiC και του ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC, καθώς επίσης και μεταξύ των διαφόρων ειδών κατεργασμένου SiC που χρησιμοποιείται για διάφορες χρήσεις. Τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat αναφέρουν μόνο τη συνολική ποσότητα και την αξία των εισαγωγών SiC στην Κοινότητα. Πάντως, σύμφωνα με τους πίνακες μεριδίων αγοράς που παρείχαν τα μέρη, το σύνολο των εισαγωγών ακατέργαστου SiC ανήλθε σε ([<25 000] τόνους ([<10] εκατομμύρια Ecu) κατά το 1995, των εισαγωγών μεταλλουργικού SiC σε [>45 000] τόνους ([>15] εκατομμύρια Ecu), των εισαγωγών κατεργασμένων κόκκων λειαντικών σε [>10 000] τόνους ([>10] εκατομμύρια Ecu), και των εισαγωγών κατεργασμένων κόκκων πυρίμαχων υλικών σε [>10 000] τόνους ([>5] εκατομμύρια Ecu). Τα στοιχεία αυτά αποτελούν, όπως παραδέχονται τα μέρη, εκτιμήσεις που προέρχονται από την εμπειρία τους στην αγορά και από τα μηνιαία στατιστικά στοιχεία των κρατών μελών. Τα μέρη υπολόγισαν τις μέσες τιμές των αντιστοίχων εισαγωγών και με τον τρόπο αυτό κατέταξαν τις εισαγωγές σε ορισμένες χρήσεις.

(104) Η Επιτροπή διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με την ορθότητα της εικόνας της διάρθρωσης της αγοράς και της σημασίας των εισαγωγών στον ΕΟΧ που προέρχεται από τα στοιχεία που παρείχαν τα μέρη. Πρώτον, σύμφωνα με τα στοιχεία των αγορών που παρείχαν οι προμηθευτές και οι πελάτες, φαίνεται

ότι τα μέρη υποεκτίμησαν μάλλον την αναλογία του μεταλλουργικού SiC στο σύνολο των εισαγωγών και υπερεκτίμησαν έτσι την ποσότητα του εισαγόμενου κατεργασμένου κρυσταλλικού SiC. Δεύτερον, τα μέρη δεν έχουν πλήρη γνώση των πηγών προμηθείας και της διάρθρωσης των πωλήσεων των εταιρειών επεξεργασίας και εμπορίας στον ΕΟΧ. Για να εξακριβώσει τις εκτιμήσεις των μερών, η Επιτροπή ρώτησε όλους τους κυριότερους προμηθευτές (παραγωγούς, εταιρείες επεξεργασίας, εμπόρους) στον ΕΟΧ. Οι εν λόγω προμηθευτές εισήγαγαν, μαζί με τα μέρη, 74 466 τόνους (35,6 εκατομμύρια Ecu) SiC κατά το 1995. Το σύνολο αυτό περιλαμβάνει 45 851 τόνους (20,8 εκατομμύρια Ecu) μεταλλουργικού SiC, 19 000 τόνους (8,2 εκατομμύρια Ecu) ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC και 9 615 τόνους (6,6 εκατομμύρια Ecu) κατεργασμένου κρυσταλλικού SiC([48]).

(105) Επιπλέον, σύμφωνα με έρευνα που διεξήγαγε η Επιτροπή μεταξύ των πελατών, οι παραγωγοί λειαντικών αγόρασαν 881 τόνους (975 000 Ecu) κατεργασμένων κόκκων υλικού από εμπόρους ή πράκτορες που σχετίζονται στενά με παραγωγούς εκτός του ΕΟΧ. Ομοίως οι παραγωγοί πυρίμαχων προϊόντων και κεραμικών αγόρασαν 112 τόνους (240 000 Ecu). Οι αγορές αυτές θεωρήθηκαν ως απευθείας εισαγωγές από τους τελικούς χρήστες. Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία των μερών, η έρευνα της Επιτροπής καλύπτει το 29,1 % της αγοράς λειαντικών και το 53,2 % της αγοράς πυρίμαχων, έγινε μια προέκταση των στοιχείων των εισαγωγών. Από το αποτέλεσμα, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι εισαγωγές κατεργασμένου κρυσταλλικού SiC από τελικούς χρήστες ανήλθαν περίπου σε 3 240 τόνους (3,8 εκατομμύρια Ecu). Τα στοιχεία αυτά μάλλον υπερεκτιμούν το ποσό των απευθείας εισαγωγών από πελάτες, διότι η έρευνα της Επιτροπής κάλυψε όλους τους μεγαλύτερους πελάτες. Το πιθανότερο είναι ότι οι μικρότεροι πελάτες θα πραγματοποιούν λιγότερες απευθείας εισαγωγές.

(106) Από την άθροιση των δύο αριθμών προκύπτει ότι το σύνολο των εισαγωγών από προμηθευτές ή από τελικούς χρήστες που ρώτησε η Επιτροπή ανήλθε σε 77 706 τόνους (39,4 εκατομμύρια Ecu). Τούτο αντιστοιχεί στο 89,3 % κατ' όγκο του συνόλου εισαγωγών, όπως προκύπτει από τα επίσημα στατιστικά στοιχεία της Eurostat, και περίπου στο [<85] % με βάση τα στοιχεία των μερών για τις εισαγωγές.

(107) Επειδή η έρευνα της Επιτροπής δεν καλύπτει το σύνολο των εισαγωγών στον ΕΟΧ, έγινε κατ' αναλογία προέκταση των στοιχείων των εισαγωγών που προήλθαν από την έρευνα μεταξύ των προμηθευτών. Η Επιτροπή κατέληξε έτσι στο συμπέρασμα ότι κατά το 1995 οι εισαγωγές μεταλλουργικού SiC ανήλθαν περίπου σε 51 362 τόνους (23,3 εκατομμύρια Ecu), οι εισαγωγές ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC σε 21 284 περίπου τόνους (9,2 εκατομμύρια Ecu) και οι εισαγωγές κόκκων κατεργασμένου κρυσταλλικού SiC σε 14 567 περίπου τόνους (11,6 εκατομμύρια Ecu). Οι συνολικές εισαγωγές κατεργασμένου κρυσταλλικού SiC περιλαμβάνουν 9 100 τόνους (8,2 εκατομμύρια Ecu) κόκκων λειαντικών, 4 911 τόνους (3 εκατομμύρια Ecu) κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα, και 556 τόνους κόκκων (425 000 Ecu) για άλλες βιομηχανικές χρήσεις (βλέπε πίνακα 3 ανωτέρω και τμήματα Β.3, Β.4, C.5 και C.6 κατωτέρω).

Β.1. Καρβίδιο του πυριτίου για μεταλλουργικές χρήσεις

(108) Η αγορά μεταλλουργικού SiC χαρακτηρίζεται από μεγάλες εισαγωγές στον ΕΟΧ που πραγματοποιούνται από προμηθευτές που βρίσκονται σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές του κόσμου, ιδίως στην Κίνα, στην Ανατολική Ευρώπη και στη Νότια Αμερική. Οι δαπάνες μεταφοράς έχουν μεγάλη σημασία διότι το μεταλλουργικό SiC μεταφέρεται χύδην σε μεγάλες ποσότητες. Οι τιμές, σύμφωνα με τα μέρη, αυξήθηκαν κατά 32 % μετά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ το 1994. Πάντως, οι δασμοί αντιντάμπινγκ προφανώς δεν εμπόδισαν τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό από παραγωγούς εκτός του ΕΟΧ, διότι, για παράδειγμα, κατά το 1995 οι εισαγωγές από την Κίνα εξακολουθούσαν να καλύπτουν περισσότερο από το 15 % της αγοράς του ΕΟΧ και οι συνολικές εισαγωγές αντιστοιχούσαν περίπου στο 50 % της αξίας του συνόλου της αγοράς.

(109) Για τους παραπάνω λόγους, φαίνεται ότι η γεωγραφική αγορά αναφοράς του SiC για μεταλλουργικές χρήσεις είναι η παγκόσμια αγορά.

Β.2. Ακατέργαστο κρυσταλλικό καρβίδιο του πυριτίου

(110) Σύμφωνα με τα μέρη οι εισαγωγές ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC στον ΕΟΧ κατά το 1995 ανήλθαν σε [<25 000] περίπου τόνους ([<10] εκατομμύρια Ecu). Πάντως, από την έρευνα της Επιτροπής προέκυψε ότι το σύνολο των εισαγωγών ανήλθε σε 21 300 περίπου τόνους (9,2 εκατομμύρια Ecu). Κατά το 1995, εκτός των εισαγωγών, οι παραγωγοί του ΕΟΧ πραγματοποίησαν μόνο μικρές πωλήσεις ακατέργαστου SiC (μη δεσμευμένου) στην αγορά. Ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC στον ΕΟΧ ήταν η Saint-Gobain. Η εταιρεία εισήγαγε [...] τόνους από [...] για να υποστεί περαιτέρω επεξεργασία από τη θυγατρική της Intermat. Η ESK εισήγαγε [...] τόνους ακατέργαστου SiC από [...]. Τα μέρη συνολικά εισήγαγαν [...] τόνους ακατέργαστου SiC στον ΕΟΧ που αντιστοιχούν στο [...] % των συνολικών εισαγωγών. Το μεγαλύτερο ποσοστό από τις υπόλοιπες εισαγωγές προερχόταν από τη Ρωσία (Volzhsky), τη Βενεζουέλα (SiCVen), τη Ρουμανία (Casirom και Carbochim) καθώς επίσης και από την Ελβετία (Timcal). Σύμφωνα με την

([48]) Από την έρευνα της Επιτροπής προέκυψε ότι το κατεργασμένο SiC για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις είχε, κατά μέσο όρο, περιεκτικότητα σε SiC 96,9 %. Μόνο το 7,2 % κατ' όγκο και το 4,6 % κατ' αξία, του κατεργασμένου SiC που πουλήθηκε σε τελικούς χρήστες στη βιομηχανία στον ΕΟΧ κατά το 1995 είχε περιεκτικότητα σε SiC μικρότερη από 94 %. Οι παραγωγοί λειαντικών μπορούν να χρησιμοποιήσουν στα μείγματά τους ως φίλερ υλικό SiC με περιεκτικότητα σε SiC μικρότερη από 94 %, δηλαδή λεπτόκοκκο υλικό από εγκαταστάσεις συλλογής σκόνης. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή θεωρεί ότι κρυσταλλικό SiC είναι μόνο εκείνο που έχει περιεκτικότητα σε SiC τουλάχιστον 94 %.

έρευνα της Επιτροπής, το εισαγόμενο ακατέργαστο SiC αποτελούσε περίπου το 89 % κατ' όγκο και το 85 % κατ' αξία του συνολικού κρυσταλλικού SiC που πουλήθηκε στον ΕΟΧ (εκτός των πωλήσεων για εσωτερική χρήση των επιχειρήσεων).

(111) Μολονότι το μεγάλο μερίδιο των εισαγωγών (85 %) αποτελεί ισχυρή ένδειξη ότι η γεωγραφική έκταση της αγοράς αναφοράς του προϊόντος όσον αφορά το ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC είναι μεγαλύτερη από τον ΕΟΧ, δεν απαιτείται ο ακριβής καθορισμός της γεωγραφικής αγοράς, διότι η προτεινόμενη συγκέντρωση δεν πρόκειται να δημιουργήσει ή να ενισχύσει μια δεσπόζουσα θέση στην αγορά ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC, ακόμα και εάν η γεωγραφική αγορά αναφοράς ήταν ο ΕΟΧ.

Β.3. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για λειαντικά

(112) Τα μέρη υποστήριξαν ότι η αγορά αναφοράς του SiC για λειαντικά είναι η παγκόσμια αγορά. Πάντως, η πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή δεν θεωρεί ότι οι εκτός ΕΟΧ προμηθευτές αποτελούν εναλλακτικούς προμηθευτές. Επειδή η Επιτροπή απευθύνθηκε σε όλους τους μεγάλους πελάτες, που λογικά θα πρέπει να έχουν τις καλύτερες δυνατότητες να αγοράζουν εκτός του ΕΟΧ, μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι δυνατότητες του συνόλου των παραγωγών λειαντικών να προμηθεύονται υλικό εκτός του ΕΟΧ θα ήταν ακόμα περισσότερο περιορισμένες από αυτές του δείγματος της Επιτροπής. Οι κύριοι λόγοι για τους οποίους ο ΕΟΧ αποτελεί χωριστή αγορά του σχετικού προϊόντος είναι:

Διαφορετικά βιομηχανικά πρότυπα και διαφορές στα χαρακτηριστικά του προϊόντος

(113) Στη Δυτική Ευρώπη καθιερώθηκαν τα πρότυπα της FEPA ως αποτέλεσμα της συνεργασίας μεταξύ των οργανώσεων της βιομηχανίας στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στη Νορβηγία και στην Ελβετία. Τα πρότυπα αυτά καθορίζουν την ονομασία και την κοκκομετρική διαβάθμιση των κόκκων τηγμένου οξειδίου του αργιλίου και του SiC για συνδεδεμένα λειαντικά (FEPA-F) και για επιχρισμένα λειαντικά (FEPA-P)([49]). Τα πρότυπα της FEPA ενσωματώθηκαν στα διάφορα εθνικά πρότυπα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σήμερα υπάρχουν διαφορετικά πρότυπα κοκκομετρικής διαβάθμισης που εφαρμόζονται στους κόκκους SiC για λειαντικά στη Δυτική Ευρώπη, στις ΗΠΑ, στην Ιαπωνία, στην Κίνα, στην Πολωνία και στη Ρωσία.

(114) Στις ΗΠΑ, το American National Standards Institute (ANSI) θέσπισε τα δικά του πρότυπα τα οποία, όσον αφορά τους χονδρούς κόκκους για συνδεδεμένα λειαντικά, ταυτίζονται με το πρότυπο FEPA-F. Για επιχρισμένα λειαντικά, το πρότυπο FEPA-F είναι αυστηρότερο από το πρότυπο ANSI. Στην Ιαπωνία το βιομηχανικό πρότυπο Japanese Industrial Standard (JIS) για κόκκους επιχρισμένων λειαντικών ταυτίζεται με το πρότυπο FEPA-P. Μολονότι το πρότυπο JIS για χονδρούς κόκκους συνδεδεμένων λειαντικών ταυτίζεται με το πρότυπο FEPA-F, το πρότυπο JIS για λεπτούς κόκκους για συνδεδεμένα λειαντικά διαφέρει από το πρότυπο FEPA-F. Η Κίνα και η Πολωνία θέσπισαν ήδη το πρότυπο FEPA-P, αλλά τούτο δεν έχει ακόμα ενσωματωθεί στο εθνικό τους σύστημα προτύπων. Η πιστοποίηση σύμφωνα με το πρότυπο του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης (ISO) βρίσκεται ακόμα σε εκκρεμότητα. Επιπλέον, όσον αφορά την κοκκομετρική διαβάθμιση κόκκων για συνδεδεμένα λειαντικά, εξακολουθούν να υπάρχουν διαφορές με το πρότυπο FEPA-F, ειδικότερα με το πρότυπο FEPA-F για λεπτούς κόκκους.

(115) Το ευρωπαϊκό πρότυπο FEPA-F υιοθετήθηκε από τον ISO ως διεθνές πρότυπο για κόκκους συνδεδεμένων λειαντικών([50]). Πάντως η ενσωμάτωση του προτύπου στα διάφορα εθνικά συστήματα προτύπων σε όλο τον κόσμο βρίσκεται ακόμα σε εκκρεμότητα. Εν πάση περιπτώσει, τα πρότυπα έχουν εθελοντική εφαρμογή. Επιπλέον, ακόμα και το πρότυπο του ISO δεν περιέχει το πλήρες εύρος των μεγεθών των κόκκων που καθορίζει το πρότυπο FEPA-P διότι οι διαβαθμίσεις λεπτών κόκκων P 1500 μέχρι P 2500 δεν έχουν ακόμα καθορισθεί([51]). Σήμερα, το διαβαθμισμένο υλικό που παράγεται σε άλλες γεωγραφικές περιοχές δεν αποτελεί, συνήθως, άμεσο υποκατάστατο των κόκκων SiC που χρησιμοποιούνται στον ΕΟΧ. Κατά συνέπεια, το μεγαλύτερο ποσοστό των κόκκων SiC που εισάγονται στον ΕΟΧ πρέπει να υποστούν νέα διαβάθμιση σύμφωνα με τα πρότυπα FEPA, διαδικασία που συνεπάγεται πρόσθετες δαπάνες. Επιπλέον, η διαβάθμιση αυτή απαιτεί ορισμένο εξοπλισμό όπως κόσκινα και μηχανήματα καθίζησης και, για το λόγο αυτό, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί από τους ίδιους τους πελάτες.

([49]) Βλέπε Fédération Européenne des Fabricants de Produits Abrasifs: (FEPA): Bonded Abrasive Grain Size Standard (F), 42-1984, R 1993 και Coated Abrasive Grain Size Standard (P), 43-1984, R 1993. Το πρότυπο F καθορίζει 26 μεγέθη χονδρών κόκκων (F 4 έως F 220) και 11 μεγέθη μικρών κόκκων (F 230 έως F 1200). Το πρότυπο P καθορίζει 15 μεγέθη χονδρών κόκκων (P 12 έως P 220) και 13 μεγέθη μικρών κόκκων (P 240 έως P 2500).

([50]) Βλέπε πρότυπο ISO 8486: Bonded Abrasives — Determination and designation of grain size distribution.

([51]) Βλέπε πρότυπο ISO 6344: Coated Abrasives — grain size analysis.

(116) Σχεδόν όλοι οι παραγωγοί λειαντικών που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή ανέφεραν ότι η τήρηση των ευρωπαϊκών προτύπων της FEPA θεωρείται σημαντική τόσο για την παραγωγή των τελικών τους προϊόντων όσο επίσης και για την επιλογή των προμηθευτών τους.

(117) Εξάλλου, από τα αποτελέσματα της έρευνας της Επιτροπής συνάγεται ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές στα χαρακτηριστικά του προϊόντος μεταξύ των προμηθευτών εντός και εκτός του ΕΟΧ. Οι περισσότεροι παραγωγοί λειαντικών ανέφεραν ότι οι προμηθευτές εκτός του ΕΟΧ δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις τους σχετικά με τη χημική καθαρότητα, την περιεκτικότητα σε SiC και την κοκκομετρική διαβάθμιση σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P. Οι περισσότεροι προμηθευτές της Ανατολικής Ευρώπης και της Κίνας παράγουν ποιότητες του SiC που χαρακτηρίζονται από χαμηλή περιεκτικότητα σε SiC και υψηλό βαθμό ακαθαρσιών και δεν είναι σε θέση να προμηθεύσουν το πλήρες φάσμα διαβαθμίσεων του SiC για λειαντικά.

(118) Σήμερα υφίστανται σημαντικές διαφορές στο φάσμα των προσφερομένων προϊόντων μεταξύ παραγωγών του ΕΟΧ και παραγωγών εκτός ΕΟΧ. Το φάσμα των προϊόντων που προσφέρουν οι εισαγωγείς δεν καλύπτει πλήρως τις απαιτήσεις των πελατών. Τούτο επιβεβαιώθηκε έμμεσα από τα μέρη που ανέφεραν ότι οι παραγωγοί στις εν λόγω χώρες βελτιώνουν συνεχώς την ποιότητα των εγκαταστάσεων επεξεργασίας που διαθέτουν και, κατά συνέπεια, των προϊόντων τους. Τα μέρη συμπεραίνουν ότι οι εν λόγω παραγωγοί κατά τα επόμενα έτη θα συνεχίσουν να βελτιώνονται με στόχο να προσφέρουν το συνολικό φάσμα των προϊόντων σύμφωνα και με τις αντίστοιχες προδιαγραφές([52]). Επιπλέον, οι περισσότεροι παραγωγοί εκτός ΕΟΧ δεν διαθέτουν ακόμη εγχώρια πρότυπα για όλες τις διαβαθμίσεις που χρειάζονται οι πελάτες εντός του ΕΟΧ. Κατά συνέπεια η προμήθεια ολόκληρου του φάσματος θα απαιτούσε τόσο την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας όσο και ειδική παραγωγή για τους πελάτες του ΕΟΧ. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι οι παραγωγοί εκτός ΕΟΧ δεν θα μπορούν να προσαρμοσθούν γρήγορα σε τυχόν αλλαγές που ζητούν συγκεκριμένοι πελάτες.

Έλλειψη αξιοπιστίας στις προμήθειες από μη ευρωπαίους προμηθευτές

(119) Σύμφωνα με τις απαντήσεις στην έρευνα της Επιτροπής, οι παραγωγοί λειαντικών θεωρούν ότι η διατήρηση της ποιότητας των προϊόντων και η αξιοπιστία των προμηθευτών όσον αφορά την παράδοση είναι σημαντική, για την παραγωγή των τελικών τους προϊόντων([53]). Ειδικότερα, το γεγονός ότι η προμήθεια των κόκκων SiC πραγματοποιείται με σταθερούς ρυθμούς κατά τη διάρκεια του χρόνου έχει μεγάλη σημασία για τους ευρωπαίους παραγωγούς λειαντικών. Επειδή η σημασία της ποιότητας και της αξιοπιστίας υπερβαίνει ακόμα και τη σημασία της τιμής, οι παραγωγοί εκτός του ΕΟΧ, ιδίως αυτοί της Ανατολικής Ευρώπης και της Κίνας, αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην ικανοποίηση των απαιτήσεων των πελατών του ΕΟΧ. Μολονότι οι μη ευρωπαίοι προμηθευτές προσφέρουν από καιρού εις καιρόν ορισμένες ποσότητες SiC για λειαντικά διαβαθμισμένες σύμφωνα με τα πρότυπα της FEPA, οι πελάτες του ΕΟΧ δεν θεωρούν ότι οι εν λόγω ποσότητες αποτελούν αποδεκτές εναλλακτικές προσφορές. Σήμερα, τέτοιες προσφορές γίνονται μόνον ευκαιριακά και, κατά συνέπεια, δεν αποτελούν μακροχρόνια αξιόπιστη πηγή προμηθείας. Παρά τη συνεχιζόμενη εναρμόνιση των προτύπων, οι πελάτες εντός του ΕΟΧ, σήμερα, δεν θεωρούν ότι οι εκτός ΕΟΧ προμηθευτές είναι σε θέση να καλύψουν τις απαιτήσεις των προτύπων της FEPA. Η εισαγωγή SiC από πηγές εκτός ΕΟΧ θα περιέκλειε πρόσθετους κινδύνους και δαπάνες για τους πελάτες, από την ανάγκη ελέγχου της χημικής σύστασης και της διαβάθμισης του υλικού.

Μικρή απόσταση από τους πελάτες

(120) Στην ακρόαση της υπόθεσης, τα μέρη ανέφεραν ότι η μικρή απόσταση από τους πελάτες πρέπει να θεωρείται σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Επιπλέον, τα μέρη ανέφεραν ότι η κοκκομετρική διαβάθμιση που προκύπτει από τη θραύση και τη διαβάθμιση του ακατέργαστου SiC δεν είναι σταθερή, αλλά ότι μπορεί να προσαρμοσθεί στις εκάστοτε ανάγκες των πελατών. Μια εταιρεία επεξεργασίας, λαμβάνοντας υπόψη ορισμένους περιορισμούς, έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει ήδη διαβαθμισμένο χονδρόκοκκο υλικό και να το θραύσει για να επιτύχει λεπτότερες διαβαθμίσεις. Για το λόγο αυτό, ο προμηθευτής που διαθέτει εγκαταστάσεις επεξεργασίας εντός του ΕΟΧ έχει σημαντικό πλεονέκτημα συγκρινόμενος με τους προμηθευτές εκτός ΕΟΧ, διότι μπορεί να προσαρμόσει την παραγωγική του διαδικασία στο φάσμα των προϊόντων που ζητούν βραχυπρόθεσμα οι πελάτες. Σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, το 95,5 % των παραγωγών λειαντικών θεωρούν ότι η «γρήγορη παράδοση εφόσον το ζητήσει ο πελάτης» αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την επιλογή του προμηθευτή SiC. Μόνο το 2,9 % από αυτούς τη θεωρεί «αρκετά ασήμαντη». Επίσης, περίπου το 78 % των παραγωγών λειαντικών θεωρούν ότι η «διάρκεια της συνεργασίας» με τους προμηθευτές τους και η αμοιβαία γνωριμία αποτελούν σημαντικούς παράγοντες. Μόνο το 8,8 % από αυτούς τη θεωρούν «μάλλον ασήμαντη» για την επιλογή των προμηθευτών τους. Τα συμπεράσματα αυτά επιβεβαιώνουν τη σημασία που έχει η μικρή απόσταση του προμηθευτή από τους πελάτες του, η οποία πρέπει να θεωρείται ως πρόσθετος παράγων που περιορίζει τη γεωγραφική έκταση της αγοράς.

([52]) Σελίδα 71 της κοινοποίησης.

([53]) Όσον αφορά τη χρονική ακρίβεια στην παράδοση και την απόλυτη αξιοπιστία ως παράγοντες για τον προσδιορισμό της γεωγραφικής αγοράς, βλέπε υπόθεση IV/M.603 — Crown Cork & Seal/Carnauld Metalbox, ΕΕ L 75 της 23. 3. 1996, σ. 38, παράγραφος 43.

Δασμοί εισαγωγής

(121) Οι δασμοί εισαγωγής SiC από χώρες εκτός ΕΟΧ ανέρχονται σήμερα σε 4,5 % για εισαγωγές από τις αναπτυσσόμενες χώρες εκτός της Κίνας και σε 6,5 % για την Κίνα και τις βιομηχανικές χώρες.

Δασμοί αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές SiC

(122) Στις 12 Απριλίου 1994, το Συμβούλιο θέσπισε έναν κανονισμό με τον οποίο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές καρβιδίου του πυριτίου προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Πολωνίας, Ρωσικής Ομοσπονδίας και Ουκρανίας [54]. Τα μέτρα επιβλήθηκαν για να αποκαταστήσουν τις ζημίες από εισαγωγές εφαρμόζοντας πρακτικές ντάμπινγκ από τις χώρες αυτές. Το αίτημα για την επιβολή των μέτρων υποστηρίχθηκε από το μεγαλύτερο τμήμα του ευρωπαϊκού κλάδου, συμπεριλαμβανομένων των μερών αλλά και άλλων παραγωγών SiC στην ΕΕ. Το ποσοστό του δασμού που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή, ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα, πριν από τον εκτελωνισμό είναι 52,6 % στις εισαγωγές από την Κίνα, 23,3 % στις εισαγωγές από την Ρωσία και την Ουκρανία και 8,3 % στις εισαγωγές από την Πολωνία. Η Επιτροπή δέχθηκε την ανάληψη υποχρεώσεων ποσοτικής φύσης της Ρωσικής Ομοσπονδίας και της κρατικής εταιρείας εμπορίου V/O Stankoimport. Ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβλήθηκε για μια περίοδο πέντε ετών και συνεπώς παύει να ισχύει τον Απρίλιο του 1999, εκτός εάν η κοινοτική βιομηχανία ζητήσει την επανεξέταση των μέτρων και αποδείξει ότι η πρακτική ντάμπινγκ και οι ζημίες θα επαναληφθούν εάν παύσει η ισχύς των μέτρων. Υπάρχει επίσης η δυνατότητα επανεξέτασης των μέτρων πριν από τη λήξη τους εφόσον υπάρχουν επαρκείς εκ πρώτης όψεως ενδείξεις ότι οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί. Τα μέτρα που αφορούν την Ουκρανία είναι σήμερα υπό επανεξέταση. Η επανεξέταση αφορά μόνο το περιθώριο ντάμπινγκ και δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

(123) Σύμφωνα με τα μέρη, ο δασμός αντιντάμπινγκ είναι ο μόνος λόγος για τον οποίο σήμερα υπάρχουν ελάχιστες εισαγωγές κατεργασμένου SiC υψηλής ποιότητας στην Κοινότητα με προέλευση τις χώρες που αποτελούν το αντικείμενο του δασμού αντιντάμπινγκ (απάντηση, σσ. 38, 40). Ειδικότερα, τα μέρη έχουν τη άποψη ότι ο παρών δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 52,6 % αποτελεί το κυριότερο εμπόδιο για τις κινεζικές εισαγωγές στην Κοινότητα κατεργασμένου SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα. Πάντως, τα μέρη στην κοινοποίησή τους υποστήριξαν ότι «πρόσφατα στοιχεία εισαγωγών δείχνουν ότι ακόμη και ο δασμός αντιντάμπινγκ που επεβλήθη δεν εμποδίζει τη συνεχιζόμενη ροή φθηνών εισαγωγών στον ΕΟΧ» [55].

(124) Η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών που ρωτήθηκε από την Επιτροπή ανέφερε ότι η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές SiC από τις ανωτέρω χώρες κατέστησε δυσκολότερη τη στροφή από τους παραγωγούς εντός του ΕΟΧ σε παραγωγούς στις ανωτέρω χώρες και έτσι προκάλεσε αύξηση των τιμών. Επιπλέον, ορισμένοι προμηθευτές και έμποροι ανέφεραν ότι κατά την άποψή τους οι δασμοί αντιντάμπινγκ και οι ποσοστώσεις εισαγωγής αποτελούν εμπόδιο στις εισαγωγές SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ [56]. Πάντως, σύμφωνα με τους πελάτες η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές SiC από τις ανωτέρω χώρες είχε σημαντικές επιπτώσεις στις αγορές μεταλλουργικού SiC και ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC. Στην αγορά κατεργασμένου SiC, η επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ είχε μικρές μόνο επιπτώσεις, διότι οι εισαγωγές είναι σχετικά μικρές και οι απαιτούμενες ποιότητες δεν προσφέρονται σε μεγάλες ποσότητες από τους προμηθευτές της Κίνας και της Ανατολικής Ευρώπης. Τούτο επιβεβαιώθηκε από την έρευνα της Επιτροπής σχετικά με την ανάληψη υποχρεώσεων που πρότειναν τα μέρη (βλέπε τμήμα Ζ κατωτέρω και παράρτημα ΙΙΙ).

Στοιχεία εισαγωγών και τιμών

(125) *Απόλυτες διαφορές τιμών:* Τα μέρη θεωρούν ότι η γεωγραφική αγορά αναφοράς είναι η παγκόσμια αγορά, διότι οι τιμές των προϊόντων του SiC για τις διάφορες χρήσεις δεν εμφανίζουν μεγάλο βαθμό διακύμανσης και είναι ομογενείς σε όλον τον κόσμο. Πάντως, ακόμα και τα στοιχεία της αγοράς που παρείχαν τα μέρη δείχνουν ότι υφίστανται σημαντικές απόλυτες διαφορές στην τιμή του SiC για λειαντικά μεταξύ του ΕΟΧ και των άλλων γεωγραφικών περιοχών του κόσμου. Κατά το 1995, σύμφωνα με τα μέρη, η μέση τιμή του SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ ήταν [...] Ecu ανά τόνο, ενώ η αντίστοιχη τιμή στην Ανατολική Ευρώπη ήταν [...] Ecu, στην Κίνα [...] Ecu και στην υπόλοιπη Ευρώπη [...] Ecu [57]. Τα μέρη υποστηρίζουν ότι αυτές οι διαφορές σε απόλυτες τιμές οφείλονται σε διαφορές στην περιεκτικότητα και στην ποιότητα του SiC. Πάντως, σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρείχαν τα μέρη, τα επίπεδα των τιμών της ίδιας τυποποιημένης ποιότητας είναι επίσης διαφορετικά. Στην Ιαπωνία οι τιμές ήταν 30 % υψηλότερες απ' αυτές που ισχύουν για μεγάλους πελάτες στον ΕΟΧ για την ίδια ποιότητα.

(126) *Διαφορές στην εξέλιξη της τιμής:* Επιπλέον, η εξέλιξη των τιμών ήταν διαφορετική στις σχετικές περιοχές. Στον ΕΟΧ, η μέση τιμή των κόκκων SiC για λειαντικά που υπολόγισαν τα μέρη, αυξήθηκε από το 1994 κατά [5-10] % περίπου, ενώ η μέση τιμή στη Βόρεια και στη Νότια Αμερική μειώθηκε κατά 6,7 %, στην Ανατολική Ευρώπη κατά 0,6 %, ενώ στην Κίνα παρέμεινε σταθερή.

[54] Βλέπε κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 821/94 του Συμβουλίου, ΕΕ L 94 της 13. 4. 1994, σ. 21.

[55] Κοινοποίηση, σ. 50, βλέπε επίσης σ. 62.

[56] Βλέπε απαντήσεις των Kuhmichel, Washington Mills, Timcal, Smyris abrasivi.

[57] Βρέθηκε ότι η μέση τιμή στον ΕΟΧ είναι περισσότερο από διπλάσια από ό,τι στην Ανατολική Ευρώπη και περίπου 80 % υψηλότερη από ό,τι στην Κίνα.

(127) Επιπλέον, η Επιτροπή διεξήγαγε μια σύγκριση των τιμών ορισμένων κατηγοριών SiC για λειαντικά στη Βόρεια Αμερική και στον ΕΟΧ. Οι τιμές των κόκκων μαύρου SiC διαβαθμισμένων στην κατηγορία F 60-120 σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο της FEPA είναι σημαντικά υψηλότερες απ' ό,τι οι κόκκοι μαύρου SiC διαβαθμισμένοι σύμφωνα με το αντίστοιχο αμερικανικό πρότυπο. Βάσει των αποτελεσμάτων της έρευνας, οι τιμές στον ΕΟΧ το 1986 ήταν κατά 96 % υψηλότερες απ' ό,τι οι τιμές των αντιστοίχων κόκκων στη Βόρεια Αμερική (και οι δύο τιμές υπολογίσθηκαν σε γερμανικά μάρκα). Η διαφορά αυτή αυξήθηκε κατά τα επόμενα έτη και έφθασε το μέγιστο κατά το 1991 (διαφορά τιμής 184 %). Κατόπιν, η διαφορά τιμής μειώθηκε μέχρι το 1994 (141 %), αλλά έφθασε σε νέο μέγιστο κατά το 1996 (191 %). Αυτή η σημαντική και διατηρούμενη διαφορά στην τιμή αποτελεί ένδειξη ότι τουλάχιστον η Βόρεια Αμερική και ο ΕΟΧ ανήκουν σε διαφορετικές γεωγραφικές αγορές. Αυτή η διαφορά στην τιμή δεν οδήγησε τους πελάτες να στραφούν μαζικά από προμηθευτές του ΕΟΧ σε πηγές της Βόρειας Αμερικής.

(128) *Μικρές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό από τις εισαγωγές στον ΕΟΧ:* Σύμφωνα με τα μέρη οι εισαγωγές κατεργασμένου SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ ανήλθαν σε [>10] εκατομμύρια Ecu κατά το 1995. Τούτο, κατά τις εκτιμήσεις των μερών αντιστοιχεί στο [15-20] % κατ' αξία του συνόλου της αγοράς. Πάντως, με βάση τα συμπεράσματα από τις έρευνές της μεταξύ των ευρωπαίων παραγωγών λειαντικών και από τα στοιχεία αγορών των κυριοτέρων προμηθευτών SiC, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι εισαγωγές κατεργασμένου SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ ανήλθαν μόνο σε 8,2 εκατομμύρια Ecu περίπου. Αυτό αντιστοιχεί στο 14,4-15,0 % της αξίας της αγοράς (20 % κατ' όγκο) που υπολόγισε η Επιτροπή (βλέπε κατωτέρω). Οι εκτιμήσεις αυτές δεν βασίζονται μόνο στις απευθείας εισαγωγές κατεργασμένων κόκκων λειαντικών από τους τελικούς χρήστες, αλλά συμπεριλαμβάνουν επίσης και το εισαγόμενο υλικό, το οποίο συχνά πωλείται από εταιρείες επεξεργασίας και από εμπόρους με το δικό τους εμπορικό σήμα χωρίς να αναφέρεται η πραγματική προέλευση του υλικού. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε από τις εταιρείες επεξεργασίας και από τους εμπόρους να αποκαλύψουν τις πηγές προμηθείας τους, κατόρθωσε να υπολογίσει τις πωλήσεις κατεργασμένων κόκκων SiC για λειαντικά από χώρες εκτός ΕΟΧ που αυτοί πραγματοποίησαν. Οι μόνοι παραγωγοί εκτός ΕΟΧ που διέθεσαν σημαντικές ποσότητες κόκκων SiC για λειαντικά απευθείας σε πελάτες εντός του ΕΟΧ, ήταν η Moravitkarbo, η Timcal και η Washington Mills. Οι υπόλοιπες εισαγωγές έγιναν από πολλές εταιρείες, και ειδικότερα από εταιρείες επεξεργασίας και από εμπόρους.

(129) Τα μέρη, στην απάντησή τους στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, αναφέρουν ότι, όταν κατά το 1994 ο ιταλός παραγωγός Samatec έπαυσε να προσφέρει SiC, οι πελάτες της Samatec στον κλάδο των λειαντικών στράφηκαν προς τους παραγωγούς της Ανατολικής Ευρώπης στην Τσεχία, στην Πολωνία, στη Ρουμανία και στην Ουκρανία (απάντηση, σσ. 35, 68). Τα στατιστικά στοιχεία εισαγωγών της Eurostat για την Ιταλία εμφανίζουν ότι το 1994 και το 1995 οι ιταλικές εισαγωγές από τη Ρουμανία, την Τσεχία, τη Ρωσία και τις Ην. Πολιτείες αυξήθηκαν όσο και οι εισαγωγές από άλλες χώρες του ΕΟΧ. Πάντως, τα συμπεράσματα της έρευνας της Επιτροπής δεν επιβεβαιώνουν όσα υποστηρίζουν τα μέρη. Κατά το 1994, οι παραγωγοί λειαντικών της Ιταλίας που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή εισήγαγαν το 5,2 % των συνολικών ποσοτήτων SiC που αγόρασαν από προμηθευτές στην Ελβετία, στη Ρωσία, στην Τσεχία, στη Βενεζουέλα και στο Μεξικό. Κατά το 1995, οι εισαγωγές κόκκων SiC για λειαντικά αυξήθηκαν μέχρι το 9,9 % των συνολικών αγορών. Πάντως, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η Samatec προμήθευε κυρίως κόκκους για λειαντικά που χρησιμοποιούνται σε πριονοκορδέλες στον κλάδο επεξεργασίας της πέτρας. Τα μέρη παρείχαν πληροφορίες σχετικά με τους προμηθευτές που αντικατέστησαν τη Samatec στις πωλήσεις προς τους Ιταλούς πελάτες (απάντηση, παράρτημα 11). Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές, οι περισσότεροι από τους πελάτες επέλεξαν προμηθευτή του ΕΟΧ (Orkla-Exolon, Navarro, Norton, ESK).

(130) Εν πάση περιπτώσει, για τη διερεύνηση του ερωτήματος εάν οι εισαγωγές αποτελούν ένδειξη ευρύτερης γεωγραφικής αγοράς δεν αρκεί η απλή αξιολόγηση του μεγέθους του μεριδίου των εισαγωγών. Το σημαντικό ζητήμα είναι οι επιπτώσεις των εισαγωγών στον ανταγωνισμό και ειδικότερα το εάν οι εισαγωγές αποτελούν ένδειξη μιας ευρύτερης ολοκλήρωσης της αγοράς όσον αφορά τον καθορισμό τιμών και τις γενικές συνθήκες ανταγωνισμού. Πράγματι, το μερίδιο εισαγωγών αποτελούμενο από 14,4-15,0 % δεν αποτελεί ένδειξη μιας ευρύτερης αγοράς στην παρούσα υπόθεση. Πρώτον, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι εισαγωγές κατανέμονται ιδιαίτερα σε πολλές εταιρείες καμία από τις οποίες δεν έχει μερίδιο μεγαλύτερο του 2-3 % της αγοράς ΕΟΧ (κατ' αξία). Επιπλέον, κανείς από τους εισαγωγείς δεν διαθέτει ένα πλήρες φάσμα προϊόντων. Οι περιορισμένες επιπτώσεις των εισαγωγών αποδεικνύονται από την διαφορά στις τιμές και στις εξελίξεις των τιμών όπως εξετάσθηκε ανωτέρω. Οι εισαγωγές και η γενικότερη ροή του εμπορίου δεν προκάλεσαν επαρκείς επιπτώσεις ώστε να αρθούν οι διαφορές τιμών μεταξύ της Ιαπωνίας, της Βόρειας Αμερικής και του ΕΟΧ.

Συμπέρασμα

(131) Οι σημαντικές διαφορές στα χαρακτηριστικά και στην ποιότητα του προϊόντος, στα πρότυπα της βιομηχανίας, στα επίπεδα τιμών και στην εξέλιξη των τιμών αποτελούν συχνά ενδείξεις ότι οι σχετικές περιοχές δεν ανήκουν στην ίδια γεωγραφική αγορά. Επιπλέον, οι εισαγωγές δεν έχουν επιπτώσεις στον καθορισμό της τιμής του SiC για λειαντικά εντός του ΕΟΧ και δεν αποτελούν ένδειξη μιας ευρύτερης ολοκλήρωσης της αγοράς. Αντιθέτως, η μεγάλη πλειοψηφία των παραγωγών λειαντικών που ρωτήθηκαν

από την Επιτροπή ανέφεραν ότι εφόσον υλοποιηθεί η προτεινόμενη πράξη θα πρέπει να αναμένονται αυξήσεις των τιμών. Συνεπώς, η γεωγραφική αγορά αναφοράς για κόκκους κατεργασμένου SiC για λειαντικά θεωρείται ο ΕΟΧ.

Β.4. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για πυρίμαχα προϊόντα

(132) Σύμφωνα με τα μέρη, οι εισαγωγές κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα στον ΕΟΧ ανήλθαν κατά το 1995 σε [>5] εκατομμύρια Ecu. Τούτο αντιστοιχεί στο [10-15] % της αξίας της αγοράς που υπολόγισαν τα μέρη. Πάντως, με βάση τα συμπεράσματα από τις έρευνές της μεταξύ πελατών, εμπόρων και ανταγωνιστών στον κλάδο των πυρίμαχων υλικών στην Ευρώπη, η Επιτροπή εκτιμά ότι το 1995 οι εισαγωγές κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα ανήλθαν σε 3 εκατομμύρια Ecu περίπου. Τούτο αντιστοιχεί περίπου στο 6,6-6,9 % της αξίας (περίπου στο 9 % του όγκου) της αγοράς που υπολόγισε η Επιτροπή (βλέπε κατωτέρω).

(133) Τα μέρη εκτιμούν ότι οι παραγωγοί πυρίμαχων δεν αντιμετωπίζουν ουσιαστικά εμπόδια στην προμήθεια πυρίμαχου υλικού εκτός του ΕΟΧ. Επιπλέον, τα μέρη ανέφεραν παραδείγματα παραγωγών πυρίμαχων τελικών προϊόντων του ΕΟΧ οι οποίοι προμηθεύθηκαν επίσης πρώτες ύλες από την Βραζιλία κατά το 1996 ή δοκίμασαν ήδη και αποδέχθηκαν υλικό από την Κίνα. Πάντως, οι ίδιοι παραγωγοί τους οποίους ρώτησε η Επιτροπή, δήλωσαν ότι οι πηγές εκτός ΕΟΧ δεν είναι αξιόπιστες.

(134) Επιπλέον, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η εν λόγω αγορά φαίνεται περισσότερο κλειστή και από την αγορά του SiC για λειαντικά. Το SiC για πυρίμαχα προϊόντα παράγεται περισσότερο σύμφωνα με τις προδιαγραφές του πελάτη παρά σύμφωνα με τα πρότυπα FEPA όπως συμβαίνει με τα λειαντικά. Για τον λόγο αυτό το κατεργασμένο SiC για πυρίμαχα υλικά αποτελεί λιγότερο τυποποιημένο προϊόν συγκρινόμενο με το κατεργασμένο SiC για λειαντικά. Κατά συνέπεια η μικρή απόσταση από τους τελάτες θα μπορούσε να έχει μεγαλύτερη σημασία για τα πυρίμαχα προϊόντα απ' όσο για τα λειαντικά υλικά.

(135) Όπως συμβαίνει με την αγορά για λειαντικά, η αγορά του κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα είναι ο ΕΟΧ, για τους ίδιους βασικά λόγους. Συνεπώς, γίνεται παραπομπή στο τμήμα Β.3.

Β.5. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για άλλες βιομηχανικές χρήσεις

(136) Δεν απαιτείται επακριβής καθορισμός αυτής της γεωγραφικής αγοράς, διότι δεν υφίσταται πρόβλημα ανταγωνισμού ακόμη και με το στενότερο δυνατό ορισμό της αγοράς.

Γ. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Γ.1. Συνολικό μέγεθος όλων των αγορών SiC

(137) Κατά το 1995 οι συνολικές πωλήσεις SiC σε τελικούς χρήστες στη βιομηχανία του ΕΟΧ ανήλθαν περίπου σε 156 εκατομμύρια Ecu (210 000 τόνους). Το μεταλλουργικό SiC αναλογεί στο 50 % κατ' όγκο και στο 29 % κατ' αξία των συνολικών πωλήσεων SiC. Το κατεργασμένο κρυσταλλικό SiC αντιστοιχεί περίπου στο 51 % κατ' όγκο και στο 71 % κατ' αξία. Οι πωλήσεις κατεργασμένου SiC για λειαντικά αντιστοιχούσαν στο 37 % των συνολικών πωλήσεων SiC, ενώ οι πωλήσεις SiC για πυρίμαχα προϊόντα στο 29 % και οι πωλήσεις κατεργασμένου SiC για άλλες βιομηχανικές χρήσεις στο 5 % περίπου των συνολικών πωλήσεων SiC.

(138) Η Γερμανία αποτελεί, με μεγάλη διαφορά από τα άλλα κράτη, τη μεγαλύτερη αγορά SiC στον ΕΟΧ. Κατά το 1995 στην Γερμανία αναλογεί περίπου το [40-45] % της κατανάλωσης SiC στον ΕΟΧ. Η Ιταλία ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη αγορά με το [10-15] % της κατανάλωσης του ΕΟΧ, ακολουθούμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο ([10-15] %), τη Γαλλία ([10-15] %) και την Ισπανία ([5-10] %).

Γ.2. Προέλευση του SiC που καταναλώνεται στον ΕΟΧ

Παραγωγή του SiC στον ΕΟΧ

(139) Οι κλίβανοι που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ακατέργαστου SiC είναι απλοί από τεχνική άποψη και η τεχνολογία είναι γνωστή και εύκολα προσπελάσιμη. Τα μέρη εκτιμούν ότι η συνολική επένδυση που απαιτείται για την κατασκευή στον ΕΟΧ, μιας εντελώς νέας, [μεσαίου μεγέθους] εγκατάστασης κλιβάνων ανέρχεται περίπου σε [>40] εκατομμύρια Ecu, εξαιρουμένου του κόστους γηπέδων([58]). Το μεγαλύτερο μέρος της επένδυσης απαιτείται για την τήρηση των περιβαλλοντικών προδιαγραφών του ΕΟΧ. Για το λόγο αυτό, τα μέρη θεωρούν ότι στη Δυτική Ευρώπη τα εμπόδια στην είσοδο στην αγορά για την παραγωγή ακατέργαστου SiC είναι σχετικώς υψηλά λόγω των περιβαλλοντικών προδιαγραφών που επιβάλλονται για την παραγωγή SiC([59]). Η κατάσταση παρουσιάζεται διαφορετική στις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ και στις χώρες του τρίτου κόσμου συμπεριλαμβανομένης της Κίνας.

(140) Κατά τα τελευταία 10-15 έτη έγινε εκκαθάριση στον κλάδο SiC στον ΕΟΧ. Έκλεισαν εγκαταστάσεις και πραγματοποιήθηκαν εξαγορές. Το 1987 η Norton απέκτησε την Arendal Smelteverk AS στη Νορβηγία, αυξάνοντας έτσι κατά [>40 000] τόνους ανά έτος την υφιστάμενη παραγωγική ικανότητά της στο Lillesand που είναι [>20 000] τόνοι ανά έτος. Το 1992 ο ιταλός

([58]) Σελίδα 71 της κοινοποίησης.
([59]) Σελίδα 71 της κοινοποίησης.

παραγωγός Samatec SA, θυγατρική του ομίλου ENI έκλεισε τις δύο εγκαταστάσεις κλιβάνων (30 000 τόνους) που διέθετε και μείωσε τις δραστηριότητές του ώστε να μετατραπεί σε εταιρεία επεξεργασίας ακατέργαστου SiC. Το 1994 όμως έπαυσε η δραστηριότητα αυτή λόγω προσπαθειών να επικεντρωθεί η εταιρεία σε βασικές δραστηριότητες. Κατά το 1992, η γαλλική εταιρεία Péchiney Électrométallurgie (ικανότητας 18 000 τόνων ανά έτος) έπαυσε πλήρως της παραγωγή SiC. Το 1993 η εταιρεία Alusuisse-Lonza απεσύρθη από την αγορά αφού έκλεισε την εγκατάσταση παραγωγής που διέθετε στο Waldshut της Γερμανίας, ικανότητας 20 000 τόνων ανά έτος και πούλησε την ελβετική θυγατρική της Lonza G+T στην Timcal AG.

(141) Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έρευνας της Επιτροπής φαίνεται ιδιαίτερα απίθανο να επανεισέλθουν στην αγορά SiC οι παραγωγοί οι οποίοι έχουν παύσει ήδη τις δραστηριότητές τους στον κλάδο του SiC, διότι οι εταιρείες αυτές πώλησαν ή κατέστρεψαν τις εγκαταστάσεις παραγωγής SiC που διέθεταν. Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι, στο ορατό μέλλον, δεν είναι ιδιαίτερα πιθανή η είσοδος νέων ανταγωνιστών στην αγορά για την παραγωγή ακατέργαστου SiC, άποψη που συμμερίζονται επίσης τα μέρη([60]). Αιτία για την εκκαθάριση του κλάδου του SiC στον ΕΟΧ υπήρξε ένας συνδυασμός παραγόντων που περιλάμβανε τις μεγαλύτερες περιβαλλοντικές απαιτήσεις και τις φθηνές εισαγωγές μεταλλουργικού SiC από την Κίνα και την Ανατολική Ευρώπη.

(142) Το κλείσιμο της παραγωγικής ικανότητας κλιβάνων σημαίνει ότι η παραγωγή SiC στον ΕΟΧ είναι μικρότερη από την συνολική ζήτηση. Πάντως, παρά την εκκαθάριση στον κλάδο, το 85 % περίπου του κρυσταλλικού SiC που καταναλίσκεται στον ΕΟΧ εξακολουθεί να παράγεται στον ΕΟΧ. Η παραγωγική ικανότητα των κλιβάνων των κυριοτέρων παραγωγών εμφανίζεται στο παράρτημα I([61]). Στη Δυτική Ευρώπη (ΕΟΧ μαζί με την Ελβετία) η συνολική παραγωγική ικανότητα κλιβάνων ανερχόταν το 1995 σε [>175 000] τόνους. Τα μέρη διαθέτουν το [>60] % αυτής της παραγωγικής ικανότητας. Από το παράρτημα I φαίνεται επίσης ότι υπάρχει μεγάλη παραγωγική ικανότητα SiC στην Ανατολική Ευρώπη και στην Κίνα.

Οι κύριοι παραγωγοί του SiC που καταναλώνεται στον ΕΟΧ

(143) Η Saint-Gobain λειτουργεί εγκαταστάσεις παραγωγής και επεξεργασίας στη Νορβηγία (Norton). Επιπλέον, διαθέτει εγκατάσταση επεξεργασίας πυρίμαχων υλικών στο Βέλγιο (Intermat). Η Saint-Gobain είναι η ισχυρότερη εταιρεία παραγωγής και επεξεργασίας SiC και η εταιρεία με τις μεγαλύτερες δυνατότητες στη Δυτική Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο. Διαθέτει το [>30] % της παραγωγικής ικανότητας της Δυτικής Ευρώπης. Η Saint-Gobain διαθέτει επίσης σημαντικές επιχειρήσεις εκτός Ευρώπης. Έτσι αποτελεί το μεγαλύτερο παραγωγό SiC της Βόρειας Αμερικής και διαθέτει μια εγκατάσταση παραγωγής στη Βενεζουέλα (Industrial Norton de Venezuela) που καλύπτει κυρίως την αγορά της Βόρειας Αμερικής. Σήμερα κατασκευάζει επίσης μια εγκατάσταση επεξεργασίας στην Κίνα για να καλύψει τις εκβιομηχανιζόμενες χώρες του Ειρηνικού, ενώ διαθέτει μερίδιο σε μια ινδική κοινοπραξία (Grindwell Norton Ltd.) και σχεδιάζει την κατασκευή μιας εγκατάστασης κλιβάνων στην Κίνα. Η Saint-Gobain ακολουθεί μια στρατηγική σε παγκόσμιο επίπεδο για τις δραστηριότητές της στον τομέα του SiC και σύμφωνα με το στρατηγικό της σχέδιο σκοπεύει να αποκτήσει παγκοσμίως ηγετική θέση στην παραγωγή SiC.

(144) Η Saint-Gobain αποτελεί έναν πολύ εξελιγμένο παραγωγό SiC, ιδίως σε υψηλής ποιότητας και εξειδικευμένα προϊόντα. Η Saint-Gobain κατάφερε να διατηρήσει την αποδοτικότητα των επιχειρήσεών της στον κλάδο του SiC παρά τη μείωση της τιμής του μεταλλουργικού SiC από την αρχή της δεκαετίας του 1990. Η εταιρεία είναι κάθετα ολοκληρωμένη και διαθέτει μεταγενέστερο στάδιο παραγωγής λειαντικών και πυρίμαχων προϊόντων. Αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους ευρωπαίους παραγωγούς λειαντικών και πυρίμαχων τελικών προϊόντων.

(145) Η Wacker-Chemie (ESK) διαθέτει την μεγαλύτερη στον κόσμο εγκατάσταση παραγωγής στο Delfzijl στην Ολλανδία. Η εταιρεία διαθέτει εγκαταστάσεις επεξεργασίας στο Grefrath και το Kempten της Γερμανίας. Οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας της ESK για λεπτόκοκκο SiC στο Kempten, της Γερμανίας, θα διατεθούν στη νέα κοινή επιχείρηση με μια συμφωνία παραγωγής. Μέχρι την έναρξη παραγωγής της παρούσας κοινής επιχείρησης, πρέπει να έχει πουλήσει τα συμφέροντά της στην αμερικανική εταιρεία παραγωγής Exolon-ESK (βλέπε τμήμα II ανωτέρω). Η ESK (εξαιρουμένης της Orkla-Exolon) διαθέτει το [<40] % περίπου της παραγωγικής ικανότητας κλιβάνων στη Δυτική Ευρώπη.

(146) Όπως η Saint-Gobain, και η ESK είναι ένας ιδιαίτερα εξελιγμένος παραγωγός SiC. Πάντως, η εταιρεία παράγει επίσης μεγάλες ποσότητες μεταλλουργικού SiC λόγω της τεχνολογίας παραγωγής που χρησιμοποιείται στους μεγάλους κλιβάνους στο Delfzijl. Τούτο αποτελεί έναν από τους λόγους για τους οποίους η συνολική αποδοτικότητα των δραστηριοτήτων της ESK στον τομέα του SiC δέχθηκε, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, πιέσεις από τις φθηνές εισαγωγές μεταλλουργικού SiC από την Κίνα και από την Ανατολική Ευρώπη. Η ESK είναι περισσότερο ευάλωτη σε τέτοιες εισαγωγές απ' όσο η Saint-Gobain, διότι η τεχνολογία παραγωγής της εγκατάστασης της ESK στο Delfzijl την υποχρεώνει να παράγει [...] % μεταλλουργικό SiC, έναντι 20 % περίπου που παράγεται συνήθως σε άλλες ευρωπαϊκές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τους παραδοσιακούς κλιβάνους Acheson.

(147) Συγκρινόμενη με άλλους ευρωπαίους παραγωγούς, η ESK διαθέτει το πλεονέκτημα ότι έχει ήδη επιλύσει τα περισσότερα από τα περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετώπιζε. Κατά το 1973, η ESK ανέπτυξε

([60]) Σελίδα 70 της κοινοποίησης.
([61]) Το παράρτημα I περιέχει επιχειρηματικά απόρρητα και, για το λόγο αυτό, δεν περιλαμβάνεται στην προς δημοσίευση έκδοση.

κλιβάνους SiC στους οποίους τα αέρια που παράγονται κατά την διαδικασία κλιβανισμού συλλέγονται και επαναχρησιμοποιούνται για την παραγωγή ενέργειας. Πάντως, η επένδυση για την προστασία του περιβάλλοντος δημιούργησε στην εταιρεία, από την άλλη πλευρά, ένα σχετικό μειονέκτημα κόστους. Σήμερα αποτελεί έναν από τους παραγωγούς με το μεγαλύτερο κόστος εντός του ΕΟΧ.

(148) Η Orkla-Exolon της Νορβηγίας ανήκει κατά 50 % στο νορβηγικό συγκρότημα Orkla και κατά 50 % στην Exolon-ESK των Ηνωμένων Πολιτειών. Η εταιρεία είναι μικρός παραγωγός που διαθέτει το 9 % της παραγωγικής ικανότητας της Δυτικής Ευρώπης. Γενικά, η Orkla-Exolon παράγει SiC ποιότητας αντίστοιχης αυτής της ESK και της Saint-Gobain.

(149) Η Orkla-Exolon είναι μικρή επιχείρηση με 100 περίπου εργαζόμενους. Διαθέτει περιορισμένους πόρους για την ανάπτυξη του προϊόντος και συχνά αναγκάζεται να χρησιμοποιεί εξωτερικούς εμπειρογνώμονες για να αντιμετωπίσει τεχνικά προβλήματα, διότι η εταιρεία δεν διαθέτει τέτοια εμπειρία. Η Orkla-Exolon έχει πολύ μικρό μέγεθος για να παράγει το πλήρες φάσμα SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα. Η εταιρεία είναι υποχρεωμένη να εστιάζει σε ειδικά τμήματα της αγοράς λειαντικών και πυρίμαχων προϊόντων για να βελτιστοποιήσει τη χρήση των περιορισμένων πόρων της.

(150) Η Orkla-Exolon δεν αναγκάσθηκε, μέχρι στιγμής, να αντιμετωπίσει περιβαλλοντικά προβλήματα. Πάντως, στο μέλλον θα είναι υποχρεωμένη να πραγματοποιήσει επενδύσεις με σκοπό να μειώσει το επίπεδο ρύπανσης από την παραγωγή της. Η Orkla-Exolon βρίσκεται σε καλή οικονομική κατάσταση και ήταν σε θέση να χρηματοδοτήσει το μεγαλύτερο μέρος των επενδύσεών της από εσωτερικές πηγές.

(151) Η Navarro της Ισπανίας αποτελεί μια οικογενειακή επιχείρηση που παράγει ηλεκτρικό ρεύμα σε υδροηλεκτρικά έργα. Μολονότι αποτελεί παραγωγό του ιδίου περίπου μεγέθους με την Orkla-Exolon, η δραστηριότητά της στο χώρο του SiC δεν θεωρείται κύρια δραστηριότητα. Η κύρια δραστηριότητα της εταιρείας είναι η παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος στο υδροηλεκτρικό της έργο. Για τον λόγο αυτό, το επίπεδο παραγωγής SiC εξαρτάται από τις ποσότητες νερού που παραμένουν διαθέσιμες στους ταμιευτήρες της αφού καλύψει τις υποχρεώσεις της για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος.

(152) Η Timcal είναι ελβετική εταιρεία παραγωγής SiC και ανήκει στην καναδοβελγική εταιρεία Imétal SA. Η Timcal ανέλαβε τις εγκαταστάσεις κλιβανισμού SiC της Lonza G+T στο Bodio της Ελβετίας, το 1994. Πάντως, η Timcal δεν παράγει κυρίως SiC αλλά περισσότερο συνθετικό γραφίτη και παράγει SiC μόνο ως υποπροϊόν. Η εταιρεία δεν διαθέτει εγκαταστάσεις παραγωγής για την παραγωγή κόκκων SiC για λειαντικά σύμφωνα με τα πρότυπα της FEPA και δεν διεθέτει εγκαταστάσεις για την εν συνεχεία χημική επεξεργασία. Πάντως η Timcal δεν παράγει κόκκους διαβαθμισμένου SiC με περιεκτικότητα σε SiC μεγαλύτερη από 95 % που χρησιμοποιούνται σε λειαντικές και πυρίμαχες εφαρμογές όπου απαιτείται χονδρόκοκκο SiC, για παράδειγμα πριονοκορδέλες για την κατεργασία φυσικής πέτρας.

(153) Η Mineralien Werke Kuppenheim (MWK) αποτελεί γερμανική εταιρεία επεξεργασίας λειαντικών και πυρίμαχων υλικών συμπεριλαμβανομένου και του SiC και διαθέτει εγκαταστάσεις επεξεργασίας στο Düsseldorf και στο Kuppenheim. Η εταιρεία εισάγει σημαντικές ποσότητες ακατέργαστου (κρυσταλλικού) SiC από παραγωγούς της Ανατολικής Ευρώπης και επεξεργάζεται το υλικό που θα χρησιμοποιηθεί σε λειαντικά και σε πυρίμαχα προϊόντα. Εκτός τούτου, η MWK εισάγει κατεργασμένο SiC από τη Ρωσία και το διαθέτει απευθείας σε τελικούς χρήστες. Η εταιρεία δεν διαθέτει εγκαταστάσεις χημικής επεξεργασίας και κοσκινίσματος με νερό. Σήμερα η MWK μπορεί μόνον να επεξεργασθεί κόκκους SiC για λειαντικά σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-F και δεν διαθέτει εγκαταστάσεις επεξεργασίας λεπτόκοκκου υλικού.

(154) Η Treibacher Schleifmittel αποτελεί θυγατρική του αυστριακού ομίλου Wienerberger. Η εταιρεία κατέχει το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου της σλοβένικης εταιρείας Treibacher Schleifmittel d.o.o. (πρώην Tovarna Dusika) στη Ruse και της Treibacher Schleifmittel Corporation στις ΗΠΑ. Η Treibacher παράγει αποκλειστικά ηλεκτρικά τηγμένο οξείδιο του αργιλίου. Η εταιρεία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανταγωνιστής στην αγορά SiC διότι αποφάσισε να σταματήσει τις δραστηριότητες παραγωγής και επεξεργασίας SiC. Η εν λόγω στρατηγική απόφαση οδήγησε στο κλείσιμο της γραμμής παραγωγής SiC στη Ruse το 1995 και της παραγωγής SiC στους καταρράκτες του Νιαγάρα στις ΗΠΑ το 1994. Η Treibacher σήμερα πωλεί μόνο μικρές ποσότητες SiC στον ΕΟΧ που προέρχονται από αποθέματα στη Ruse.

(155) Η Washington Mills των ΗΠΑ αποτελεί εργοστάσιο επεξεργασίας λειαντικών και πυρίμαχων υλικών μεταξύ των οποίων και το SiC. Στην Ευρώπη η εταιρεία αναπτύσσει δραστηριότητα στο Ηνωμένο Βασίλειο μέσω της θυγατρικής της, της Washington Mills Electro Minerals Ltd. Η εταιρεία αυτή, μολονότι αποτελεί μεγάλο παραγωγό οξειδίου του αργιλίου, είναι απλώς μικρός προμηθευτής SiC, κυρίως σε πελάτες εντός του Ηνωμένου Βασιλείου. Η εταιρεία δεν παράγει ακατέργαστο SiC, αλλά αγοράζει ημικατεργασμένο υλικό, κυρίως από τα μέρη, ιδίως από τη Norton και το επεξεργάζεται ανάλογα με τις απαιτήσεις των πελατών της. Επιπλέον, αναπτύσσει επίσης δραστηριότητα ως διανομέας της Norton για το SiC στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Ο ανταγωνισμός από τις εισαγωγές είναι οριακός

(156) Η Κίνα εξελίχθηκε στη χώρα με τη μεγαλύτερη παραγωγή SiC στον κόσμο σε όρους ποσότητας. Τα μέρη εκτιμούν ότι η κινεζική παραγωγική ικανότητα ανέρχεται συνολικά σε 375 000 τόνους ανά έτος. Σύμφωνα με τα μέρη, υπάρχουν περισσότερα από 120 εργοστάσια. Τα περισσότερα είναι πολύ μικρά με ικανότητα κλιβάνων 1 000 έως 10 000 τόνων ανά έτος. Τα δύο μεγαλύτερα εργοστάσια έχουν μέγιστη

παραγωγική ικανότητα μόνο 15 000 τόνους ακατέργαστου SiC([62]) ανά έτος. Η κινεζική παραγωγή SiC αποτελείται κατά το μεγαλύτερο ποσοστό της από μεταλλουργικό SiC. Οι περισσότεροι κινέζοι παραγωγοί αναπτύσσουν επίσης δραστηριότητα στην παραγωγή λειαντικών και πυρίμαχων προϊόντων. Κατά συνέπεια, σημαντικό τμήμα της παραγωγής τους προορίζεται για εσωτερική κατανάλωση.

(157) Οι εταιρείες της Ανατολικής Ευρώπης εφοδίασαν την αγορά του ΕΟΧ με μεταλλουργικό, κυρίως, SiC. Υπάρχουν δύο μεγάλοι παραγωγοί και αρκετοί μικρότεροι. Στους δύο μεγαλύτερους παραγωγούς, στην ZAC (κοινοπραξία της INEC) στο Zaporoszhje της Ουκρανίας και στην AS Volzhsky Abrasives της Ρωσίας, αντιστοιχεί το 70 % της παραγωγικής ικανότητας κλιβάνων και το 60 % της παραγωγής των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης([63]). Μικρότεροι παραγωγοί είναι η Moravitkarbo στη Δημοκρατία της Τσεχίας και η Korund SA στο Kolo της Πολωνίας.

(158) Λατινική Αμερική: Υπάρχουν έξι μικροί ανεξάρτητοι παραγωγοί. Οι σημαντικότεροι είναι η Casil στη Βραζιλία (32 000 τόνοι ανά έτος)([64]), η Electrometalurgia de Veracruz SA στο Μεξικό (20 000 τόνοι ανά έτος), η SiCVen στη Βενεζουέλα (22 000 τόνοι ανά έτος) και η Saint-Gobain στη Βενεζουέλα ([15 000-20 000] τόνοι ανά έτος). Πάντως, κανείς από τους παραγωγούς αυτούς δεν ανέπτυξε σημαντική δραστηριότητα στην Ευρώπη. Κατά το παρελθόν οι εισαγωγές στον ΕΟΧ από την Νότια Αμερική ήταν πολύ μικρές.

(159) Βόρεια Αμερική: Οι δύο κύριοι παραγωγοί στη Βόρεια Αμερική είναι η Exolon-ESK και η Saint-Gobain. Η Treibacher Schleifmittel έπαυσε την παραγωγή SiC στο εργοστάσιό της στους καταρράκτες του Νιαγάρα και παράγει αποκλειστικά τηγμένο οξείδιο του αργιλίου. Η Washington Mills των ΗΠΑ διαθέτει μόνο περιορισμένες εγκαταστάσεις επεξεργασίας SiC και αγοράζει μέρος του ακατέργαστου SiC που χρειάζεται από τη Norton. Κατά το παρελθόν οι εισαγωγές στον ΕΟΧ από τη Βόρεια Αμερική ήταν πολύ μικρές.

(160) Ιαπωνία: Οι δύο κύριοι παραγωγοί είναι η Pacific Rundum και η Yakushima Denko. Η Pacific Rundum εξειδικεύεται στην παραγωγή SiC για πυρίμαχα προϊόντα. Τουλάχιστον ο ένας από τους παραγωγούς αυτούς μείωσε την παραγωγή ακατέργαστου προϊόντος και σήμερα εισάγει ακατέργαστο προϊόν από την Κίνα το οποίο υφίσταται περαιτέρω επεξεργασία στην Ιαπωνία. Εκτός από τους δύο αυτούς παραγωγούς, στην Ιαπωνία αναπτύσσουν δραστηριότητα μερικές επιχειρήσεις επεξεργασίας, ιδίως η Nanko Abrasives Co., η Showa Denko και η Fujimi Inc. Σύμφωνα με τα μέρη, η Fujimi και η Nanko εισάγουν χονδρόκοκκο υλικό από κινέζους παραγωγούς και το μετατρέπουν σε λεπτόκοκκο υλικό στις δικές τους εγκαταστάσεις επεξεργασίας([65]). Οι παραγωγοί της Ιαπωνίας εξήγαγαν κατά το παρελθόν μόνον πολύ μικρές ποσότητες ειδικών προϊόντων, κυρίως στις ΗΠΑ. Το σύνολο των εισαγωγών στην ΕΕ από την Ιαπωνία κατά το 1995 ανήλθε μόνο σε 104 τόνους.

Συμπέρασμα

(161) Είναι σαφές ότι, ύστερα από την προτεινόμενη πράξη, τα μέρη θα καταστούν ο μεγαλύτερος προμηθευτής SiC στην αγορά του ΕΟΧ. Τα μέρη θα ελέγχουν σχεδόν το 75 % της παραγωγικής ικανότητας κλιβάνων SiC στη Δυτική Ευρώπη.

Γ.3. Καρβίδιο του πυριτίου για μεταλλουργικές χρήσεις

(162) Σύμφωνα με τα μέρη, οι παγκόσμιες πωλήσεις μεταλλουργικού SiC ανήλθαν σε [>135] εκατομμύρια Ecu ([<400 000] τόνοι) κατά το 1995. Το μεταλλουργικό SiC αποτελούσε το [>50] % σε ποσότητα και το [<30] % σε αξία των συνολικών πωλήσεων SiC στον κόσμο. Από το 1993 οι πωλήσεις μειώθηκαν κατά 16 %. Οι πωλήσεις μεταλλουργικού SiC στον ΕΟΧ κατά το 1995 αναλογούσαν περίπου στο [<30] % των παγκόσμιων πωλήσεων SiC.

(163) Σύμφωνα με τα μέρη, το συνδυασμένο μερίδιό τους στην αγορά κατά το 1995 ήταν περίπου ([<20] % των παγκόσμιων πωλήσεων μεταλλουργικού SiC. Στην Κίνα αντιστοιχεί το 36,8 %, στη Ρωσία το 8,3 %, στην Exolon-ESK το [5-10] % και σε ορισμένους άλλους παραγωγούς λιγότερο από το 5 %.

(164) Η παρουσία πολυάριθμων ανταγωνιστών στην παγκόσμια αγορά εξασφαλίζει συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού. Στην εν λόγω αγορά οι εταιρείες της Κίνας αποτελούν μόνιμο ανταγωνιστή. Η κοινοποιηθείσα πράξη δεν θα οδηγήσει στη δημιουργία ή στην ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης στην εν λόγω αγορά.

Γ.4. Ακατέργαστο κρυσταλλικό καρβίδιο του πυριτίου

(165) Σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, οι συνολικές πωλήσεις ακατέργαστου SiC στον ΕΟΧ ανήλθαν περίπου σε 11,2 εκατομμύρια Ecu (23 842 τόνοι). Οι εισαγωγές ανήλθαν περίπου σε 9,2 εκατομμύρια Ecu (21 284 τόνοι) και οι πωλήσεις ακατέργαστου SiC (μη δεσμευμένου) από παραγωγούς εντός του ΕΟΧ ανήλθαν σε 2 052 εκατομμύρια Ecu (2 558 τόνοι). Τα μέρη εισήγαγαν κατά το 1995 συνολικά [...] τόνους (αξίας [...] εκατομμυρίων Ecu) ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC, το περισσότερο από το οποίο για δική τους χρήση στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας που διαθέτουν. Πάντως, οι πωλήσεις ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC που πραγματοποίησαν τα μέρη (που δεν προορίζεται για εσωτερική χρήση από τις επιχειρήσεις) αντιστοιχούν μόνο στο [...] % της αξίας της αγοράς.

([62]) Κοινοποίηση, παράρτημα 39.
([63]) Κοινοποίηση, παράρτημα 39.
([64]) Το στοιχείο αυτό καθώς και αυτά που ακολουθούν αποτελούν εκτίμηση των μερών.
([65]) Βλέπε επιστολή των μερών της 14ης Οκτωβρίου 1996, παράρτημα 9.

(166) Τα μέρη δεν είναι μόνο οι μεγαλύτεροι μεμονωμένοι εισαγωγείς ακατέργαστου SiC, αλλά είναι επίσης, οι μεγαλύτεροι παραγωγοί ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC στη Δυτική Ευρώπη (βλέπε κατωτέρω πίνακα 4). Πάντως, το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής χρησιμοποιείται από τα μέρη για την επεξεργασία του SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα. Συνεπώς, εκτός από το εισαγόμενο υλικό υπήρξαν μικρές μόνο πωλήσεις ακατέργαστου SiC από ευρωπαίους προμηθευτές στην αγορά και τα μέρη διαθέτουν μικρό μόνο μερίδιο στην εν λόγω αγορά. Το μεγαλύτερο τμήμα από τις περιορισμένες ποσότητες ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC που εισήχθη στον ΕΟΧ προήλθε από τις ΗΠΑ (αποθέματα του στρατού των ΗΠΑ), το Μεξικό, τη Ρωσία, τη Βενεζουέλα, την Κίνα, τη Ρουμανία και την Ελβετία.

(167) Το ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC πωλείται μόνο ως ενδιάμεσο προϊόν για την επεξεργασία κόκκων SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα. Λόγω του μεγάλου μεριδίου των εισαγωγών και του γεγονότος ότι τα μέρη έχουν μικρές μόνο δραστηριότητες στην εμπορία ακατέργαστου SiC που δεν προορίζεται για δική τους χρήση, η Επιτροπή θεωρεί ότι η προτεινόμενη πράξη δεν πρόκειται να δημιουργήσει ή να ενισχύσει δεσπόζουσα θέση στην αγορά ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC.

Πίνακας 4

Παραγωγή και εισαγωγές ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC στον ΕΟΧ το 1995
(συμπεριλαμβανομένης και της εσωτερικής κατανάλωσης)

Προμηθευτές	Μαύρο SiC		Πράσινο SiC	
	(τόνοι)	(%)	(τόνοι)	(%)
Norton, Νορβηγία (Saint-Gobain)	[>40 000]	[<35]	[>10 000]	[>60]
ESK, Γερμανία	[<30 000]	[>20]	[<5 000]	[<25]
Σύνολο μερών	**[<70 000]**	**[50-60]**	**[<20 000]**	**[80-90]**
Navarro, Orkla-Exolon	<35 000	[25-30]	<2 500	[10-20]
Εισαγωγές (συμπεριλαμβανομένης της Timcal)	[>20 000]	[<20]	[0]	[0]
Σύνολο	**<125 511**	**100,1**	**<19 939**	**100,0**

Πηγή: Αποτελέσματα έρευνας της Επιτροπής, εν μέρει εκτιμήσεις.
Σημείωση 1: Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Saint-Gobain (Intermat) κατά το 1995 ήταν [...].
Σημείωση 2: Η Navaro, η Orkla-Exolon και η Timcal δεν έχουν μερίδιο μεγαλύτερο του 12,5 %.

Γ.5. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για λειαντικά

Μέγεθος της αγοράς

(168) Σύμφωνα με τα μέρη, οι πωλήσεις κατεργασμένου SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ ανήλθαν το 1995 σε [>60] εκατομμύρια Ecu ([>55 000] τόνοι). Στη Γερμανία αντιστοιχεί περίπου το [25-30] % του συνόλου της αγοράς του ΕΟΧ, στην Ιταλία το [20-25] %, στη Γαλλία το [15-20] %, στο Ηνωμένο Βασίλειο το [10-15] % και στην Ισπανία το [5-10] %.

(169) Η Επιτροπή διαφωνεί με την εκτίμηση των μερών για το μέγεθος της αγοράς. Με βάση την έρευνά της μεταξύ όλων των παραγωγών και των εταιρειών επεξεργασίας στον ΕΟΧ, μεταξύ των κυριότερων εμπόρων και εισαγωγέων και μεταξύ 67 παραγωγών λειαντικών, η Επιτροπή εκτιμά ότι το σύνολο των πωλήσεων κατεργασμένου SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ ανέρχεται κατά το 1995 σε 57 εκατομμύρια Ecu (45 409 τόνοι)([66]). Οι εκτιμήσεις της Επιτροπής, αν και σημαντικά μικρότερες από την εκτίμηση των μερών για το μέγεθος της αγοράς, είναι σε όρους

([66]) Αρχικά η Επιτροπή άθροισε τα στοιχεία πωλήσεων των μερών και των άλλων κυρίων προμηθευτών Orkla-Exolon, Navarro, MWK, Timcal, Washington Mills, H. C. Stark και Frank & Schulte. Κατόπιν, η Επιτροπή αφαίρεσε τις ποσότητες που έχουν ληφθεί υπόψη δύο φορές και οι οποίες προέρχονται από πωλήσεις μεταξύ των προμηθευτών. Τέλος, η Επιτροπή πρόσθεσε τα στοιχεία των εισαγωγών που υπολόγισε, όπως εξηγείται στο τμήμα Β, λαμβάνοντας υπόψη ότι στο σύνολο των εισαγωγών περιλαμβάνονται οι πωλήσεις της Timcal στον ΕΟΧ.

αξίας σημαντικά υψηλότερες από τις εκτιμήσεις που παρείχαν άλλοι προμηθευτές(67).

Θέση που έχουν τα μέρη στην αγορά

(170) Μερίδια αγοράς: Κατά το 1995 η Saint-Gobain είχε στον ΕΟΧ μερίδιο αγοράς [30-40] % περίπου. Η ESK είχε μερίδιο αγοράς περίπου [20-30] % (κατ' αξία)(68). Μετά τη συγκέντρωση τα μέρη θα επιτύχουν ένα συνδυασμένο μερίδιο περίπου [60-70] % της αγοράς SiC για λειαντικά. Έτσι, τα μέρη θα έχουν μερίδιο αγοράς το οποίο θα είναι κατά περισσότερο από οκτώ φορές μεγαλύτερο από το μερίδιο αγοράς του αμέσως επόμενου ανταγωνιστή τους (βλέπε παράρτημα ΙΙ).

(171) Ο αμέσως επόμενος ανταγωνιστής που αναπτύσσει δραστηριότητα στον ΕΟΧ είναι η γερμανική εταιρεία επεξεργασίας MWK που έχει μερίδιο αγοράς μικρότερο από 8 %, ακολουθούμενη από τη νορβηγική εταιρεία παραγωγής Orkla-Exolon (<7 %) και την ισπανική εταιρεία παραγωγής Navarro (<5 %). Όλοι οι άλλοι προμηθευτές έχουν μερίδιο αγοράς μικρότερο από 3 %.

(172) Ικανότητα επεξεργασίας: Κατά το 1995, στον ΕΟΧ η συνολική ικανότητα επεξεργασίας κόκκων σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-F ήταν, το πολύ, [80 000-85 000] τόνοι ανά έτος περίπου και η ικανότητα επεξεργασίας κόκκων σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P ήταν, το πολύ, περίπου [40 000-50 000] τόνοι ανά έτος(69). Περίπου το [80-90] % της συνολικής ικανότητας χρησιμοποιείται για την επεξεργασία χονδρόκοκκου υλικού σύμφωνα με τα πρότυπα FEPA, ενώ λιγότερο από το [10-20] % μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επεξεργασία λεπτόκοκκου υλικού σύμφωνα με το πρότυπο FEPA. Πάντως, όπως φαίνεται από τον πίνακα 5 κατωτέρω, τα μέρη είναι κατά βάση οι μόνοι παραγωγοί κόκκων σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P και με μεγάλη διαφορά οι μεγαλύτεροι παραγωγοί λεπτόκοκκου υλικού σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P. Παρά το ότι είναι τεχνικά δυνατόν να παραχθούν κόκκοι σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P και σύμφωνα με το FEPA-F με τον ίδιο, κατά το μάλλον ή ήττον, εξοπλισμό η παραγωγή κόκκων FEPA-P απαιτεί την τήρηση πολύ αυστηρών προδιαγραφών σχετικά με την ανάλυση κοσκίνου και άλλες φυσικές και χημικές ιδιότητες. Η αλλαγή από το πρότυπο FEPA-F στο FEPA-P (ή αντίθετα) θα απαιτούσε αλλαγές στα κόσκινα. Για τους λόγους αυτούς όλοι οι προμηθευτές που ρώτησε η Επιτροπή παράγουν κόκκους FEPA-F και FEPA-P σε διαφορετικές γραμμές παραγωγής. Σήμερα, μόνον τα μέρη είναι πρακτικά σε θέση να παράγουν ταυτόχρονα και τα δύο είδη κόκκων, διότι διαθέτουν σαφώς τις μεγαλύτερες και πλέον εξελιγμένες εγκαταστάσεις επεξεργασίας στον ΕΟΧ.

(173) Έρευνα και ανάπτυξη: Γενικά, η έρευνα και ανάπτυξη έχει μικρότερη σημασία για την παραγωγή και την επεξεργασία SiC για λειαντικά. Για το λόγο αυτό, τα μέρη δεν επενδύουν περισσότερο από το [<1] % του ετήσιου κύκλου εργασιών τους σε έρευνα και ανάπτυξη. Πάντως, στον τομέα της αγοράς λεπτόκοκκου υλικού, όπου το ακατέργαστο SiC καθαρίζεται σε SiC μεγάλης καθαρότητας και σε εξαιρετικές ποιότητες για ειδικές χρήσεις, το ποσοστό αυτό είναι υψηλότερο. Εν πάση περιπτώσει, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος των ανταγωνιστών που παραμένουν ύστερα από την πράξη, φαίνεται σαφές ότι τα μέρη θα προηγούνται τεχνολογικά στην παραγωγή κόκκων SiC για λειαντικά. Η Norton θεωρεί ήδη τον εαυτό της ως εταιρεία με αναγνωρισμένη ηγετική θέση από τεχνολογική άποψη(70).

(174) Επιπλέον, η έρευνα και ανάπτυξη διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στα μεταγενέστερα στάδια της παραγωγής λειαντικών τελικών προϊόντων όπου υφίσταται σταθερός ρυθμός εμφάνισης νέων προϊόντων και ποικιλιών προϊόντων. Οι προμηθευτές SiC για λειαντικά μπορούν να επωφεληθούν από τη γνώση που αποκτούν στην αγορά των λειαντικών προϊόντων, διότι αυτή τους επιτρέπει να προσαρμόσουν ευκολότερα τη δική τους παραγωγή λειαντικών υλικών στις εξελίξεις των μεταγενέστερων σταδίων της αγοράς. Η Saint-Gobain αποτελεί ηγετικό παράγοντα στα μεταγενέστερα στάδια της αγοράς για τα τελικά λειαντικά προϊόντα. Η κάθετη ολοκλήρωσή της παρέχει ένα πλεονέκτημα σε σχέση με τους μη ολοκληρωμένους ανταγωνιστές της στην αγορά του SiC για λειαντικά. Η Saint-Gobain είναι ο μόνος κάθετα ολοκληρωμένος παραγωγός SiC σε κόκκους για λειαντικά στη Δυτική Ευρώπη.

Υφιστάμενος ανταγωνισμός

(175) Όσον αφορά την αγορά SiC σε κόκκους για λειαντικά, η Orkla-Exolon και η Navarro είναι οι μόνοι σημαντικοί ανταγωνιστές που παράγουν οι ίδιοι ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC. Πάντως, οι εν λόγω εταιρείες δεν παράγουν το πλήρες φάσμα προϊόντων. Καμία από αυτές δεν παράγει λεπτόκοκκο υλικό σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P, ενώ η Navarro παράγει μόνο πολύ περιορισμένη ποσότητα χονδρόκοκκου υλικού σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P. Όσον αφορά το πράσινο SiC, η Orkla-Exolon είναι ο μόνος άλλος παραγωγός στη Δυτική Ευρώπη, αλλά σε περιορισμένο μόνο βαθμό. Αντιθέτως, τα μέρη αποτελούν τους μόνους σχεδόν παραγωγούς κόκκων σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P στον ΕΟΧ. Επιπλέον, είναι οι σημαντικότεροι παραγωγοί πράσινου SiC εντός, αλλά και εκτός του ΕΟΧ.

(67) Η Orkla-Exolon υπολόγισε ότι το σύνολο της αγοράς κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα ανερχόταν κατά το 1995 σε 46 000 περίπου τόνους. Σύμφωνα με την Treibacher το σύνολο της αγοράς ήταν περίπου 45 000 τόνοι (45 εκατομμύρια Ecu). Η Navaro εκτιμά ότι το σύνολο της αγοράς ανέρχεται σε 44,6 περίπου εκατομμύρια Ecu.

(68) Η Επιτροπή αναφέρει εύρος των μεριδίων αγοράς διότι θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι η ποσότητα (ή, αντίστοιχα, η αξία) του συνόλου της αγοράς των εισαγωγών ήταν 7,2 % μεγαλύτερη όπως υπολογίσθηκε με βάση τις έρευνες μεταξύ των πελατών και των προμηθευτών (βλέπε υποσημείωση 47).

(69) Τα δύο στοιχεία δεν μπορούν να αθροισθούν, διότι ορισμένα τμήματα του εξοπλισμού μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επεξεργασία κόκκων είτε σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-F είτε σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P.

(70) Βλέπε Catalog 400 της Norton, εισαγωγή, σ. 1.

Πίνακας 5

Παραγωγή κόκκων σύμφωνα με το πρότυπο FEPA στον ΕΟΧ κατά το 1995
(σε %, συμπεριλαμβανομένης και της εσωτερικής κατανάλωσης)

Προμηθευτές	Υλικό FEPA-F		Υλικό FEPA-P	
	Χονδρόκοκκο	Λεπτόκοκκο	Χονδρόκοκκο	Λεπτόκοκκο
Norton, Νορβηγία (Saint-Gobain)	[<50]	[<45]	[>50]	[>50]
Intermat, Βέλγιο (Saint-Gobain)	[<5]	[<5]	[<5]	[<5]
ESK	[<15]	[>40]	[>45]	[<50]
Σύνολο μερών	**[60-70]**	**[80-90]**	**[>90]**	**[>90]**
Orkla-Exolon, Navarro, MWK, Washington Mills (Ηνωμένο Βασίλειο)	[30-40]	[10-20]	[<10]	[<10]
Συνολική παραγωγή σε χιλιάδες τόνους ανά έτος	**35,6**	**7,6**	**5,7**	**2,3**

Πηγή: Αποτελέσματα έρευνας της Επιτροπής.
Σημείωση: Τα στοιχεία που αφορούν τους ανταγωνιστές συνδυάστηκαν για λόγους εμπιστευτικότητας. Πάντως, κανείς από αυτούς δεν διαθέτει μερίδιο αγοράς μεγαλύτερο από 20 % σε καμία από τις κατηγορίες. Σε όλες τις κατηγορίες, εκτός από μεγάλους κόκκους κατά FEPA-F, οι ανταγωνιστές διαθέτουν ο καθένας μερίδιο μικρότερο από 10 %.

(176) Εκτός από τους παραγωγούς ακατέργαστου SiC, οι εταιρείες επεξεργασίας που είναι εγκατεστημένες εντός του ΕΟΧ παρέχουν στους πελάτες τους μια εναλλακτική πηγή προμηθείας έναντι των παραγωγών. Πάντως, οι δυνατότητές τους να ανταγωνίζονται πραγματικά τους παραγωγούς είναι μάλλον περιορισμένες διότι οι εταιρείες επεξεργασίας εντός του ΕΟΧ οι οποίες δεν ανήκουν στα μέρη, δεν είναι σε θέση να προσφέρουν τις λεπτότερες διαβαθμίσεις (λεπτόκοκκου) SiC που χρειάζονται στις βιομηχανικές χρήσεις των λειαντικών. Επιπλέον, η σχέση πελάτη/προμηθευτή μεταξύ των εταιρειών επεξεργασίας και των μερών θα περιορίσει την ικανότητα των εταιρειών επεξεργασίας να ανταγωνίζονται πραγματικά με τα μέρη. Υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να αναγκασθούν να ακολουθήσουν τις τιμές που θα επιβάλλουν οι παραγωγοί.

(177) Η MWK, η σημαντικότερη από τις ανεξάρτητες εταιρείες επεξεργασίας, άρχισε τις δραστηριότητές της ανακυκλώνοντας χρησιμοποιημένους λειαντικούς τροχούς και, πρόσφατα, εξελίχθηκε σε σημαντικό προμηθευτή κόκκων επεξεργασμένου SiC. Πάντως, η MWK επεξεργάζεται μόνο χονδρόκοκκο υλικό σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-F και σήμερα δεν διαθέτει δυνατότητα επεξεργασίας λεπτόκοκκου SiC και λειαντικών κόκκων σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-P. Η MWK δεν προμηθεύει το πλήρες φάσμα διαβαθμίσεων SiC. Για το λόγο αυτό, η MWK δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πραγματικός ανταγωνιστής των μερών όσον αφορά το πλήρες φάσμα κατεργασμένων κόκκων SiC. Επιπλέον, η MWK θεωρεί ότι δεν βρίσκεται σε άμεσο ανταγωνισμό με τα μέρη, διότι αναπτύσσει κυρίως δραστηριότητες στο τμήμα της αγοράς που αφορά τις χονδρότερες διαβαθμίσεις. Επιπλέον, αποτελεί οικογενειακή επιχείρηση και οι οικονομικοί της πόροι για να αναπτύξει τις δραστηριότητές της είναι μάλλον περιορισμένοι σε σύγκριση με τη Saint-Gobain και την ESK.

(178) Οι εταιρείες που προμηθεύουν το πλήρες φάσμα προϊόντων διαθέτουν σημαντικό πλεονέκτημα, διότι είναι σε θέση να προμηθεύουν το πλήρες φάσμα ποιοτήτων SiC από μία μόνον πηγή. Η αγορά όλων των ποιοτήτων από διάφορους προμηθευτές αυξάνει το κόστος προμήθειας για τους περισσότερους πελάτες. Επιπλέον, οι πελάτες θα διέτρεχαν τον κίνδυνο να παραλάβουν υλικό με διαφορετική χημική σύνθεση και έτσι θα ήταν υποχρεωμένοι να προσαρμόσουν ανάλογα το συνδετικό υλικό που χρησιμοποιούν. Για όλους τους ανωτέρω λόγους οι πελάτες που χρειάζονται ένα ευρύ φάσμα ποιοτήτων SiC προτιμούν την προμήθεια από έναν προμηθευτή που καλύπτει το πλήρες φάσμα ποιοτήτων. Τούτο ενδέχεται να μη συμβαίνει σε πελάτες που ειδικεύονται σε ορισμένα τελικά λειαντικά προϊόντα και οι οποίοι χρειάζονται ορισμένες μόνον ποιότητες χονδρόκοκκου υλικού, για παράδειγμα πριονοκορδέλες για την κατεργασία της φυσικής πέτρας. Πάντως, οι περισσότεροι παραγωγοί λειαντικών στον ΕΟΧ παράγουν λειαντικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται σε διάφορες βιομηχανικές εφαρμογές και απαιτούν ένα αρκετά μεγάλο εύρος ποιοτήτων SiC.

(179) Η ESK και η Saint-Gobain είναι σήμερα οι μόνοι προμηθευτές στον ΕΟΧ που καλύπτουν το πλήρες φάσμα ποιοτήτων. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των μερών είναι σήμερα η κύρια πηγή ανταγωνισμού στη αγορά λειαντικού SiC.

Έλλειψη αντισταθμιστικής αγοραστικής δύναμης

(180) Οι πελάτες του SiC για λειαντικά είναι κυρίως μικρές και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις. Οι περισσότεροι

από τους παραγωγούς λειαντικών διαθέτουν μόνο μια εγκατάσταση παραγωγής και αγοράζουν σχετικά μικρές ποσότητες SiC. Πολλές είναι μικρού και μεσαίου μεγέθους οικογενειακές επιχειρήσεις. Ο μεγαλύτερος πελάτης αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 3 % (κατ' αξία) της συνολικής ποσότητας SiC σε κόκκους για λειαντικά που πουλήθηκε στον ΕΟΧ κατά το 1995. Για το λόγο αυτό δεν διαθέτουν σημαντική αντισταθμιστική αγοραστική δύναμη.

Προοπτικές μελλοντικής ζήτησης

(181) Τα μέρη υποστήριξαν την άποψη ότι η ανάπτυξη και η χρήση νέων τεχνολογιών παραγωγής στον κλάδο της μεταλλουργίας οδήγησαν σε μειωμένη χρήση του SiC και, για το λόγο αυτό, θα υπάρξει ένα περιοριστικό αποτέλεσμα για τα μέρη μετά την ολοκλήρωση της προτεινόμενης συγκέντρωσης.

(182) Πάντως, οι πρόσφατες εξελίξεις στην αγορά αντικρούουν την ένδειξη ότι υπάρχει μείωση της ζήτησης. Σύμφωνα με τα μέρη, το μέγεθος της αγοράς SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ αυξήθηκε συνεχώς από [...] τόνους το 1993 σε [...] τόνους το 1995 ([+10-15] %) και οι μέσες τιμές κατά [5-10] % από το 1994. Σύμφωνα με την τελευταία διαθέσιμη έκθεση αγοράς, ειδικότερα το SiC σε κόκκους θα εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται σε ίδιες περίπου ποσότητες όπως σήμερα, διότι είναι το λειαντικό που προτιμάται ως πρώτη ύλη για να χρησιμοποιηθεί για υλικά που δεν περιέχουν σίδηρο, όπως το σκυρόδεμα, η πέτρα, το γυαλί και τα κεραμικά και είναι ιδιαίτερα αποδοτικό σε εργασίες λείανσης βραχείας διαρκείας([71]).

(183) Για τους λόγους αυτούς, η εισαγωγή νέων τόρνων και μηχανημάτων λείανσης στα μηχανουργεία δεν αναμένεται να έχει αποτελέσματα που θα περιορίσουν σημαντικά την συμπεριφορά των μερών μετά την ολοκλήρωση της προτεινόμενης συγκέντρωσης.

Φραγμοί εισόδου

(184) Τα μέρη εκτιμούν ότι το συνολικό κόστος της επένδυσης για την κατασκευή ενός εντελώς νέου, μεσαίου μεγέθους εργοστασίου επεξεργασίας SiC για χονδρόκοκκο υλικό (ικανότητας [...] τόνων) ανέρχεται περίπου σε [>10] εκατομμύρια Ecu στον ΕΟΧ, εξαιρουμένου του κόστους γηπέδων([72]). Η δημιουργία μιας εγκατάστασης επεξεργασίας SiC για λεπτόκοκκο υλικό (ικανότητας [...] τόνων) εκτιμάται ότι απαιτεί μια επένδυση ύψους [>5] εκατομμυρίων Ecu. Το μεγαλύτερο μέρος των επενδύσεων αυτών αφορούν τον ειδικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την επεξεργασία του λειαντικού υλικού. Εάν η είσοδος στην αγορά δεν αποδειχθεί επιτυχής, τότε ο εισερχόμενος θα πρέπει να αντιμετωπίσει μεγάλη εφάπαξ δαπάνη.

(185) Η διαβάθμιση των κόκκων σύμφωνα με τις κοκκομετρικές διαβαθμίσεις της FEPA έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις τόσο σχετικά με τον απαιτούμενο εξοπλισμό όσο και σχετικά με την απαιτούμενη τεχνογνωσία και εμπειρία. Μολονότι οι κόκκοι FEPA-F αλλά και οι κόκκοι FEPA-P παράγονται με τα ίδια μηχανήματα —εκτός της θραύσης που απαιτείται για να δημιουργήσει τις περισσότερο γωνιώδεις μορφές των κόκκων FERA-P και τη μορφή παραλληλεπιπέδου των κόκκων FEPA-F— υπάρχουν ενδείξεις ότι η διαδικασία επεξεργασίας σύμφωνα με τα πολύ αυστηρά και επακριβή πρότυπα FEPA-P απαιτεί ειδική τεχνογνωσία και μακρόχρονη εμπειρία. Επιπλέον, μολονότι ενδέχεται να είναι δυνατή η είσοδος ανταγωνιστών στο τμήμα της αγοράς που αφορά το χονδρόκοκκο υλικό, φαίνεται ότι η επεξεργασία λεπτόκοκκου SiC με σταθερή στο χρόνο κοκκομετρική διαβάθμιση είναι αρκετά δύσκολη.

(186) Είναι επίσης απαραίτητο να υπάρχει πρόσβαση σε ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC με κατάλληλη χημική σύνθεση και επαρκή χημική καθαρότητα. Η επεξεργασία ορισμένων ποιοτήτων SiC προϋποθέτει την ακριβή γνώση της χημικής σύνθεσης και των φυσικών χαρακτηριστικών των πρώτων υλών. Για το λόγο αυτό, φαίνεται ότι οι προμηθευτές, οι οποίοι όχι μόνο επεξεργάζονται αλλά και παράγουν επίσης διάφορες ποιότητες SiC, διαθέτουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σύγκριση με τις εταιρείες οι οποίες αναπτύσσουν δραστηριότητα αποκλειστικά ως εταιρείες επεξεργασίας. Το συμπέρασμα αυτό υποστηρίζεται από το γεγονός ότι μόνο μία εταιρεία επεξεργασίας η οποία δεν ανήκει σε παραγωγό SiC, αναπτύσσει δραστηριότητα στη Δυτική Ευρώπη (βλέπε ανωτέρω). Πάντως, όπως ήδη αναφέρθηκε στο τμήμα Γ.2 ανωτέρω, η δημιουργία νέας παραγωγικής ικανότητας κλιβάνων συνδέεται με περαιτέρω επενδύσεις και ειδικότερα με την ανάγκη ικανοποίησης περιβαλλοντικών απαιτήσεων.

(187) Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η επιτυχής είσοδος, η οποία περιλαμβάνει τη δημιουργία μιας εγκατάστασης παραγωγής, θα απαιτούσε την ικανότητα εφοδιασμού όλων των αγορών SiC και όχι μόνον της αγοράς λειαντικών. Λόγω της φύσης της διαδικασίας κλιβανισμού, όπου παράγονται αυτόματα ποιότητες με διαφορετική περιεκτικότητα σε SiC, είναι απαραίτητο ο παραγωγός να μπορεί να πωλεί σε όλες τις αγορές SiC ώστε να εξασφαλίσει το μέγιστο επίπεδο εσόδων. Δεν είναι δυνατόν να έχει στόχο μόνο τον υψηλής ποιότητας κλάδο των λειαντικών. Τούτο αυξάνει την ανάγκη τεχνογνωσίας και επενδύσεων εκ μέρους του παραγωγού.

Δυνητικός ανταγωνισμός

(188) *Exolon στις ΗΠΑ:* Τα μέρη υποστήριξαν ότι η εταιρεία Exolon Company των ΗΠΑ θα αναπτύξει μεγαλύτερη ανταγωνιστική δραστηριότητα στον

([71]) Mitchell Market Report: Silicon Carbide, 3η έκδοση, 1992, 1ος τόμος, σ. 109.

([72]) Σελίδα 71 της κοινοποίησης.

ΕΟΧ μετά τη ρήξη των δεσμών με την ESK. Πάντως, από την πράξη η Exolon δεν θα αποκτήσει νέα περιουσιακά στοιχεία στον ΕΟΧ. Κατά συνέπεια, για να ενισχύσει σημαντικά την παρουσία της στον ΕΟΧ θα χρειαζόταν νέες επενδύσεις. Η Επιτροπή διαθέτει πληροφορίες που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η Exolon θα βασισθεί στην Orkla-Exolon όσον αφορά την επέκτασή της στον ΕΟΧ. Επιπλέον, είναι ιδιαίτερα πιθανό ότι η εν λόγω επέκταση θα είναι μακροχρόνια και περιορισμένη λαμβάνοντας, ιδίως, υπόψη το γεγονός ότι η Orkla-Exolon θα αντιμετωπίσει μια εταιρεία με δεσπόζουσα θέση, η οποία είναι επίσης ο κύριος ανταγωνιστής της Exolon στις Ηνωμένες Πολιτείες. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί σχετικά ότι σήμερα η Exolon εξαρτάται από την [...]. Η εξάρτηση αυτή θα διατηρηθεί για κάποιο χρονικό διάστημα ακόμη και εάν υλοποιηθεί η κοινή επιχείρηση.

(189) Εκτός της Exolon, μέσω της Orkla-Exolon, η ενίσχυση του δυνητικού ανταγωνισμού όσον αφορά τα μέρη μπορεί να προκύψει μόνο από πηγές εκτός του ΕΟΧ.

(190) Οι παραγωγοί της *Ιαπωνίας* δεν θα αποτελέσουν δυνητικούς ανταγωνιστές στο ορατό μέλλον. Κατά το παρελθόν, οι παραγωγοί αυτοί πραγματοποίησαν πολύ περιορισμένες εξαγωγές εξειδικευμένων προϊόντων. Οι εν λόγω εξαγωγές έγιναν προς τις ΗΠΑ και αποτελούντο από πράσινο λειαντικό SiC, του οποίου η διανομή έγινε μέσω της Norton (περίπου 850 τόνοι). Επιπλέον, σύμφωνα με το διάγραμμα που υπέβαλαν τα μέρη στο οποίο εμφανίζεται η ροή του παγκόσμιου εμπορίου του SiC, κατά το 1995, δεν πραγματοποιήθηκαν εξαγωγές της Ιαπωνίας στον ΕΟΧ. Πράγματι, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat, το σύνολο των εισαγωγών SiC προέλευσης Ιαπωνίας στον ΕΟΧ κατά το 1995 ανήλθε σε 104 τόνους, επίπεδο που δεν ξεπεράσθηκε κατά τα τελευταία πέντε έτη.

(191) Όσον αφορά το μέλλον, οι δύο κυριότεροι παραγωγοί της Ιαπωνίας ανέφεραν στην Επιτροπή ότι πολύ λίγο ενδιαφέρονται για την αγορά του ΕΟΧ. Ειδικότερα, οι παραγωγοί της Ιαπωνίας δεν έχουν κίνητρο να εξάγουν στον ΕΟΧ, διότι η τιμή αγοράς στην Ιαπωνία είναι υψηλότερη από αυτήν στην Ευρώπη. Οι τιμές στην Ιαπωνία είναι περίπου 30 % υψηλότερες από τις τιμές στη Γερμανία, τον κύριο αγοραστή SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ (βλέπε Β.3). Σχετικά θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή, στην έρευνά της, ρώτησε ευθέως τους πελάτες ποιοι προμηθευτές εκτός του ΕΟΧ θα μπορούσαν, κατά την άποψή τους, να θεωρηθούν ως εναλλακτικές πηγές προμήθειας και ουδείς από τους πελάτες ανέφερε τους Ιάπωνες προμηθευτές ως εναλλακτικές πηγές SiC. Για όλους τους ανωτέρω λόγους δεν θεωρείται πιθανόν ότι οι προμηθευτές της Ιαπωνίας θα εξάγουν σημαντικές ποσότητες SiC στον ΕΟΧ στο ορατό μέλλον.

(192) *Λατινική Αμερική:* Μεταξύ των παραγωγών της Λατινικής Αμερικής η Casil στη Βραζιλία είναι ο μεγαλύτερος και ο περισσότερο προηγμένος. Η Casil άρχισε να παράγει SiC το 1980. Το 1995 η εταιρεία διέθετε ικανότητα κλιβάνων περίπου 32 000 τόνων ανά έτος και παραγωγή περίπου 30 000 τόνους ανά έτος (απάντηση, παράρτημα 29). Σύμφωνα με τα μέρη, κατά το 1995 η Casil παρήγαγε 18 000 τόνους κρυσταλλικού SiC. Η εταιρεία διαθέτει εγκαταστάσεις επεξεργασίας για την παραγωγή περίπου 6 000 τόνων λειαντικών κόκκων ανά έτος και 10 000 τόνων πυρίμαχων κόκκων ανά έτος. Όσον αφορά το SiC για λειαντικά, η Casil σήμερα προμηθεύει μόνο χονδρόκοκκο υλικό. Πάντως, η εταιρεία ανέφερε ότι θα αρχίσει να επενδύει σε εγκαταστάσεις επεξεργασίας για λεπτόκοκκο υλικό. Κατά το παρελθόν, η Casil εξήγαγε μικρές μόνο ποσότητες επεξεργασμένου SiC στον ΕΟΧ. Λόγω των περιορισμένων εγκαταστάσεων επεξεργασίας που διαθέτει, η Casil δεν ήταν πάντα σε θέση να προμηθεύει το μείγμα προϊόντων που απαιτούν οι πελάτες και αντιμετωπίζει δυσχέρειες σε παραδόσεις με σύντομη προθεσμία([73]).

(193) Η εταιρεία είναι μικρή και, εκτός από τις εξαγωγές στη Βόρεια Αμερική, καλύπτει τοπικές αγορές στη Νότια Αμερική. Ακόμα και εάν η Casil ενισχύσει τη δραστηριότητά της στην αγορά του ΕΟΧ, η Επιτροπή εκτιμά ότι θα είχε απλώς τη δυνατότητα να επιτύχει μια θέση στην αγορά παρόμοια με την σημερινή θέση της Orkla-Exolon. Για το λόγο αυτό, η εταιρεία δεν έχει τη δυνατότητα να αποτελέσει δυνητικό ανταγωνιστή, ο οποίος μελλοντικά, μετά τη συγκέντρωση, θα μπορούσε περιορίσει τη συμπεριφορά των μερών στην αγορά.

(194) Η εταιρεία παραγωγής του Μεξικού Elmet είναι μικρός παραγωγός με συνολική παραγωγική ικανότητα κλιβάνων 20 000 τόνων ανά έτος. Δεν εξάγει κατεργασμένο SiC στον ΕΟΧ. Το μεγαλύτερο τμήμα από τις περιορισμένες ποσότητες ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC που εξήγαγε στον ΕΟΧ το 1995 αγόρασε και επεξεργάσθηκε περαιτέρω η θυγατρική της Saint-Gobain, η Intermat [...]. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι, στο ορατό μέλλον, η Elmet θα αποτελέσει για τα μέρη πραγματικό ανταγωνιστή.

(195) Στη Βενεζουέλα η SiCVen διαθέτει παραγωγική ικανότητα περίπου 22 000 τόνων ανά έτος. Δεν εισάγει κατεργασμένο SiC στον ΕΟΧ. Οι περιορισμένες ποσότητες ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC που εξήγαγε στον ΕΟΧ κατά το 1995 υπέστησαν επεξεργασία στις παλαιές εγκαταστάσεις της Pechiney στην Νότια Γαλλία και πωλήθηκαν στην Ευρώπη μέσω της ελβετικής θυγατρικής της Realindus. Σήμερα η SiCVen δεν αποτελεί σημαντικό ανταγωνιστή για τα μέρη και στο ορατό μέλλον αναμένεται ότι θα διαθέτει περιορισμένη ικανότητα κλιβάνων και ικανότητα επεξεργασίας. Επιπλέον θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Saint-Gobain έχει επίσης παρουσία στη Βενεζουέλα, όπου διαθέτει εγκατάσταση κλιβάνων μεγέθους αντιστοίχου της εγκατάστασης της SiCVen (20 000 τόνων ανά έτος).

([73]) Βλέπε απάντηση, παράρτημα 30.

(196) *Το πρώην Ανατολικό Μπλοκ:* Η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη για τους παραγωγούς της Ανατολικής Ευρώπης. Αντιμετωπίζουν έντονα προβλήματα ρύπανσης, ελλείψεις ηλεκτρικού ρεύματος και γενικά δεν θεωρούνται ως ιδιαίτερα αξιόπιστοι προμηθευτές. Υφίσταται μεγάλη ανάγκη επενδύσεων και, μέχρι να πραγματοποιηθούν οι εν λόγω επενδύσεις, δεν είναι πιθανό να μπορούν να προμηθεύουν τις απαιτούμενες ποιότητες και να αποτελέσουν πραγματικό ανταγωνιστή στην αγορά του ΕΟΧ. Οι δύο κύριοι παραγωγοί είναι η συμμετοχική εταιρεία Zaporozhsky Abrazivny Combinat (ZAC) της Ουκρανίας και η Volzhsky της Ρωσίας.

(197) Τον Οκτώβριο του 1995, κατά την προετοιμασία για την ιδιωτικοποίησή της, η ZAC αναδιαρθρώθηκε σε συμμετοχική εταιρεία. Η εταιρεία παράγει διάφορα είδη λειαντικών και πυρίμαχων προϊόντων. Για να αποτελέσει εναλλακτικό προμηθευτή για τους πελάτες του ΕΟΧ, η ZAC πρέπει να επεξεργάζεται κόκκους λειαντικού SiC σύμφωνα με το πρότυπο της FEPA που διαφέρει από το εθνικό πρότυπο της Ουκρανίας. Επειδή η κοκκομετρική διαβάθμιση σύμφωνα με τα πρότυπα της FEPA απαιτεί ορισμένη τεχνογνωσία και εμπειρία (βλέπε παραγράφους 185 και 186) η ZAC χρειάζεται ακόμη χρόνο για να μπορεί να προσφέρει το σύνολο των ποιοτήτων SiC. Η ZAC άρχισε να προμηθεύει κόκκους λειαντικού SiC διαβαθμισμένους σύμφωνα με τα πρότυπα FEPA([74]) μέσω των εταιρειών εμπορίας INEC και VAZ Intermercur. Σύμφωνα με τον τιμοκατάλογο του περασμένου έτους της VAZ Intermercur η ZAC προμηθεύει χονδρόκοκκο και λεπτόκοκκο υλικό βάσει του προτύπου FEPA-F, αλλά δεν προσφέρει λειαντικούς κόκκους SiC διαβαθμισμένους βάσει του προτύπου FEPA-P([75]), μολονότι, σύμφωνα με τα μέρη, η ZAC κατά το 1996 προμήθευσε πολύ περιορισμένες ποσότητες χονδρόκοκκου υλικού κατά FEPA-P σε έναν παραγωγό επιχρισμένων λειαντικών. Πάντως, όπως αποδεικνύεται από το μικρό μερίδιό της στην αγορά, δεν κατόρθωσε να επιτύχει μεγαλύτερη αποδοχή στην αγορά όσον αφορά το SiC που παράγει για λειαντικά.

(198) Από το 1993 η ZAC επεδίωξε την αναδιάρθρωσή της. Έπαυσε την παραγωγή πράσινου SiC λόγω περιβαλλοντικών προβλημάτων, αλλά επένδυσε σε νέες εγκαταστάσεις κλιβάνων μαύρου κρυσταλλικού SiC και μεταλλουργικού SiC. Η διαδικασία αναδιάρθρωσης της ZAC δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί. Σύμφωνα με τα μέρη, η ονομαστική παραγωγική ικανότητα της ZAC ανερχόταν το 1995 σε 100 000 τόνους ανά έτος. Η εταιρεία, πάντως, είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει μόνο το 15 % της παραγωγικής ικανότητάς της λόγω προβλημάτων ηλεκτροδότησης. Επειδή το κόστος ηλεκτρικού ρεύματος αποτελεί περίπου το ένα τρίτο του συνολικού κόστους παραγωγής, κάθε μεγάλος παραγωγός SiC χρειάζεται αξιόπιστη παροχή ηλεκτρικού ρεύματος. Εφόσον ο παραγωγός SiC δεν μπορεί να λειτουργήσει τους κλιβάνους με τις απαραίτητες θερμοκρασίες για να επιτύχει κρυσταλλικό υλικό ή είναι αναγκασμένος να προσέχει ορισμένες αιχμές παροχής, θα πρέπει να περιορίσει την παραγωγή του. Δεδομένης της υφιστάμενης κατάστασης και της επίπτωσής της στην ικανότητα τής εταιρείας να αποτελεί αξιόπιστο προμηθευτή, δεν είναι δυνατόν να θεωρείται η εταιρεία ως πραγματικός δυνητικός ανταγωνιστής στο ορατό μέλλον.

(199) Στη Ρωσία η κρατικής ιδιοκτησίας εταιρεία V/O Stankoimport αποτελεί δυνητικό εξαγωγέα. Πάντως η εταιρεία δεν είναι παραγωγός ή εταιρεία επεξεργασίας SiC, αλλά εμπορεύεται SiC που αγοράζει από τη Volzhsky (βλέπε κατωτέρω).

(200) Η Volzhsky είναι μεγάλος παραγωγός ορυκτών προϊόντων σε τηγμένη μορφή. Όσον αφορά το SiC, πραγματοποίησε κυρίως εξαγωγές μεταλλουργικού και ακατέργαστου κρυσταλλικού SiC στον ΕΟΧ. Το υλικό αυτό αγοράστηκε από τη γερμανική εταιρεία MWK για περαιτέρω επεξεργασία. Πάντως, η Volzhsky πραγματοποίησε επίσης εξαγωγές κατεργασμένου SiC στον ΕΟΧ. Το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών αυτών αποτελείτο από χονδρόκοκκο υλικό για να χρησιμοποιηθεί σε χαμηλής ποιότητας λειαντικά και πυρίμαχα προϊόντα. Λόγω της στενής της συνεργασίας με τη MWK, η ανταγωνιστική δυνατότητα της Volzhsky αντιπροσωπεύεται ήδη, σε μεγάλο βαθμό, από το μερίδιο αγοράς της MWK. Επιπλέον, η Volzhsky εξαρτάται επίσης από τη V/O Stankoimport όσον αφορά τις εξαγωγές στον ΕΟΧ. Για να αποτελέσει εναλλακτικό προμηθευτή πελατών του ΕΟΧ, η Volzhsky θα ήταν υποχρεωμένη να μεταβάλει τη σημερινή στρατηγική της και να αρχίσει να επεξεργάζεται ποιότητες SiC σύμφωνα με το πρότυπο της FEPA, αντί να βασίζεται στη MWK. Αυτή η αλλαγή στρατηγικής δεν πραγματοποιείται εύκολα, διότι η Volzhsky θα ήταν υποχρεωμένη να επενδύσει σε χωριστές γραμμές παραγωγής και να αρχίσει να λειτουργεί ως προμηθευτής ενός φάσματος ποιοτήτων λειαντικών προκειμένου να γίνει πραγματικός ανταγωνιστής στον ΕΟΧ. Τούτο είναι ιδιαίτερα απίθανο να συμβεί στο ορατό μέλλον.

(201) Η τσεχική εταιρεία παραγωγής Moravitkarbo αποτελεί δυνητικό ανταγωνιστή και κατόρθωσε να εφοδιάζει τελικούς χρήστες στον ΕΟΧ όχι μόνο με χονδρόκοκκο υλικό αλλά και με περιορισμένες ποσότητες λεπτόκοκκου υλικού. Πάντως, η εταιρεία αποτελεί εξαίρεση μεταξύ των παραγωγών στις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ. Εν πάση περιπτώσει, η Moravitkarbo είναι πολύ μικρός παραγωγός με ικανότητα κλιβάνων μόνο [...] τόνων ανά έτος. Η ικανότητα επεξεργασίας που διαθέτει είναι ακόμη περισσότερο περιορισμένη. Μέχρι το 1995 η Moravitkarbo μπορούσε να επεξεργασθεί μόνο το μέχρι [...] τόνους λεπτόκοκκο SiC ανά έτος. Το καλοκαίρι του 1996 η εταιρεία διπλασίασε τη δυναμικότητά της, αλλά αυτή εξακολουθεί να είναι περιορισμένη. Για τους λόγους αυτούς, προβλέπεται ότι οι επιπτώσεις της Moravitkarbo στον ΕΟΧ θα είναι πολύ μικρές και όχι επαρκείς για να περιορισθεί μελλοντικά, μετά τη συγκέντρωση, η συμπεριφορά των μερών στην αγορά.

([74]) Βλέπε απάντηση, παράρτημα 25.
([75]) Βλέπε επιστολή των μερών της 14ης Οκτωβρίου 1996, παράρτημα 13.

(202) Στην Πολωνία, η Korund παράγει μαύρο SiC και είναι ολοκληρωμένος παραγωγός λειαντικών εργαλείων. Η εταιρεία είναι σε θέση να προμηθεύει χονδρόκοκκο λειαντικό υλικό διαβαθμισμένο σύμφωνα με το πρότυπο FEPA-F. Επιπλέον, προμηθεύει κόκκους για πυρίμαχα προϊόντα. Σύμφωνα με τα μέρη, κατά το 1995 η ικανότητα κλιβάνων της Korund ανερχόταν σε 20 000 τόνους, από τους οποίους χρησιμοποιούντο οι 15 000 τόνοι. Πάντως, σύμφωνα με τα συμπεράσματα των ερευνών της Επιτροπής, κατά το 1995 η Korund πραγματοποίησε πολύ περιορισμένες πωλήσεις κατεργασμένου SiC. Επειδή η Korund είναι κάθετα ολοκληρωμένη σε μεταγενέστερα στάδια της αγοράς τελικών προϊόντων εξήγαγε κυρίως μεταλλουργικό SiC.

(203) *Κίνα:* Θεωρητικά υφίσταται μεγάλη παραγωγική ικανότητα στην Κίνα, τουλάχιστον όσον αφορά το ακατέργαστο και το μεταλλουργικό SiC. Πάντως, οι κινέζοι παραγωγοί δεν αποτελούν στην πραγματικότητα απειλητικούς ανταγωνιστές για τα μέρη (εξαιρουμένου του μεταλλουργικού SiC), διότι πρακτικά δεν υπάρχουν κινεζικές εξαγωγές κατεργασμένου SiC στον ΕΟΧ. Σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, εκτός από το μεταλλουργικό SiC, κατά το 1995 εισήχθη από την Κίνα μόνο ακατέργαστο κρυσταλλικό SiC. Πάντως, και αυτό το υλικό ήταν χαμηλής περιεκτικότητας σε SiC και, κατά συνέπεια, μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για χαμηλής ποιότητας λειαντικά και πυρίμαχα προϊόντα. Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι μεγάλο ποσοστό του υλικού αυτού εισήχθη και υπέστη περαιτέρω επεξεργασία από τη Saint-Gobain.

(204) Επιπλέον, οι κινέζοι παραγωγοί αντιμετώπισαν προβλήματα από την έλλειψη ηλεκτρικού ρεύματος. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, το ηλεκτρικό ρεύμα αντιστοιχεί περίπου στο ένα τρίτο του συνολικού κόστους παραγωγής SiC και κάθε έλλειψη ρεύματος θα προκαλούσε σοβαρά προβλήματα στη διαδικασία παραγωγής. Σύμφωνα με ένα άρθρο στο περιοδικό «Ceramic Bulletin», Ιούνιος 1995, σ. 151 των Neil N. Ault και John T. Crowe της Saint-Gobain/Norton Industrial Ceramics Corporation:

«Η Κίνα διαθέτει πολλούς μικρούς παραγωγούς εγκαταστημένους σε όλη τη χώρα με συνολική ικανότητα 200 000 περίπου μετρικούς τόνους. Πάντως, η ταχεία εκβιομηχάνιση της Κίνας προκάλεσε διακοπές και περιορισμούς στη χρήση του ηλεκτρικού ρεύματος. Η κατασκευή σταθμών παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος δεν ακολούθησε τις απαιτήσεις της βιομηχανίας. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα να διακοπεί επ' αόριστον η λειτουργία τουλάχιστον του 25 % της εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας. Επιπλέον, κατά τα δύο τελευταία έτη σημειώθηκαν στην Κίνα σημαντικές αυξήσεις στις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος. Η Κίνα εξάγει σημαντικό ποσοστό της παραγωγής της. Χρησιμοποιείται κυρίως για μεταλλουργικές χρήσεις».

(205) Σύμφωνα με τα μέρη, πολλοί παραγωγοί SiC της Κίνας συνεργάζονται στις εξαγωγές SiC. Το σημαντικότερο παράδειγμα αποτελεί ο κινεζικός σύνδεσμος λειαντικών και εξαγωγών (Chinese Abrasive & Export Cooperation — CAEC). Στον CAEC έχουν συγκεντρωθεί 59 εργοστάσια και μονάδες από όλη την Κίνα. Οι παραγωγοί που ανήκουν στον CAEC αναπτύσσουν δραστηριότητα σε όλο το φάσμα των πρώτων υλών για λειαντικά. Σύμφωνα με τα μέρη, ο CAEC περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τους δύο κυριότερους παραγωγούς SiC που είναι το Δεύτερο Εργοστάσιο Λειαντικών Τροχών (εμπορική επωνυμία: White Dove) και το Έβδομο Εργοστάσιο Λειαντικών Τροχών (εμπορική επωνυμία: Mountain). Οι εν λόγω δύο εταιρείες εξάγουν μέσω του CAEC αλλά και απευθείας. Πάντως, υπάρχουν ενδείξεις ότι οι εξαγωγές προς τον ΕΟΧ αποτελούνται περισσότερο από τελικά λειαντικά προϊόντα παρά από επεξεργασμένο SiC.

(206) Τα μέρη παρέδωσαν στην Επιτροπή ενημερωτικό φυλλάδιο που περιγράφει τις δραστηριότητες του Δεύτερου Εργοστασίου Λειαντικών Τροχών (εμπορική επωνυμία: White Dove). Η εταιρεία απασχολεί 700 περίπου εργαζομένους στην παραγωγή SiC και διαθέτει παραγωγική ικανότητα 15 000 περίπου τόνων SiC σε κόκκους. Πάντως το μεγαλύτερο τμήμα της παραγωγής χρησιμοποιείται για εσωτερική κατανάλωση, διότι το εργοστάσιο είναι ο παραγωγός λειαντικών εργαλείων με ηγετική θέση στην Κίνα. Σύμφωνα με τα μέρη, η εταιρεία χρησιμοποιεί γερμανικά μηχανήματα που εγκαταστάθηκαν το 1986. Πάντως, στο φυλλάδιο αναφέρεται ότι τα μηχανήματα αυτά χρησιμοποιούνται για την παραγωγή επιχρισμένων λειαντικών και όχι για την παραγωγή του υλικού σε κόκκους. Τα μέρη υποστήριξαν ότι το Δεύτερο Εργοστάσιο Λειαντικών Τροχών θα είναι σε θέση να παράγει όλες τις ποιότητες SiC (λεπτόκοκκο και χονδρόκοκκο) για επιχρισμένα και για συνδεδεμένα λειαντικά. Πάντως, από το διάγραμμα σύγκρισης μεγέθους κόκκων στο φυλλάδιο της εταιρείας φαίνεται ότι το εργοστάσιο δεν μπορεί να παράγει το πλήρες φάσμα ποιοτήτων λεπτόκοκκου υλικού για επιχρισμένα λειαντικά (πρότυπο P). Εν πάση περιπτώσει η εταιρεία στοχεύει στην παραγωγή λειαντικών προϊόντων και, συνεπώς, κάθε αύξηση των εξαγωγών λειαντικών κόκκων SiC θα περιόριζε τη δυνατότητά της να παράγει και να εξάγει αυτά τα τελικά προϊόντα.

(207) Τα μέρη παρέδωσαν επίσης φυλλάδιο που περιγράφει τις δραστηριότητες του Εβδόμου Εργοστασίου Λειαντικών Τροχών. Η εταιρεία παράγει οξείδιο του αργιλίου και SiC. Στην παραγωγή SiC απασχολεί 440 εργαζομένους. Το κατεργασμένο SiC κυμαίνεται μόνο από FEPA 4 έως FEPA 240, πρόκειται δηλαδή για χονδρόκοκκο υλικό. Τα μέρη εκτιμούν ότι η ικανότητα επεξεργασίας της εταιρείας ανέρχεται σε 20 000 τόνους περίπου, από τους οποίους οι 5 000 είναι λεπτόκοκκο υλικό.

(208) Το Δεύτερο και το Έβδομο Εργοστάσιο Λειαντικών Τροχών είναι οι δύο κύριοι παραγωγοί SiC της Κίνας. Τα μέρη παρείχαν πληροφορίες σχετικά με αρκετές άλλες μικρότερες εγκαταστάσεις. Τα μέρη εκτιμούν ότι η συνολική ικανότητα επεξεργασίας της Κίνας ανέρχεται σε 150 000 τόνους τουλάχιστον. Η

εγχώρια κατανάλωση της Κίνας ανέρχεται σε 50-80 000 τόνους περίπου και οι εξαγωγές σε 30-40 000 περίπου τόνους.

(209) Εκτός από τις πληροφορίες αυτές, τα μέρη παρείχαν [πληροφορίες] ως απόδειξη ότι η Κίνα είναι σε θέση να προσφέρει όλες τις διαβαθμίσεις λεπτόκοκκου και χονδρόκοκκου υλικού κατά FEPA.

(210) Με βάση τις εξελίξεις κατά τα πρόσφατα έτη, τα μέρη εκτιμούν ότι οι παραγωγοί της Κίνας θα είναι σε θέση να εισέλθουν στην αγορά του ΕΟΧ για λειαντικά και για πυρίμαχα υλικά μετά την λήξη των μέτρων αντιντάμπινγκ για το SiC κινεζικής προέλευσης. Ειδικότερα τα μέρη υποστήριξαν ότι οι παραγωγοί της Κίνας εξάγουν ήδη σημαντικές ποσότητες SiC στην Ιαπωνία και ότι τούτο αποδεικνύει ότι η Κίνα είναι ήδη σε θέση να προμηθεύει στους καταναλωτές του ΕΟΧ κατεργασμένο SiC κατάλληλης ποιότητας. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή ρώτησε την Japanese Artificial Industry Association και μεγάλους παραγωγούς σχετικά με εισαγωγές από την Κίνα και κατά πόσον το SiC κινεζικής προέλευσης ανταποκρίνεται στις ιαπωνικές απαιτήσεις ποιότητας. Η Japanese Artificial Industry Association εκτιμά ότι το ήμισυ των κινεζικών εξαγωγών υφίσταται νέα επεξεργασία στην Ιαπωνία. Οι παραγωγοί επιβεβαίωσαν ότι, σε πολλές περιπτώσεις, το υλικό SiC υφίσταται επεξεργασία στην Ιαπωνία. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι μέρος του εισαγόμενου υλικού υφίσταται επεξεργασία με την τεχνική βοήθεια ιαπωνικών εταιρειών σε κοινοπραξίες ή με τη στενή συνεργασία μεταξύ ιαπωνικών και κινεζικών εταιρειών. Από αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι κινέζοι παραγωγοί είναι, γενικά, σε θέση να προμηθεύουν όλες τις ποιότητες κόκκων λειαντικού SiC που ζητούν οι καταναλωτές λειαντικών του ΕΟΧ χωρίς να απαιτείται περαιτέρω επεξεργασία εντός του ΕΟΧ.

(211) Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι το Δεύτερο Εργοστάσιο Λειαντικών Τροχών έλαβε τεχνική βοήθεια από έναν προμηθευτή της Ιαπωνίας με ηγετική θέση, τον οποίο τώρα προμηθεύει με αρκετές χιλιάδες τόνους επεξεργασμένο SiC ανά έτος. Επιπλέον, τα μέρη παρείχαν πληροφορίες σχετικά με την ιαπωνική εταιρεία παραγωγής Nanko η οποία, το 1997, πρόκειται να αρχίσει στην Κίνα την παραγωγή λεπτόκοκκου, μαύρου SiC για λειαντικά με αναμενόμενη ετήσια ικανότητα 1 200 τόνων περίπου, κυρίως για εξαγωγές στην Ιαπωνία και στην Ταϊβάν, όπου η Nanko διαθέτει εργοστάσιο παραγωγής λειαντικών προϊόντων ([76]).

(212) Σύμφωνα με την έρευνα της Επιτροπής, οι πελάτες του ΕΟΧ δεν θεωρούν το κινεζικό SiC ως εναλλακτική λύση για τα λειαντικά, τα πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες βιομηχανικές χρήσεις. Τούτο αναφέρθηκε μάλιστα σε μια έκθεση ύστερα από επίσκεψη που πραγματοποίησαν τα μέρη σε ένα μεγάλο πελάτη της ESK στη [...]. Σύμφωνα με τον εν λόγω πελάτη, το κινεζικό υλικό δεν διαθέτει την απαιτούμενη καλή ποιότητα (απάντηση, παράρτημα 30). Επιπλέον, σύμφωνα με τους πελάτες που ρώτησε η Επιτροπή, η αξιοπιστία των παραδόσεων δεν είναι αρκετά υψηλή για τους παραγωγούς της Δυτικής Ευρώπης. Κατά την αξιολόγηση των πληροφοριών αυτών θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι παραγωγοί λειαντικών και πυρίμαχων προϊόντων που ρώτησε η Επιτροπή, εξετάζουν συνεχώς εναλλακτικές πηγές προμήθειας SiC.

(213) Οι μεγαλύτεροι παραγωγοί SiC της Κίνας δεν ειδικεύονται σήμερα στην επεξεργασία του SiC, αλλά παράγουν λειαντικά προϊόντα για να χρησιμοποιηθούν από τις εγχώριες βιομηχανίες και για εξαγωγές. Οι παραγωγοί της Κίνας ενδέχεται να καταστούν δυνητικοί ανταγωνιστές στο απώτερο μέλλον. Σύμφωνα με τους ευρωπαίους παραγωγούς SiC, θα απαιτηθούν περίπου 3 έτη, ή περισσότερο, για να κατασκευάσουν μια εγκατάσταση επεξεργασίας, για να αποκτήσουν εμπειρία από τη λειτουργία της εγκατάστασης αυτής και για να αποκτήσουν την αποδοχή της αγοράς. Η ακριβής χρονική περίοδος θα εξαρτηθεί από το επίπεδο εκκίνησης της εταιρείας. Η εκτίμηση αυτή γίνεται με την υπόθεση ότι υφίσταται η απαιτούμενη τεχνογνωσία και η χρηματοδότηση. Εφόσον οι παραγωγοί ευρίσκονται σε λιγότερο ευνοϊκό περιβάλλον και οι πόροι για την αγορά των αναγκαίων μηχανημάτων ή της τεχνογνωσίας εξαρτώνται από μη εγχώριους εταίρους, θά πρέπει να αναμένεται ότι η εταιρεία θα χρειασθεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για να εισέλθει στις αγορές SiC του ΕΟΧ για λειαντικά προϊόντα.

(214) Συνεπώς, η εκτίμηση των μερών ότι οι παραγωγοί της Κίνας θα είναι σε θέση να εισέλθουν στην αγορά του ΕΟΧ εντός 2-3 ετών είναι ιδιαίτερα αισιόδοξη. Αντιθέτως, είναι πολύ πιθανό ότι θα απαιτηθούν περισσότερα από 3 έτη για να εισέλθουν οι παραγωγοί της Κίνας στην αγορά του ΕΟΧ για λειαντικά και πυρίμαχα υλικά. Πράγματι, το παράδειγμα της Ιαπωνίας αποδεικνύει ότι ο χρόνος που θα απαιτηθεί για την είσοδο της Κίνας στην αγορά του ΕΟΧ εξαρτάται, ενδεχομένως, από την τεχνική βοήθεια των δυτικών παραγωγών, για παράδειγμα, μέσω κοινών επιχειρήσεων. Η Saint-Gobain έχει ήδη κατασκευάσει ένα εργοστάσιο επεξεργασίας SiC στην Κίνα και είναι ο παραγωγός του ΕΟΧ που έχει τις μεγαλύτερες πιθανότητες να ακολουθήσει αυτή τη στρατηγική.

(215) *Τα επιχειρήματα των μερών σχετικά με τα μέτρα αντιντάμπινγκ:* Τα μέρη υποστήριξαν ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ εμποδίζουν σήμερα τις εταιρείες από το να εισάγουν κατεργασμένο SiC για λειαντικά από τις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ και από την Κίνα. Πράγματι, ορισμένοι πελάτες ανέφεραν στην Επιτροπή ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ δεν τους επιτρέπουν αγορές από πηγές στις εν λόγω χώρες. Πάντως, όπως εξετάσθηκε ανωτέρω, οι παραγωγοί στη Ρωσία, στην Ουκρανία και στην Κίνα δεν είναι σήμερα σε θέση να προμηθεύουν το πλήρες φάσμα προϊόντων SiC για λειαντικά. Για το λόγο αυτό, στις αγορές λειαντικών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ εμποδίζουν τις εισαγωγές, διότι ο κύριος λόγος για τις χαμηλές εισαγωγές από την

([76]) Βλέπε επιστολή των μερών της 24ης Οκτωβρίου 1996, παράρτημα 4α.

Κίνα, τη Ρωσία, την Ουκρανία και την Πολωνία είναι στην ουσία το γεγονός ότι οι προμηθευτές δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις των πελατών του ΕΟΧ όσον αφορά την ποιότητα και τις διαβαθμίσεις του προϊόντος και την αξιοπιστία των παραδόσεων.

(216) *Η περίοδος πρόβλεψης:* Η περίοδος κατά την οποία θα πρέπει να εμφανιστεί δυνητικός ανταγωνισμός προκειμένου να ληφθεί υπόψη ως παράγων που αποτρέπει τη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης ενδέχεται να μεταβάλλεται σε κάθε υπόθεση, εξαρτώμενη από τις ειδικές συνθήκες, αλλά ως μέγιστο λαμβάνεται συνήθως χρονικό διάστημα δύο έως τριών ετών. Στην υπόθεση IV/M.477 — Mercedes-Benz/Kässbohrer(77) ο δυνητικός ανταγωνισμός διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην απόφαση για την υπόθεση. Το ερώτημα ήταν κατά πόσον η Mercedes-Benz θα αποκτούσε δεσπόζουσα θέση στις γερμανικές αγορές υπεραστικών και τουριστικών λεωφορείων. Στην υπόθεση αυτή, υπήρχαν ήδη στην αγορά ισχυροί ανταγωνιστές (MAN) ή είχαν ήδη μεριμνήσει για την είσοδό τους στην αγορά (Volvo). Επιπλέον, μεγάλες εταιρείες όπως η IVECO και η Renault, διέθεταν γραμμές παραγωγής οι οποίες, με μικρές τροποποιήσεις, θα μπορούσαν να πωληθούν στη Γερμανία. Για το λόγο αυτό, ο δυνητικός ανταγωνισμός μπορούσε εύκολα να προσδιορισθεί και να αιτιολογηθεί. Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή θεωρεί κατάλληλη χρονική περίοδο τριών ετών το πολύ.

(217) *Συμπέρασμα σχετικά με το δυνητικό ανταγωνισμό:* Στο μέλλον ο ανταγωνισμός θα προέλθει ενδεχομένως κυρίως από τις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ και από την Κίνα. Οι παραγωγοί της Ουκρανίας αντιμετωπίζουν ελλείψεις ηλεκτρικού ρεύματος και ανάγκες αναδιάρθρωσης. Οι παραγωγοί της Κίνας αντιμετωπίζουν επίσης προβλήματα από την έλλειψη ηλεκτρικού ρεύματος και χρειάζονται τεχνική βοήθεια, όπως αποδείχθηκε από τις εξαγωγές τους στην Ιαπωνία. Οι εν λόγω παραγωγοί πρέπει να βελτιώσουν την ποιότητα του κατεργασμένου υλικού εφόσον επιθυμούν να εμφανισθούν ως ανταγωνιστές στην αγορά του ΕΟΧ.

(218) Οι αγοραστές SiC για λειαντικά που ρωτήθηκαν από την Επιτροπή ανέφεραν ότι οι παραγωγοί στις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ και στην Κίνα δεν μπορούν να επιτύχουν το επίπεδο ποιότητας που απαιτείται για τις ανάγκες τους. Επιπλέον, κάθε προσπάθεια εισόδου στην αγορά κατεργασμένου SiC του ΕΟΧ, η οποία δεν βασίζεται σε μια μακροχρόνια δέσμευση, είναι μάλλον καταδικασμένη σε αποτυχία, διότι οι πελάτες εντός του ΕΟΧ θεωρούν ότι η αξιοπιστία στην παράδοση και στην ποιότητα του προϊόντος έχουν μεγαλύτερη σημασία από την τιμή του. Τούτο υποστηρίζεται από αρκετούς πελάτες, οι οποίοι ανέφεραν ότι δεν θα εξέταζαν την δυνατότητα αγοράς από μη ευρωπαίους προμηθευτές ακόμα και εάν τα προϊόντα τους ήταν φθηνότερα.

(219) Λαμβάνοντας υπόψη τα τρέχοντα προβλήματα των παραγωγών στις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ και στην Κίνα, η Επιτροπή δεν θεωρεί πιθανό ότι, στο ορατό μέλλον, οι εν λόγω παραγωγοί θα είναι σε θέση να εμφανισθούν ως δυνητικοί ανταγωνιστές κατά τα επόμενα τρία έτη. Πράγματι, οι τρέχουσες δυσκολίες στην απόκτηση πληροφοριών, σχετικά με την παραγωγική ικανότητα και την ποιότητα της παραγωγής των εν λόγω εταιρειών, αποτελούν ένδειξη ότι οι εταιρείες αυτές δεν αποτελούν σήμερα πραγματικούς δυνητικούς ανταγωνιστές για τα μέρη. Είναι πιθανό ότι μόνον οι παραγωγοί της Ρωσίας, της Ουκρανίας και της Κίνας θα κατορθώσουν, με την τεχνική βοήθεια και την τεχνογνωσία δυτικών ή ιαπωνικών εταιρειών, να αποτελέσουν δυνητικούς ανταγωνιστές. Η Saint-Gobain και οι ιαπωνικές εταιρείες διαθέτουν στην Κίνα κοινές επιχειρήσεις επεξεργασίας και η Saint-Gobain σχεδιάζει να κατασκευάσει στην Κίνα μια μονάδα σύντηξης.

Συμπέρασμα

(220) Μετά τη συγκέντρωση τα μέρη θα είναι, με μεγάλη διαφορά από τους αντιπάλους τους, ο μεγαλύτερος προμηθευτής SiC για λειαντικά στον ΕΟΧ. Όλοι οι ανταγωνιστές των μερών είναι μικρότερες εταιρείες με περιορισμένους πόρους που δεν θα μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τα μέρη. Επιπλέον, δεν υφίστανται δυνητικοί ανταγωνιστές. Ειδικότερα, δεν θα πρέπει να αναμένεται η εμφάνιση δυνητικών ανταγωνιστών στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και στην Κίνα, σε βαθμό ώστε να εξαναγκασθούν τα μέρη να μεταβάλλουν τη συμπεριφορά τους στην αγορά. Είναι ιδιαίτερα πιθανό ότι, λόγω του ότι δεν είναι σε θέση να καλύψουν τις ανάγκες των πελατών, και ότι το μεγαλύτερο μέρος του εισαγόμενου υλικού αποτελείται από ακατέργαστο SiC που πρέπει να υποστεί επεξεργασία εντός του ΕΟΧ, καθώς και λόγω της έλλειψης αξιοπιστίας στις παραδόσεις, οι παραγωγοί εκτός του ΕΟΧ δεν θα μπορέσουν να αποτελέσουν πραγματικούς ανταγωνιστές στον ΕΟΧ για ένα χρονικό διάστημα μέχρι τριών ετών. Συνεπώς, η προτεινόμενη κοινή επιχείρηση θα οδηγήσει σε δεσπόζουσα θέση των μερών στην αγορά κατεργασμένου SiC για λειαντικά. Ειδικότερα, τα μέρη θα είναι σε θέση να επιβάλουν μικρή αλλά σημαντική αύξηση της τιμής, διότι οι μικρότεροι ανταγωνιστές δεν θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τα μέρη και δεν πρόκειται, στο ορατό μέλλον, να εισέλθουν στην αγορά δυνητικοί ανταγωνιστές.

Γ.6. Κατεργασμένο καρβίδιο του πυριτίου για πυρίμαχα προϊόντα

(221) Σύμφωνα με τα μέρη, οι πωλήσεις κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα στον ΕΟΧ κατά το 1995 ανήλθαν σε [>50] εκατομμύρια Ecu [>55 000] τόνοι). Στη Γερμανία αντιστοιχεί περίπου το [50-55]% του συνόλου της αγοράς του ΕΟΧ, στο Ηνωμένο Βασίλειο το [15-20]%, στη Γαλλία το [5-10]%, στην Ισπανία το [<5]% και στην Ιταλία το [<5]%.

(77) ΕΕ L 211 της 6. 9. 1995, σ. 1.

(222) Η Επιτροπή διαφωνεί με την εκτίμηση των μερών σχετικά με το μέγεθος της αγοράς. Με βάση την έρευνά της μεταξύ όλων των παραγωγών και των εταιρειών επεξεργασίας στον ΕΟΧ, μεταξύ των κυριοτέρων εμπόρων και εισαγωγέων και 26 παραγωγών πυρίμαχων προϊόντων και κεραμικών, η Επιτροπή εκτιμά ότι το σύνολο των πωλήσεων κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα στον ΕΟΧ ανήλθε κατά το 1995 σε 45,7 εκατομμύρια Ecu περίπου (54 713 τόνους)([78]). Οι εκτιμήσεις της Επιτροπής, μολονότι είναι σημαντικά μικρότερες από την εκτίμηση των μερών σχετικά με το μέγεθος της αγοράς, ταυτίζονται σε όρους αξίας, με τις εκτιμήσεις άλλων προμηθευτών([79]).

Θέση που έχουν τα μέρη στην αγορά

(223) Η διάρθρωση της αγοράς και τα σχετικά συμπεράσματα είναι παρόμοια με αυτά της αγοράς SiC για λειαντικά. Τα μέρη θα έχουν ένα συνολικό μερίδιο αγοράς [60-70] % (κατ' αξία)([80]). Όπως και στην περίπτωση των λειαντικών, στην αγορά υφίστανται αρκετοί μικρότεροι ανταγωνιστές. Πάντως, η Orkla-Exolon, η Navarro και η MWK έχουν καθεμία μερίδιο αγοράς περίπου 10 %. Οι άλλοι ευρωπαίοι παραγωγοί έχουν ακόμα περισσότερο οριακή παρουσία, με μερίδιο μικρότερο από 5 %. Συνεπώς, το μερίδιο των μερών στην αγορά είναι έξη με επτά φορές μεγαλύτερο από το μερίδιο του αμέσως επόμενου ανταγωνιστή τους (βλέπε παράρτημα II).

(224) Η θέση που κατέχουν τα μέρη στην αγορά είναι ισχυρότερη από όσο υποδεικνύει το συνολικό μερίδιο αγοράς, διότι τα μέρη είναι, με μεγάλη διαφορά από τους αντιπάλους τους, οι σημαντικότεροι προμηθευτές που προσφέρουν το πλήρες φάσμα των προϊόντων, ενώ οι ανταγωνιστές δεν προσφέρουν το πλήρες φάσμα των προϊόντων, και οι περισσότεροι προσφέρουν μόνον τα βασικά προϊόντα. Από τους ευρωπαίους ανταγωνιστές, η Navarro και η MKW προσφέρουν, κυρίως, διαβαθμίσεις προϊόντων με λιγότερες απαιτήσεις. Η θέση των μη Ευρωπαίων προμηθευτών δεν είναι σημαντική. Οι εισαγωγές περιλαμβάνουν κυρίως χονδρόκοκκα προϊόντα που αποτελούν περιορισμένη μόνον εναλλακτική λύση ως προς τους προμηθευτές του ΕΟΧ. Οι εισαγωγές είναι ακόμη μικρότερες στον κλάδο των λειαντικών. Κατά την ακρόαση της υπόθεσης, τα μέρη ανέφεραν ότι η μικρή απόσταση από τους πελάτες αποτελεί σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Τούτο εξηγεί εν μέρει τη διαφορά των επιπέδων εισαγωγών μεταξύ υλικών για λειαντικά και υλικών για πυρίμαχα προϊόντα, διότι τα πυρίμαχα υλικά παράγονται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες απαιτήσεις των πελατών.

(225) *Ικανότητα επεξεργασίας:* Τα μηχανήματα για τη θραύση, το κοσκίνισμα και την αφαίρεση του σιδήρου που χρησιμοποιούνται για την επεξεργασία των λειαντικών υλικών χρησιμοποιούνται επίσης και για την παραγωγή πυρίμαχων υλικών. Πάντως, όπως εξετάζεται στον ορισμό της αγοράς του προϊόντος, οι πυρίμαχες ποιότητες παράγονται ανάλογα με τις προδιαγραφές του πελάτη και όχι ανάλογα με καθορισμένα βιομηχανικά πρότυπα, όπως τα πρότυπα FEPA. Κατά συνέπεια, το πυρίμαχο υλικό παράγεται συνήθως κατά παραγγελία και δεν προορίζεται για αποθήκευση, όπως συμβαίνει με τα λειαντικά υλικά. Πάντως, η εκτίμηση που αφορά την ικανότητα επεξεργασίας για την αγορά λειαντικών ισχύει επίσης και για την αγορά των πυρίμαχων προϊόντων.

(226) *Έρευνα και ανάπτυξη:* Όπως και στην περίπτωση των λειαντικών, η έρευνα και ανάπτυξη δεν θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικός παράγοντας για την επεξεργασία πυρίμαχων κόκκων. Πάντως, για τους ίδιους λόγους όπως στην περίπτωση των λειαντικών, η κάθετη ολοκλήρωση της Saint-Gobain δίνει στα μέρη συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των μη ολοκληρωμένων ανταγωνιστών. Η Saint-Gobain είναι ο μόνος κάθετα ολοκληρωμένος παραγωγός SiC για πυρίμαχα προϊόντα.

Υφιστάμενος ανταγωνισμός

(227) Η ελβετική εταιρεία Timcal παράγει πυρίμαχο SiC και αποτελεί, συνεπώς, ανταγωνιστή στην αγορά πυρίμαχων του ΕΟΧ. Πάντως, η εταιρεία διαθέτει πολύ μικρό μερίδιο αγοράς και περιορισμένη παραγωγική ικανότητα. Αποτελεί κυρίως παραγωγό γραφίτη και εξάγει μεγάλο τμήμα της παραγωγής της σε ακατέργαστο SiC [...]. Κατά τα λοιπά η ανάλυση και τα συμπεράσματα για τα πυρίμαχα ταυτίζεται με αυτή για τα λειαντικά και συνεπώς, γίνεται παραπομπή στις ανωτέρω παρατηρήσεις σχετικά με τα λειαντικά.

Έλλειψη αντισταθμιστικής αγοραστικής δύναμης

(228) Σύμφωνα με τους σημαντικότερους ευρωπαίους χρήστες, το κόστος του SiC αναλογεί, κατά μέσον όρο, στο 25 % του συνολικού κόστους του πυρίμαχου προϊόντος. Το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει σημαντικό τμήμα της συνολικής δαπάνης ανά μονάδα παραγομένου προϊόντος.

([78]) Αρχικά η Επιτροπή άθροισε τα στοιχεία πωλήσεων των μερών και των άλλων κυρίων προμηθευτών Orkla-Exolon, Navarro, MWK, Timcal, Washington Mills, H. C. Stark και Frank & Schulte. Κατόπιν, η Επιτροπή αφαίρεσε τις ποσότητες που έχουν ληφθεί υπόψη δύο φορές και οι οποίες προέρχονται από πωλήσεις μεταξύ των προμηθευτών. Τέλος, η Επιτροπή πρόσθεσε τα στοιχεία των εισαγωγών που υπολόγισε, όπως εξηγείται στο τμήμα Β, λαμβάνοντας υπόψη ότι στο σύνολο των εισαγωγών περιλαμβάνονται οι πωλήσεις της Timcal στον ΕΟΧ.

([79]) Η Orkla-Exolon υπολόγισε ότι το σύνολο της αγοράς κόκκων για πυρίμαχα προϊόντα ανερχόταν κατά το 1995 σε 55 000 περίπου τόνους. Σύμφωνα με την Treibacher το σύνολο της αγοράς ήταν περίπου 45 000 τόνοι (45 εκατομμύρια Ecu). Η Navarro εκτιμά ότι το σύνολο της αγοράς ανέρχεται σε 45 περίπου εκατομμύρια Ecu.

([80]) Η Επιτροπή δίνει το εύρος των μεριδίων αγοράς, διότι θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι το σύνολο των εισαγωγών κατ' όγκο (ή, αντίστοιχα, κατ' αξία) ήταν 7,2 % (4,6 %) υψηλότερο όπως υπολογίσθηκε με βάση τις έρευνες μεταξύ των πελατών και των προμηθευτών (βλέπε υποσημείωση 47).

(229) Οι πελάτες για το πυρίμαχο υλικό είναι περισσότεροι απ' ό,τι στην περίπτωση των λειαντικών. Τα μέρη υποστήριξαν ότι οι αγοραστές πυρίμαχου υλικού διαθέτουν αντισταθμιστική αγοραστική δύναμη. Πάντως, οι αγοραστές των πυρίμαχων προϊόντων από SiC είναι λιγότερο συγκεντρωμένοι από όσο οι προμηθευτές και αντιπροσωπεύουν πολλές διαφορετικές εφαρμογές. Επιπλέον, δεν υφίσταται ειδικός λόγος για τον οποίον οι αγοραστές θα μπορούσαν να διαθέτουν αντισταθμιστική αγοραστική δύναμη, εκτός από το μέγεθός τους, το οποίο, σε σχέση με τα μέρη, είναι περιορισμένο. Συνεπώς, θα πρέπει να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι αγοραστές πυρίμαχου SiC δεν διαθέτουν αγοραστική δύναμη.

Προοπτικές μελλοντικής ζήτησης

(230) Τα μέρη υποστήριξαν στην κοινοποίηση (σ. 78) ότι η ζήτηση μειώνεται ή ότι, στην καλύτερη περίπτωση, παραμένει σταθερή λόγω της εξάρτησής της, ιδίως, από την αγορά του χάλυβα και των μετάλλων. Πάντως, τούτο δεν φαίνεται να συμφωνεί με ένα άρθρο από το «Industrial Minerals» το οποίο υπέβαλαν τα μέρη στο παράρτημα 12 (έγγραφο αριθ. 16). Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο (σ. 51, παράγραφος 5) το μερίδιο του SiC στο σύνολο των πυρίμαχων προϊόντων αναμένεται να αυξηθεί.

(231) Επιπλέον, σύμφωνα με τα μέρη, οι πωλήσεις αυξήθηκαν κατά 18,3 % και η κατανάλωση (κατ' όγκο) αυξήθηκε κατά 11,8 % από το 1993. Κατά την ίδια χρονική περίοδο, η μέση τιμή του SiC για πυρίμαχα προϊόντα στον ΕΟΧ αυξήθηκε κατά 9,9 %. Πάντως, σύμφωνα με τα μέρη, η μέση τιμή κατά το 1995 ήταν 17 % υψηλότερη απ' ό,τι κατά το 1994.

(232) Το SiC εισήχθη αρχικά σε πειραματική βάση, σε υψικάμινους κατά τη δεκαετία του 1970 και η χρήση του ως πυρίμαχου υλικού σε υψικάμινους επεκτάθηκε ευρύτατα κατά τη δεκαετία του 1980, σύμφωνα με τα άρθρα του Ray (παράρτημα 12 της κοινοποίησης, έγγραφο αριθ. 8). Φαίνεται ότι το SiC αντικατέστησε και θα εξακολουθήσει να αντικαθιστά άλλα πυρίμαχα υλικά όχι λόγω της εξέλιξης της τιμής του, αλλά λόγω τεχνολογικών καινοτομιών. Η σημερινή ζήτηση μπορεί να κυμαίνεται ανάλογα με τις γενικές οικονομικές συνθήκες. Πάντως, συνολικά, οι προοπτικές ζήτησης του SiC για πυρίμαχα προϊόντα δεν είναι δυσμενείς.

Φραγμοί εισόδου

(233) Οι φραγμοί εισόδου είναι βασικά οι ίδιοι όπως και στην αγορά λειαντικών, διότι ο εξοπλισμός επεξεργασίας είναι ο ίδιος με τον εξοπλισμό που χρησιμοποιείται για την επεξεργασία λειαντικού υλικού. Πάντως, η παραγωγή πυρίμαχου υλικού είναι λιγότερο πολύπλοκη.

(234) Θα πρέπει να σημειωθεί ότι συνήθως, δεν αγοράζεται εξοπλισμός για την επεξεργασία μόνον πυρίμαχου ή μόνον λειαντικού υλικού. Συνήθως η αγορά πραγματοποιείται για την παραγωγή υλικού και για τις δύο αγορές. Έτσι, οι φραγμοί εισόδου στην αγορά λειαντικών θα έχουν επιπτώσεις στην είσοδο στην αγορά πυρίμαχων και αντιστρόφως. Η αύξηση στη ζήτηση πυρίμαχων υλικών δεν θα οδηγούσε, συνεπώς, υποχρεωτικά στην είσοδο νέας εταιρείας στην αγορά, ακόμα και εάν υπάρχει μείωση της συνολικής ζήτησης κόκκων για λειαντικά, για πυρίμαχα προϊόντα και για άλλες χρήσεις.

Δυνητικός ανταγωνισμός

(235) Σύμφωνα με τα μέρη, η μικρή απόσταση από τον πελάτη αποτελεί σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα (βλέπε τμήμα Β.3 ανωτέρω). Τα πυρίμαχα προϊόντα παράγονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του πελάτη, γεγονός το οποίο τείνει να καταστήσει την πτυχή αυτή σημαντικότερη για τα πυρίμαχα προϊόντα από όσο για τα λειαντικά. Για το λόγο αυτό, ο δυνητικός ανταγωνισμός θα είναι ακόμα μικρότερος στην αγορά των πυρίμαχων από όσο στην αγορά των λειαντικών. Πάντως, κατά τα λοιπά η εκτίμηση του δυνητικού ανταγωνισμού ταυτίζεται με αυτή των λειαντικών και συνεπώς, γίνεται παραπομπή στο τμήμα Γ.5.

Συμπέρασμα

(236) Μετά την ολοκλήρωση της πράξης τα μέρη θα αποτελούν το μεγαλύτερο παραγωγό κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα στον ΕΟΧ με μερίδιο αγοράς [60-70] %. Σε ορισμένα τμήματα της αγοράς, τα μέρη θα είναι μάλιστα οι μόνοι προμηθευτές. Οι λοιποί ανταγωνιστές εντός του ΕΟΧ θα έχουν πολύ μικρότερο μέγεθος από τα μέρη και δεν θα είναι σε θέση να περιορίσουν την ανταγωνιστική συμπεριφορά των μερών στην αγορά. Και στην περίπτωση αυτή, οι εκτός Ευρώπης ανταγωνιστές δεν αποτελούν εναλλακτική πηγή προμήθειας για τους πελάτες πυρίμαχων προϊόντων στον ΕΟΧ. Ειδικότερα, οι παραγωγοί αυτοί αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην ικανοποίηση των ποιοτικών απαιτήσεων των πελατών του ΕΟΧ και δεν αναμένεται ότι θα είναι σε θέση για το πράξουν στο ορατό μέλλον. Για το λόγο αυτό, τα μέρη θα είναι σε θέση να επιβάλλουν μικρή αλλά σημαντική αύξηση τιμής, διότι οι υφιστάμενοι μικρότεροι ανταγωνιστές δεν θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τα μέρη και δεν πρόκειται, στο ορατό μέλλον, να εισέλθουν στην αγορά δυνητικοί ανταγωνιστές.

(237) Συμπεραίνεται ότι η συγκέντρωση θα δημιουργήσει δεσπόζουσα θέση στην αγορά SiC για πυρίμαχα προϊόντα, αποτέλεσμα της οποίας θα είναι η σημαντική παρακώλυση του ανταγωνισμού στην αγορά κατεργασμένου SiC για πυρίμαχα προϊόντα.

Γ.7. Καρβίδιο του πυριτίου για άλλες βιομηχανικές χρήσεις

(238) Σύμφωνα με τα μέρη, οι πωλήσεις κατεργασμένου SiC κατά το 1995 για άλλες βιομηχανικές χρήσεις στον ΕΟΧ ανήλθαν σε [<3] εκατομμύρια Ecu (<2 000 τόνοι). Πάντως, η Επιτροπή, με βάση την έρευνά της μεταξύ όλων των παραγωγών και των εταιρειών επεξεργασίας στον ΕΟΧ, των κυριοτέρων εμπόρων και εισαγωγέων, και πέντε πελατών που χρησιμοποιούν SiC για άλλες βιομηχανικές χρήσεις, εκτιμά ότι το σύνολο των πωλήσεων κατεργασμένου SiC για άλλες βιομηχανικές χρήσεις στον ΕΟΧ κατά το 1995 ανήλθε σε 7,4 εκατομμύρια Ecu περίπου (7 632 τόνοι)([81]).

(239) Στην αγορά αυτή τα μέρη διαθέτουν συνολικό μερίδιο αγοράς περίπου [<25]% κατ' αξία. Θα αντιμετωπίσουν πραγματικό ανταγωνισμό από τους άλλους παραγωγούς στον ΕΟΧ, ιδίως από την MWK, τη Navarro και την Orkla-Exolon. Φαίνεται ότι τα μέρη δεν θα αποκτήσουν δεσπόζουσα θέση στην εν λόγω αγορά.

Δ. «ΔΙΛΗΜΜΑ ΠΑΓΙΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ»

(240) Τα μέρη υποστηρίζουν, στην απάντησή τους, ότι το πάγιο κόστος αποτελεί το [...]% του συνόλου των δαπανών τους (οι δαπάνες εργατικών περιλαμβάνονται στο πάγιο κόστος), ενώ το μεταβλητό κόστος (κυρίως ενέργεια και πρώτες ύλες) αποτελεί μόνο το [...]%. Σύμφωνα με τα μέρη, αυτή η διάρθρωση του κόστους καθιστά υποχρεωτική τη λειτουργία των εγκαταστάσεών τους με το σύνολο της δυναμικότητας που διαθέτουν, διότι έχουν κίνητρο να πωλούν όσο το δυνατόν περισσότερο υλικό εφόσον καλύπτουν το μεταβλητό τους κόστος. Κατά συνέπεια, τα μέρη είναι υποχρεωμένα να απαντούν στις εισαγωγές που πραγματοποιούνται με χαμηλή τιμή, διότι δεν έχουν περιθώριο να μειωθεί το μερίδιό τους στην αγορά. Για το λόγο αυτό, το μεγάλο μερίδιο αγοράς που διαθέτουν δεν αντικατοπτρίζει κατ' ανάγκη, και την ισχύ τους στην αγορά.

(241) Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Πρώτον, υποθέτει ότι ο ανταγωνισμός στην αγορά προέρχεται, κυρίως, από τις εισαγωγές. Όπως εξετάσθηκε ανωτέρω στα τμήματα Β και Γ, αυτό σαφώς δεν συμβαίνει. Στις αγορές SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα ο ανταγωνισμός προέρχεται κυρίως από τον ανταγωνισμό μεταξύ των μερών της παρούσας συγκέντρωσης. Οι εισαγωγές διαδραματίζουν οριακό απλώς ρόλο και, συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι οι εισαγωγές θα είχαν διορθωτική επίδραση στις τιμές λειαντικών και πυρίμαχων προϊόντων, όπως υποστηρίζουν τα μέρη. Κατά συνέπεια, τα μέρη, ύστερα από την συγκέντρωση, δεν θα χάσουν σημαντικό μερίδιο αγοράς από τις εισαγωγές. Ο ανταγωνισμός στην αγορά προέρχεται κυρίως από τον ανταγωνισμό μεταξύ των μερών, ο οποίος θα εκλείψει ύστερα από την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης. Συνεπώς, μετά την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης, θα υπάρχει δυνατότητα αύξησης των τιμών.

(242) Δεύτερον, το κύριο τμήμα του παγίου κόστους που ανέφεραν τα μέρη είναι σταθερό για πολύ μικρό μόνο χρονικό διάστημα (1-3 μήνες). Υπάρχει δυνατότητα μεταβολής της παραγωγικής ικανότητας και του παγίου κόστους των εγκαταστάσεων που διαθέτουν τα μέρη. Αυτό, για παράδειγμα, αποδεικνύεται από [...].

(243) Τρίτον, η εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την ισχύ στην αγορά δεν βασίζεται μόνο στο μέγεθος του μεριδίου αγοράς που έχουν τα μέρη, αλλά επίσης, για παράδειγμα, στη διάρθρωση της σημερινής προμήθειας, της ζήτησης και του δυνητικού ανταγωνισμού όπως εξετάσθηκε ανωτέρω στο τμήμα Γ.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

(244) Τα μέρη αναμένουν ότι από τη συγκέντρωση θα προκύψουν συνεργείες τόσο στην παραγωγή όσο και στην επεξεργασία του SiC([82]). Όσον αφορά την παραγωγή μπορούν, ειδικότερα, να επιτευχθούν συνεργείες με:

— [...]([83]),

— [...],

— [...].

(245) Οι κύριες συνεργείες που μπορούν να επιτευχθούν με την παρούσα πράξη σχετίζονται με την εγκατάσταση στο Delfzijl. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, το εργοστάσιο του Delfzijl μειονεκτεί διαρθρωτικά έναντι των ανταγωνιστών του λόγω:

— [...],

— [...],

— [...].

(246) Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι με τον εξορθολογισμό της παραγωγής στο Delfzijl μπορούν να επιτευχθούν ορισμένες συνεργείες. Πάντως, δεν υφίσταται ο μηχανισμός με τον οποίο τα οφέλη από τις συνεργείες αυτές θα μεταβιβασθούν στους καταναλωτές. Η

([81]) Αρχικά η Επιτροπή άθροισε τα στοιχεία πωλήσεων των μερών και των άλλων κυρίων προμηθευτών Orkla-Exolon, Navarro, MWK, Timcal, Washington Mills, H. C. Stark και Frank & Schulte. Κατόπιν, η Επιτροπή αφαίρεσε τις ποσότητες που έχουν ληφθεί υπόψη δύο φορές και οι οποίες προέρχονται από πωλήσεις μεταξύ των προμηθευτών. Τέλος, η Επιτροπή πρόσθεσε τα στοιχεία των εισαγωγών που υπολόγισε, όπως εξηγείται στο τμήμα Β, λαμβάνοντας υπόψη ότι στο σύνολο των εισαγωγών περιλαμβάνονται οι πωλήσεις της Timcal στον ΕΟΧ.

([82]) Σελίδα 3 της επιστολής των μερών της 22ας Ιουλίου 1996.

([83]) Επιχειρηματικό απόρρητο που διεγράφη. Τα μέρη αναμένουν σημαντικές αποδόσεις και εξοικονομήσεις που θα προκύψουν από την αναδιάρθρωση και τον εξορθολογισμό της παραγωγικής διαδικασίας στο εργοστάσιο του Delfzijl, με την ενσωμάτωσή του στις ευρωπαϊκές δραστηριότητες της Saint-Gobain στον κλάδο του SiC.

δυνατότητα αύξησης της τιμής του SiC, ως αποτέλεσμα της πράξης, θα εξαλείψει τις δυνητικές συνεργείες. Συνεπώς, κατά την εκτίμηση των δυνητικών αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης, είναι σημαντικό να ληφθεί υπόψη η ανταγωνιστικότητα των παραγωγών λειαντικών και πυρίμαχων προϊόντων της ΕΕ στα μεταγενέστερα στάδια της παραγωγής. Επειδή οι παραγωγοί αυτοί έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία όσον αφορά την απασχόληση και την προστιθέμενη αξία, απ' όσο αυτή καθεαυτή η παραγωγή του SiC, η συνολική επίδραση της πράξης θα είναι μάλλον αρνητική παρά θετική.

ΣΤ. ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ (failing company defence)

(247) Τα μέρη παρείχαν πληροφορίες στην Επιτροπή που αποδεικνύουν ότι οι δραστηριότητες της ESK στον τομέα του SiC [...]. Πάντως η παρούσα συγκέντρωση δεν αποτελεί προστασία προβληματικής εταιρείας. Το επιχείρημα της προστασίας προβληματικής εταιρείας μπορούσε να γίνει αποδεκτό εφόσον, ακόμη και σε περίπτωση απαγόρευσης της συγκέντρωσης, η εξαγοράζουσα επιχείρηση θα δημιουργούσε ή θα ενίσχυε αναπόφευκτα δεσπόζουσα θέση. Όπως καθορίζεται στην υπόθεση IV/M.308 — Kali + Salz/MdK/Treuhand([84]) μια συγκέντρωση θεωρείται γενικά ότι δεν οδηγεί σε επιδείνωση του ανταγωνισμού εφόσον είναι σαφές ότι:

1. η εξαγοραζόμενη εταιρεία θα αναγκαζόταν να αποσυρθεί από την αγορά στο εγγύς μέλλον εάν δεν την αγόραζε άλλη εταιρεία·

2. η θέση στην αγορά της εξαγορασθείσας επειχείρησης θα απέβαινε προς όφελος της εξαγοράζουσας σε περίπτωση που η πρώτη αποσυρόταν από την αγορά·

3. δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση ως προς τη δυνατότητα εξαγοράς που να είναι λιγότερο επιζήμια για τον ανταγωνισμό.

Πάντως, στην παρούσα υπόθεση από την εξέταση των τριών κριτηρίων προκύπτει σαφώς ότι η απαγόρευση της συγκέντρωσης είναι η λύση που είναι η λιγότερο επιζήμια για τον ανταγωνισμό.

(248) *Αποχώρηση της ESK από την αγορά:* Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι οι δραστηριότητες της ESK στον τομέα του SiC [...].

(249) Στην αρχή της δεκαετίας του 1990 η Wacker Chemie προσπάθησε να εφαρμόσει επιθετική στρατηγική για να αναπτύξει τον τομέα του SiC σε παγκοσμίου επιπέδου και βιώσιμη δραστηριότητα. Πάντως, η στρατηγική απέτυχε [...].

(250) Η ESK εξέτασε διάφορες εναλλακτικές λύσεις προκειμένου να βρεθεί αγοραστής για τον κλάδο του SiC. Το 1993 προσπάθησε να δημιουργήσει κοινή επιχείρηση με [δύο ανταγωνιστές]. Πάντως και οι δύο [ανταγωνιστές] αποφάσισαν να σταματήσουν τη δική τους παραγωγή SiC προτού υλοποιηθεί το σχέδιο της κοινής επιχείρησης. Το 1995 η ESK προσπάθησε να πωλήσει τις δραστηριότητές της στον τομέα του SiC στη Saint-Gobain. Η πράξη κοινοποιήθηκε στην Bundeskartellamt (ομοσπονδιακή υπηρεσία ελέγχου καρτέλ), αλλά αποσύρθηκε [...].

(251) Σύμφωνα με τα μέρη η κοινοποιηθείσα πράξη εμφανίζεται ως η καλύτερη λύση σύμφωνα με την κοινοποίηση στο Bundeskartellamt. Σύμφωνα με τα μέρη ήταν ιδιαίτερα σημαντικό το ότι η Saint-Gobain είναι η βιομηχανία με ηγετική θέση στην κοινή επιχείρηση, διότι το εργοστάσιο στο Delfzijl απαιτεί ισχυρό βιομηχανικό εταίρο, ο οποίος θα μπορεί να επιτύχει συνεργείες και έτσι το εργοστάσιο θα καταστεί βιώσιμο.

(252) Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι η ESK ήταν υποχρεωμένη να αποσυρθεί από την αγορά στο εγγύς μέλλον, εφόσον δεν εξαγορασθεί από άλλη επιχείρηση. [...].

(253) *Απόκτηση του μεριδίου αγοράς της ESK από τη Saint-Gobain:* Ακόμη και εάν η ESK έκλεινε αμέσως και τα δύο εργοστάσιά της στο Delfzijl και στο Grefrath, η διάρθρωση της αγοράς θα ήταν λιγότερο επιζήμια για τον ανταγωνισμό από τη διάρθρωση που προκύπτει από τη συγκέντρωση. Η συνέπεια του κλεισίματος θα ήταν μια μεγάλη αύξηση της τιμής, ιδίως στις αγορές λειαντικού και πυρίμαχου SiC, διότι η Saint-Gobain, η Orkla-Exolon, η Navarro ή οι δυνητικοί ανταγωνιστές δεν θα είχαν τη δυνατότητα να καλύψουν το κενό ζήτησης που θα άφηνε η ESK. Θα πραγματοποιείτο νέα επένδυση στην ικανότητα σύντηξης και επεξεργασίας και θα υπήρχε ανταγωνισμός μεταξύ της Saint-Gobain, της Orkla-Exolon και της Navarro. Επιπλέον, με τόσο μεγάλη αύξηση της τιμής, η αγορά του EOX θα γινόταν ιδιαίτερα ελκυστική, γεγονός που θα καθιστούσε ιδιαίτερα πιθανή την αντικατάσταση, με την πάροδο του χρόνου, τμήματος του μεριδίου αγοράς της ESK από τις εισαγωγές.

(254) Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι πιθανό ότι η Saint-Gobain θα αποκτήσει ένα μεγάλο μέρος του μεριδίου αγοράς της ESK. Πάντως, δεν θα μπορούσε να αποκτήσει το σύνολο του μεριδίου της ESK στην αγορά. Συμπεραίνεται, ότι η αύξηση του μεριδίου και της ισχύος της Saint-Gobain στην αγορά θα είναι μικρότερη από αυτήν που θα ήταν εάν επιτραπεί η πραγματοποίηση της συγκέντρωσης.

(255) *Εναλλακτικοί αγοραστές:* Τα μέρη υποστήριξαν ότι η Saint-Gobain είναι ο μόνος ρεαλιστικός αγοραστής για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ESK στον κλάδο του SiC.

([84]) ΕΕ L 186 της 21. 7. 1994, σ. 38, παράγραφος 71.

(256) Η πηγή των προβλημάτων των δραστηριοτήτων της ESK στον κλάδο του SiC είναι το εργοστάσιο σύντηξης στο Delfzijl, που μειονεκτεί διαρθρωτικά λόγω της μεγάλης αναλογίας μεταλλουργικού SiC, χαμηλής αξίας, το οποίο είναι λιγότερο αποδοτικό λόγω των ανταγωνιστικών πιέσεων στην αγορά αυτή. Επιπλέον, ο χώρος του εργοστασίου στο Delfzijl έχει υποστεί ρύπανση και το κόστος καθαρισμού είναι σημαντικό. Συνολικά, το εργοστάσιο στο Delfzijl δεν αποτελεί ελκυστικό στοιχείο του ενεργητικού. Ακόμη και η Saint-Gobain μπορεί να μην είναι σε θέση να εξασφαλίσει μακροπρόθεσμα τη λειτουργία του εργοστασίου στο Delfzijl, διότι το εργοστάσιο θα εξακολουθήσει να παράγει με υψηλό κόστος.

(257) Το εργοστάσιο επεξεργασίας στο Grefrath αποτελεί, αντιθέτως, πολύτιμο στοιχείο του ενεργητικού. Είναι ένα από τα πλέον εξελιγμένα εργοστάσια επεξεργασίας SiC στον κόσμο. Ειδικότερα, διαθέτει πολύ εξελιγμένες εγκαταστάσεις για την παραγωγή των λεπτότερων διαβαθμίσεων για λειαντικά και πυρίμαχα προϊόντα.

(258) Για τη Saint-Gobain είναι ελκυστικό να αγοράσει μαζί τα εργοστάσια στο Delfzijl και στο Grefarth. Πρώτον, η Saint-Gobain θα είναι σε θέση να μειώσει τα διαρθρωτικά προβλήματα του εργοστασίου στο Delfzijl εκμεταλλευόμενη συνεργείες με τα άλλα εργοστάσια σύντηξης που διαθέτει. Σημαντικότερο είναι ότι η Saint-Gobain θα αποκτήσει ικανοποιητικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας και το μερίδιο αγοράς της ESK. Έτσι, η Saint-Gobain θα αποκτήσει δεσπόζουσα θέση και θα είναι σε θέση να αυξήσει τις τιμές και για τη σημερινή παραγωγή της στα εργοστάσιά της στη Νορβηγία.

(259) *Συμπεραίνεται* ότι ενδέχεται να κλείσει το εργοστάσιο στο Delfzijl. Πάντως, το εργοστάσιο επεξεργασίας στο Grefrath αποτελεί πολύτιμο στοιχείο του ενεργητικού. Είναι ένα από τα πλέον εξελιγμένα εργοστάσια επεξεργασίας στον κόσμο και μπορεί να πωληθεί σε τρίτους είτε ολόκληρο, είτε κατά μονάδες. Και στις δύο περιπτώσεις το δυναμικό επεξεργασίας θα παραμείνει στην αγορά ανταγωνιζόμενο με τη Saint-Gobain. Τούτο συνέβη ήδη κατά το παρελθόν με την παύση της παραγωγής SiC στη Lonza και στην Pechiney. Η λύση αυτή θα ήταν λιγότερο επιζήμια για τον ανταγωνισμό από την κοινή επιχείρηση. Για όλους τους ανωτέρω λόγους συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι η παρούσα πράξη θα πρέπει να γίνει αποδεκτή ως προστασία προβληματικής εταιρείας.

Ζ. ΑΝΑΛΗΨΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΑΝ ΤΑ ΜΕΡΗ

(260) Με επιστολή, στις 25 Οκτωβρίου 1996, τα μέρη πρότειναν να αναλάβουν υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η δημιουργία δεσπόζουσας θέσης στις αγορές λειαντικού και πυρίμαχου SiC. Στο προοίμιο, τα μέρη αναφέρουν ότι πιστεύουν ακράδαντα ότι ο μόνος λόγος για τις μικρές εισαγωγές SiC υψηλής ποιότητας από τη Ρωσία, την Ουκρανία, την Πολωνία και ιδίως την Κίνα, είναι ο δασμός αντιντάμπινγκ που έχει επιβληθεί στις εισαγωγές από τις εν λόγω χώρες.

(261) Κατά συνέπεια, προκειμένου να καταργηθούν οι φραγμοί στις εισαγωγές SiC υψηλής ποιότητας από την Κίνα, τη Ρωσία, την Ουκρανία και την Πολωνία, τα μέρη πρότειναν να αποσύρουν ανέκκλητα την υποστήριξή τους και αναλαμβάνουν να μεριμνήσουν ώστε η μελλοντική κοινή επιχείρηση να αποσύρει την υποστήριξή της κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας([85]), όσον αφορά την καταγγελία και την αίτηση επανεξέτασης που κατέθεσε το European Chemical Industry Council (CEFIC) εκ μέρους των παραγωγών SiC της Κοινότητας.

(262) Η ανάληψη υποχρεώσεων που τα μέρη πρότειναν στην Επιτροπή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στην εκτίμηση της υπόθεσης από την Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό συγκεντρώσεων. Η δέσμευση δεν μεταβάλλει καθόλου το αρχικό σχέδιο συγκέντρωσης που κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, για το οποίο η Επιτροπή συμπεραίνει ότι είναι μη συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά. Επιπλέον, η απόφαση για την επιβολή, την τροποποίηση ή την άρση μέτρων αντιντάμπινγκ είναι αρμοδιότητα του Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, τα μέρη ή η Επιτροπή δεν έχουν την αρμοδιότητα για να αποφασίζουν σχετικά με μέτρα αντιντάμπινγκ και δεν μπορεί να υπάρξει εγγύηση ότι τα μέτρα θα αρθούν, ακόμη και εάν τα μέρη πρόκειται να σταματήσουν να τα υποστηρίζουν και η Επιτροπή αρχίσει την επανεξέτασή τους. Θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη τα συμφέροντα των άλλων παραγωγών SiC που έχουν σχετικό μερίδιο στη συνολική κοινοτική παραγωγή SiC, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 384/96 του Συμβουλίου.

(263) Εν πάση περιπτώσει, η άρση των μέτρων αντιντάμπινγκ δεν θα επιλύσει το πρόβλημα ανταγωνισμού στην παρούσα υπόθεση, διότι οι παραγωγοί SiC στις εν λόγω χώρες δεν είναι γενικά σε θέση να προμηθεύουν το πλήρες φάσμα ποιοτήτων SiC και αντιμετωπίζουν δυσκολίες προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των πελατών του ΕΟΧ. Για το λόγο αυτό δεν αναμένεται να καταστούν πραγματικοί δυνητικοί ανταγωνιστές στο ορατό μέλλον, ακόμα και αν αρθούν τα μέτρα αντιντάμπινγκ. Θα απαιτηθούν τουλάχιστον τρία χρόνια μέχρι να επενδύσουν σε εγκαταστάσεις επεξεργασίας για την παραγωγή των απαιτουμένων ποιοτήτων SiC και μέχρι να εγκατασταθούν στις αγορές ως προμηθευτές όλων των ποιοτήτων SiC που απαιτούν οι πελάτες του ΕΟΧ.

(264) Συμπεραίνεται ότι, ενώ η άμεση άρση των μέτρων αντιντάμπινγκ ενδέχεται να αυξήσει τον ανταγωνισμό σε ορισμένες ποιότητες SiC για λειαντικά και πυρίμαχα προϊόντα, δεν θα επιλύσει τα προβλήματα ανταγωνισμού στις εν λόγω αγορές. Επιπλέον, παρά την προτεινόμενη δέσμευση, δεν μπορεί να θεωρηθεί βέβαιο ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ θα αρθούν ή θα

([85]) ΕΕ L 56 της 6. 3. 1996, σ. 1.

επανεξετασθούν ακόμα και στην περίπτωση που η Επιτροπή επρόκειτο να κινήσει τη διαδικασία για την επανεξέτασή τους. Για τους λόγους αυτούς η προτεινόμενη από τα μέρη ανάληψη υποχρεώσεων δεν θα μεταβάλει τη δεσπόζουσα θέση των μερών στις αγορές για λειαντικό και για πυρίμαχο SiC.

Η. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(265) Για τους ανωτέρω λόγους, η Επιτροπή κατέληξε στην άποψη ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, διότι θα δημιουργήσει δεσπόζουσα θέση στις αγορές του ΕΟΧ όσον αφορά τους κόκκους SiC για λειαντικά και για πυρίμαχα προϊόντα, αποτέλεσμα της οποίας θα είναι η σημαντική παρακώλυση του πραγματικού ανταγωνισμού στην κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η συγκέντρωση, μέσω δημιουργίας κοινής επιχείρησης, όπως κοινοποιήθηκε από τη SEPR, την ESK και τη NOM, κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις ακόλουθες επιχειρήσεις:

1. Société Européenne des Produits Réfractaires
   Les Miroirs — 18 Avenue d'Alsace
   F-92096 Paris — La Défense Cedex

2. Elektroschmelzwerk Kempten GmbH
   Hanns-Seidel-Platz 4
   D-81737 München

3. NV. NOM
   Postbus 424
   NL-9700 AK Groningen

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1996.

Για την Επιτροπή
Karel VAN MIERT
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

[Το παράρτημα I περιέχει επιχειρηματικά απόρρητα και, για το λόγο αυτό, δεν περιλαμβάνεται στην προς δημοσίευση έκδοση.]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Αγορά προϊόντος για πυρίμαχο SiC

Εύρος μεριδίων αγοράς (σε %)

Προμηθευτές	Κατ' όγκο	Κατ' αξία
Saint-Gobain	[30-40]	[30-40]
ESK	[20-30]	[25-35]
Σύνολο μερών	[50-60]	[60-70]
Orkla-Exolon	[< 15]	[< 10]
Navarro	[< 15]	[< 10]
MWK	[< 10]	[< 10]
Timcal	[< 5]	[< 5]
Washington Mills	[< 5]	[< 5]
H.C. Starck	[< 5]	[< 5]
Εύρος μεριδίου εισαγωγών	9,0-9,6	6,6-6,9

Υποθέτοντας ότι το μέγεθος του συνόλου των εισαγωγών κατ' όγκο (κατ' αξία αντίστοιχα) ήταν κατά 7,2 % (4,6 %) μεγαλύτερο, όπως υπολογίσθηκε με βάση τις έρευνες μεταξύ πελατών και προμηθευτών (βλέπε υποσημείωση 47).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Αγορά προϊόντος για λειαντικό SiC

Εύρος μεριδίων αγοράς (σε %)

Προμηθευτές	Κατ' όγκο	Κατ' αξία
Saint-Gobain	[30-40]	[30-40]
ESK	[10-20]	[20-30]
Σύνολο μερών	[50-60]	[60-70]
Orkla-Exolon	[< 10]	[< 10]
Navarro	[< 10]	[< 5]
MWK	[< 15]	[< 10]
Timcal	[< 5]	[< 5]
Washington Mills	[< 5]	[< 5]
H.C. Starck	[< 5]	[< 5]
Εύρος μεριδίου εισαγωγών	20,0-21,2	14,4-15,0

Υποθέτοντας ότι το μέγεθος του συνόλου των εισαγωγών κατ' όγκο (κατ' αξία αντίστοιχα) ήταν κατά 7,2 % (4,6 %) μεγαλύτερο, όπως υπολογίσθηκε με βάση τις έρευνες μεταξύ πελατών και προμηθευτών (βλέπε υποσημείωση 47).